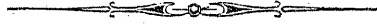

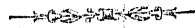
மதுரைக்கோவை.

நாகூர் தருகாபுலவரும்
மகா வித்வான சேகரருமாகிய
ம-ந-ந-புரீ
வா. குலாங்காதரீ நாவலர்
ஆவர்களால்
இயற்றியது.

இஃது

இப்பிரபந்தத்தின் - ட்டுடைத்தலைவ
இரங்கோன் பிரதான மும், ஏஜன்
கனம்பொருள் க. ஹரா
இரா தூர்
பெ. மா. மதுரைப்பிள்ளையவ
அநாமதியால்
ஃப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

முதலாவது—களவியல்.

கைக்கீளை.

கோவையென்பது, நேரினமணிகணிகரைபடக் கோப்புழிக்கோவை
யென்ப பெயர்பெற்றாற்போல, அகப்பொருட்கிளவிக ளணிபெறக் கோக்
கப்படுவதாகலின், கோவையென்ப பெயர்பெற்றது. அகப்பொருளென்
பதென்னையெனின்:— அகத்தினாயையனும். ஈண்டகமென்ப தியாதோ
வெனின்:— ஒருவனுமொருத்தியுந் தம்முளொத்தவன் பினராய்க்கூட்டுக்கூ
ட்டத்தின்கட்பிறந்த வின்பமென்க. என்னை “ ஒப்புமுருவும் வெறுப்பு

முழுமுருமெழிலுமென்றா-சாயலுநாணுமடனுமென்றா-கோயும்
பிணைஞ்சுகொடெ- மன்றாக்களவியின்வருந்கிளவியெல்லா- நாட்டியமர
லது- காட்டலாகாப்பொருளவென்ப” என்றராக
திரையுணர்ந்திப் பிழம்புணர்த்தப்படா துணர்வுது
த்தலின், அது, குபெயராயகமெனவாயிற்று. தொ
ராகிகாம். அ ினையென்பதற்கு நச்சினர்க்கி
யுரைக்க
தைத்தணமருக்கு
லின். கைகோடு
கொண்டு, கொண்டு, கெட்டவழி
றது. இதற்கிலக்
கால்காப்பியச் சூத்திரவிரும்

யென்பது, என்னை “ அன்பினைத்தினைக்
வென்பது-தந்
கந்தருவழக்க
மனாபுலவர்
அரசிலையொப்பே
காடெய்வம்-
யென்றிக்க
லியாழ்ப் புல
என்பதான்,
இருவர்தலை
கொடுப்பா
மறைசயா
ருக்
னுமெ

ன்க. புலியித்தமென்பன ஈண்டு விரிப்பிற் றுறங்களிர்க்காண்.

கைக்கிளையென்பது, என்னை. "மலர் தயந்த-வடுகெய்து பொருண் கைக்கிளையென் றெழுபெயித்தாகும்" "அவற்றுள்

ம" "புதுவே-க" மஞ்சான்ற விளமையோடு குணமூன்று-குறிப்படுகெடுசொடு கூறலாகுப றர்க்கைக் டையென்புழிக் கையென்பது சிறுமையி

யின், கைக்கிளையென்பது, புறத்தைச்சார்ந்தது கல் வைக்க. பட்ட தென்னையோவெனின்;—அக மாகலானு

என்னை "மெய்க்கிளையோர் வே க்கிளையிக்கு தற்கடனெனயாழிப" என்றாக மூன்வைக்க. பட்டெய்க. அதூஉம், என்னை குறிப்பிடுக. மாட்சிநாள் கு வகைத்தே கக

ான்குவகைப்பெம். அந்நான்கனுண் முலாவது காட்.

எனது, என்னை "புணர்புதும்பிரிப்பது ர்க்கும்பாலி பெருவிற்றொத்தகறைவேற்கா லிமையோடு யரினுக் குறைவின்றமனார்" எ

றலைமகளைப் பனழிந்தக் கண்ணுற்றுக்கூரநிற்றல் மகளைன்பாடி வரோடுனின்; இல்லதிரியது காட்டிந்திடுமூன்றதன் இல்லாதாகியா புனை

என்னை "பிற்பெருடிம யாண்மையான்டோ-ப னிறையேயரு னுணவொடு திருவென்-முறைய வகையே" எ

ன்றானார் "என் தான், களவின்கண் தலைமகற்குப் பந் தக்கரும் பரு மென்றணர்க. இதன்விதி இறை, வறையிற்காண் இளி, தலைமகன் தலைமகளைக்

மோவெனின்; தலைமகன் வேடடைவிரியின்னாய்பு ர்த்தற்குழப்பொ ந்கட்டென்றான தலைமகரும் ளாய்ப்புட்பல் ண்ணுமணமுக் கவருமொண்ணுதரன் னரூள். செல்வழி, அருவியாதிதுஞ் சினைகுடை

மசலாடுதெமெய்பலருநிப்பெவ தற்குடிபுதது

ஊரடந்தி, ஆண்டுசின்றதோர் புண்ணொருமகர் நலமலர்கொய்து இன்றான்
 சிற்புழி, பளிக்குப்பாறையே நிலைக்கலாபம் விரித்ததோர் கோலம் பிலாட
 கண்டு, ஆண்டன் மித்தமியனாய் நின்றான். சிற்புழி, தலைமகன் ஆன்
 டெழுந்ததோர்கடமானின்பிள்ளைமகக் கா விலைமகிழைக்கையென்று அரு
 யங்கரைக்கட்பாடுகாநிற் றித்தமியனும்புக்கான். புகுபுழி, வக்கடலி
 ட்டதோர்சுழிசென்று மூதன்கடலிலிட்டதோர் தூதத்துளையிற்காத்தா
 போல, தலைமகனாக் கண்டனென்ச. இதனைவிரிப்பிற் பெருகுமாகலி
 பெருநூற்களிர்காண்க. இதற்குச் செய்யுள்:—

மாமேவுகொன்றைவடிவார் கமலம்பொலிகுவளை
 மாமேவுதண்ணிநினைசெவ்வாம்பல்வயங்கமுனை
 தாமேவுகொம்புநான்றுசுடும் மனநாளைத்தாடங்கிரிநீழ்
 காமேவுகற்பகம்பொற்பகமாகிடக்காண்கின்றதே.

(இசனுவர.) முகை தாம்மேவுகொம்புநான்றுசுடும் தாமரை
 கைகள் பொருந்தியவொரு கொம்பானது, பூமேவுகொண்டை-பூக்க
 ளாருந்ததோர் கொன்றைக்கயும், வடிவ ஆர் கமலம்-அழகு நறையமோ
 தாமரைப்பூவில், பொலி-பொலிந்ததோற்றும், குவளை-இருவளைப்பூ
 ளும், மாமேவுதண் அம் குமிகை-பெருமைபொருந்திய குளந்த வழகி
 வோரெட்டிலும், செவ்வாம்பல்-ஓர்செவ்வல்லிப்பூவும், வயங்கான்னிற்
 காகிக்கவும், சீமான் மாநூரை-பூ சீ மாநூறுபந்துரைப்பின்னைனது, தட
 கிரி குழ்-அகன்ற மலைக்கண்சூழ்ச்ச, கா-காவிள்கண்-மேகநபகம்-அங்கு
 பொருந்தியகற்பகமாமரனது, பொற்பு அகம்-புகிட-அகியக்கமாகவு
 காண்கின்றது-(நெஞ்சே! என்கண்களிற்) காலைவன்றது என்றார்.

கொன்றை, கமலம், குவளை, குமிகை, செவ்வாம்பல் என்பன வர
 பெயர்கள். கமலமொழிந்த காண்குமும்மைகடைக்குள்ன்ற கமலம்
 ழாவது தொக்கவேற்றமைத்தொகை, வயங்க, ஆகிட முன்புழியமு
 மைகடொக்கன். ஆசிரியன்பது, 'ஆகிடவென்ப' பகுதிப்பொருள் விசு
 யேற்றுவின்றது. பொலி-மன்பதினைக் குவளை, குமிகை, மம்பலென்
 மூன்றற்குக் கூட்டி, கமலத்திற் பெலித்துதோற்றுச்சுவையும் குமிகை
 மாம்பலுமெனக் கொள்ளக்கிடத்தலின், முகையுரத்தாமரைப்பென்ப
 பெற்றும். இரண்டெகபது தோன்றுகைதாமரைமேளார். என்னை "த
 மென்கிளவி பன்மைக்கிரித்தே" என்றாகலின். ஏகாரம் நறசை. த
 மகன், கற்பகம்பொற்பகமாகிடக்காண்கின்றதே யியன்றானு வின், அகன
 வருவைக் கற்பகமரத திண்கீழ்க் கண்டானென்றானாக வவ்வுகின்ப
 ள்க் கற்பகமாக் கூறப்பாற்றோவெனின் இனி-யைய அகவழிவானம

னோனெவு மையயிற் தத்தல்வேண்டிப் புனைந்துரையாற்கூறப்பட்டதெ
ன்க. "மங்கத்திலையிலே பசும்பொற்காடி சின்றதால்" என்றார் பொய்
யாமெழிப்புலவரும்.

தினி கோவைக்கண் அகப்பாட்டுக்களுள் பொருபாட்டுக் கேட்டக்
கால், என்னை "தினையெழைகோள் அற்றேகேட்போ-ரிடனேகாலம் பய
னேமுதன்-மெய்ப்பாடெச்சம் பொருள்வகை துறையென்-றப்பாலாழிரண்
டகப்பாட்டுறுப்பே." என்றாகலின், இப்பன்னிரண்டகப்பாட்டுறுப்பும்
பார்க்கென்மென்ப திலக்கணமாகலின், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்லென்னுந் தினையைந்தனுள்ளு மீப்பாட்டின் நினையாவது
குறிஞ்சி முதலுந்கருவு முரியுமென்னு மூவகைப்பொருளானு முண
ரப்பெய்த் தினையுந், எம்முதலானு மெக்கருவானு மெவ்வுரியானு மிது
குறிஞ்சி தினையென் றுணரப்பட்டதே வெனின்;—தடக்கிரியென்னுமு
தலானும் குவையேயாம்பலேயென்னுக்கருவானும், புணர்தனிமித்தமெ
ன்னுமுரிந்து முணரப்பட்டதென்க. குவையுமாம்பலு மருதத் தினைக்கு
றிய கருவாரே, குறிஞ்சித் தினைக்கட் கூறியதென்னையெனின்;—சுனை
க்கருவையு; சுனையாம்பலுமென்க. அற்றேல், முல்லைத் தினைக் கருவாகிய
கொண்ணையுயும், மருதத் தினைக்கருவாகிய கமலத்தையுக்கூறியதென்
னையோனெனின்:—என்னை "எச்சிலமருக்கிற் பூவும்புள்ளு-மச்சிலம்பொ
முதொடு வராவரியும் - வந்தசிலத்தின் பயத்தவாகும்." எனவும், "முத்
திறப்பெருநூர் தந்தத் தினையோடு-மரபின்னாராது மயக்கலுமுரிய" எ
னவும், "மற்றவைதம்முண் மயக்கினுமப்பெயர் - பெற்றதினையின் பெ
யாக்கொடைபெறமே" எனவும், "ஒருதினைக்குரியன் வெருதினைச்சே
ரின் - விரிதற்புலவர் விருந்தென்றே" எனவுக் கூறியவாற்றுகென்ன்க.
கைகோளாபுது, களவுகற்பென்னுமிரண்டனுள் களவு. கூற்றுவது, கூற்
றிற்குரியா ன்னொரென்புழித் தலைமகன்கூற்று. கேட்போராவது, கேட்
டற்குரியா ன்னொரென்புழி நெஞ்சு. இடனாவது, பொழில் அல்லது உம்,
தன்மை, முன்மலை, டடற்கை யென்னு மூவிடனைக்கொண்டு, முன்னிலை
மென்பாருநூர். காலமாவது, இறப்பு; சிசுழவு, எதிர்வென்னு மூன்ற
னுள் சிசுழவு பானாவது, சாட்சிவியப்பானுள்ள மகிழ்தல். முன்னமாவ
து, தலைமகன்க்கண்ட தலைமகன் பொருளைக்கூறு துவமையைக்கூறல்.
மெய்ப்பாடாவது, நகை, அழுக்கை, துளிவரல், மருட்கை, உவகை, அச்சம்,
பெருயிதம், புகுளியென்னு மெய்ப்பாட்டெட்டனுள், கண்டபொருளானு
ளத்தே மயங்கத்தோன்றி யொன்றையொன்றுக்கக் கூறலின் மருட்
எச்சமாவது, சொல்லுக்குறிப்புமாகிய விரண்டனுள் நெஞ்சென்

மதுரைப்பிரபந்தம்.

சொல். பொருள்வையாவது சிற்றூட்டு, விதலையாப்பு, கொண்கூட்டு, பாசில்கை, ஒதுர்நெரி, கொணறுமைத்தனுள் விதலையாப்பு, கொணர்வையைக் கொண்கூட்டினும்மையும் துறையாவது, என்னை "சொலியவல்லி கொண்கூட்டினும்மையும்" என்றும்வகைதேர்ந்தணர்ந்தியல்வராம - லுரைப்பார்ப்போர் குணமாயினி - யுரைக்குக்கவியே யுரைப்பதுதுறையே என்றாராவின் அது நிற்பான்மைவரப்பெறும். இரவுக்ஞியிடை யட்டிடுக்த் "நாவலர் கடுகுநல்" என்பதும், பரத்தையிற்பிரிவுழி "புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்" என்பதும் துறையாயினமை காண்க. அகப்பாட்டுறவுப்புப் பளிசவையுணர், முன்னுந் துறையு மொழித்துப்பதனெறார் இறையருள். என்னை "அற்றநாள் எச்சமுங்கோருடின்மையுரிய" என்றாராவின், இந்விண்ணொயினு யொன்றாயினு மின்றியும்வரும்.

அகப்பாட்டின்கண், என்னை "பாட்டுடைத்தலைவன் கிவித்தலைவனெனம் - பாட்டுடைப்பாட்டியிலிவாரிருவர்" என்றாராவின் தலைமகன்மாரிசுவர்க்குநதலின், நகர்த்தலைமகனென்பான் கிவித்தலைவரும், மதுரைப்பொன்பான் பாட்டுடைத்தலைவனுமென்றார்கள்.

இனிவரும் பாட்டுக்கட்டு மேற்கூறிப் போந்தனவற்றை பொருள்புறமுதய்த்துணர்ந்துகொள்க.

கொண்டாவது :—

ஐயம்.

என்பது, என்னை "மடமானுக்கி வடிவக்கண்டவிடமுஞ்சிறத்தூழி யெய்துவகையம்" என்றாராவின், தலைமகன்நன்றிற் காணப்பட்ட இத்துணையிதகவையான நீரமகன்கொல்லோ, சீரமகன்கொல்லோ, வரையாமகன்கொல்லோ வானமகன்கொல்லோ அன்றி, மக்களுள்ளாவ கொல்லோவென ஐயற்றக்கூறுகின்றல். இதற்குச் செப்பம்—

கொராவகன்மலின்ககியவாழிடன்றண் னுறைகெண் ணரிசீரவனமொவரைபோயிறவெனினிள் விசுழ்பா காசீராதருவையெனுயகைமதுரைக்கவின் தெகள்சென்னை யுரோசெரியா நானெஞ்சுகாண்டியிலவ்வொண்டொடிக்கே.

(இ-ரை.) நெஞ்சு காண்டி - நெஞ்சமே நீ காண்பாயாக, இவ் ஒண்டொடிக்கு - இவ்வொள்ளிய தொழுகளையுடையாட்டு, சீர் ஒவகன்று விளங்கிய வாழ் இடன் - செல்வமான தொழிவுநீக்கி விளங்கவாழுமிடமானது, தண் உரை தெள் நீரோ - குளிர்ச்சிபொருந்தும் தெள்ளியநீர்கொல்லோ, வனமோ - வனக்கொல்லோ, வரையோ - மலையொல்லோ, பிறளனின் - இவையல்ல பிறவென்றால், நீள் விசும்போ - நீண்டவானக்கொல்லோ, காரோ தருவோ எனும் கை மதுரை - கரிய மேகக்கொல்லோ கற்பக மரக்கொல்லோவென்று சொல்லுந் கைகளையுடைய மதுரைப்பிள்ளையினது, கவின் கொள் சென்னையூரோ - அழகுக்கொள்ளுந் சென்னப்பட்டணக்கொல்லோ, தெரியரிது - தெரியவரிதாயிருக்கின்றது, ஏ-று.

சீரோவகன்றுவிளங்கியவாழிடனென்பதற்கு, சீரானது விரிந்துவிளங்க வாழுமிடமெனினுமமையும், விளங்கிய வென்பதனைச் செய்யிய வென்னும் வாய்ப்பாட்டுப் பெயரெச்சமாக்கொண்டு, இடமென்னும் பெயரோடு முடிப்பாருமுள். மதுரையென்பது ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. தெரியவரிதென்பது, தொருக்கும் வழித்தொக்கது. ஆல்அசை. நெஞ்சு ஆண்மைவீளி. ஒண்டொடி அன்மொழித்தொகை. ஏகாரம் ஈற்றசை.

காரோதருவோவென்னு மோகாரக்களொழிந்த வோகாரக்களைந்தும் ஐயப்பொருளினின்றன. தெரிநிலைப்பொருளில் வந்தமையான் றெரிநிலையோகாரக்களைக் கொள்ளிற்படு மீழுக்கென்னையெனின் - இப்பாட்டின்விளவியையமாகலானும், அலங்காரமு மையமேயாகலானும், ஐயப்பொருளிற் கொள்ளாக்காலையநிகழாதாகலானும், இவ்வோகாரக்களையமேயென்க. எனின்; -என்னை " பிரிநிலைவினாவே யெதிர்மறையொழியிசை - தெரிநிலைக்கிளவி சிறப்பொடுதொகைஇ - யிருமூன்றென்ப வோகாரம்மே" என்றாகலின், ஐயவோகாரம் யாண்டுப்பெற்றீரெனின்; -என்னை " மொறுகொனெச்சமும் வினாவுமையமுகம் - கூறியவல்லெழுத் தியற்கையாகும்" என, எழுத்தநிகாரத்த துயிர்மயங்கியலில் ஓகாரவீற்றுப்பதமுடிபுழி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்தாமே யெடுத்தாளுதலானும், உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர், பத்தொ பதினென்றே புற்றேபுதலோவென்றுகாட்டிய வுதாரணங்களானும் பெற்றும். காரோதருவோ வென்பவுமவை.

இவ்வொண்டொடிக்கு வாழியுடன் சீரோவென்றமையான் சீரமகளென்றும், வனமோவென்றமையான் குரமகளென்றும், வரையோவென்றமையான் வரையரமகளென்றும், விசும்போவென்றமையான் வா

னரமகளென்றும், சென்னை யூரோவென்றமையான் மக்கண்மகளென்றும் கூறினமைகாண்க. இவன் யாதுபற்றி யிங்நன மையுற்றானெனின் அருவியங்கரையாகலான் ிரோவென்றும், மரச்செரிவாகலான் வனமோ வென்றும், குறிஞ்சித்திணையாகலான் வரையோவென்றும், கற்பகமரத்தின் கீழ் சிற்றலான் விசும்போவென்றும், கானிலந்தோய வருவெளிப்பட்டுப் புவிக்கணிற்றலான் சென்னை யூரோவென்று மையுற்றானென்க. இனித்துணிவு தோற்றுதற் பொருட்டே சென்னை யூரோவென்பதிற்பற் கூறப்பட்டது.

முன்றாவது:—

துணிவு.

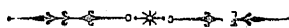
என்பது, என்னை, “எழுதியவல்லியுந் தொழில் புனைகலனும் வாடியமலருந் கூடியவண்டு நடைபயிலடியும் புடைபெயர் கண்ணு மச்சமும் பிறமவு மவன்பானிகமூந் கச்சமிலையந் கடிவனவாகும்” என்ற ராகவின், அங்நன மையுற்ற தலைமகன், தலைமகளது கானிலன்றேய்தல் கருங்குழலில் வண்டுமொய்த்தல் கண்ணிமைத்தன் முதலியகுறிகளான் இவண்மக்களுள்ளாளே, தெய்வமல்லென்று துணிவுற்றுக் கூறாசிற்பல். இதற்குச் செய்யுள்:—

துளிக்கும் புயலன்ன வள்ளன்மதுரை விண்டோய் சிலம்பிற
களிக்கும்ப மாமுலையோ டன்நீர்த்துக் கலங்குறுநிற
றெளிக்கும் படியடிமா நிலன்றேய்தன தேனசையா
னளிக்கும் பலுங்குழல்வாய் வீழ்ந்தன நெஞ்சணங்கலளே

(இ-ரை.) நெஞ்சு, நெஞ்சே, துளிக்கும் புயல் அன்னவள்ளன் மதுரை-மழைபெய்யு மேகத்தையொத்த வள்ளலாகிய மதுரைப்பிள்ளை, யினது, விண் தோய் சிலம்பில்-மேகந்தோயு மலையிடத்து, களி கும்பம் மா முலையோள் தன் திறத்து-செருக்கையுடைய யானை மத்தகம்போ லும் பெரிய முலைகளையுடையானது காரணமாக கலங்கு உறுசின் தெளிக் கும்படி கலங்குதலையுற்ற சின்னைத் தெளியப்பண்ணும்பொருட்டு, அடி மா நிலன் தோய்தன-இவளது சீறடிகள் பெரிய பூமியிறேய்கின்றன அளிகும்பலும் தேன் நசையான்குழல் வீழ்ந்தன, வண்டுக்கூட்டமு மது விருப்பினே கூந்தலில் விழுமின்றன. அணங்கு அவள்-இவற்றானிவ ளணங்கல் லள் (மக்களுள்ளாலே பென்றபடி) ஏ - று,

எனவே, கண்ணிமைத்தனவுங் கண்ணிவாடினவுங் கொள்க. கும் பமென்பதற்குக் குடமென்பாருமுளர். சிற்றெளிக்கு மென்பழி இயல் பின் விகாரம். தெளிவிக்கு மெனற்பாலது தெளிக்குமென விவ்விசுதி தொக்கு சின்றது. தோய்ந்தன, வீழ்ந்தன வென்புழி, விரைவுபற்றி சிகழ் காலத்தை யிறந்தகாலமாக் கூறினானென்க. அளிக்கும் பலுமென்னுமும் மைசிறப்பு. நெஞ்ச அண்மைவிளி. ஏகாரம் ஈற்றசை.

கானிலன்றோய்வதும், அளிக்கும்பல் குழல்வாய் வீழ்வதுந்தன நெஞ்சைத் தெளிவிக்கும்பொருட்டே யெனத்தலைமகன் விதந்து கூறின மைகாண்க.

நான்காவது

குறிப்பறிதல்.

என்பது என்னை “அரிவை நாட்டமகத்து சிகழ்வேட்கை தெரிய வுணர்ந்துங் குரிசிற்கென்ப” என்றாகலின், தலைமகன் தலைமகளது வேட்கையை அவட் பார்வையான் தன்னிடத்துண்டென்று குறிப்பறியா நின்றல். இதற்குச்செய்யுள்;—

பூக்கும் பொழில் புடைசூழ் சென்னைநாடன் புகழ்விவவத்
தேக்குந் தருமதுரை யாமதுரை தன்றிண் சிலம்பிற
றூக்கும் கவின்முலையா னடைமம்மர் தனியகற்ற
நோக்கும் பனிமொழி நோக்கன் றமிழ்தினு நூங்கிதுவே.

[இ-ரை.] (நெஞ்சே!) பூக்கும்பொழில் புடைசூழ் சென்னை நாடன் என்தும் பூக்கா சிற்கும் பொழில்கள் பக்கஞ்சூழ்ந்த சென்னபட் டணமென்னு நாட்டையுடையவனும், புகழ் விவவ-தன் கீர்த்தியாண்டிங் கலப்ப, தேக்கும் தருமதுரை ஆம் மதுரைதன் சிறைக்கர சிற்குந், தரும துரையுமாகிய மதுரைப்பிள்ளையினது, திண் சிலம்பில் திண்ணிய மலையி டத்து, தாக்கும் கவின்முலையான் அடைமம்மர்-நம்மகத்தே தாக்காசிற்கு மழிகிய முலைகளான் யாமடைந்த மயக்கத்தை, தனி அகற்ற ஒப்பற்று நீக்க, நோக்கும்பனிமொழி நோக்கு-இன்று நம்மை நோக்காசிற்கு மித்தக் குளிர்த்த மொழியுடையானது பார்வையானது, அமிழ்தினும் நூங்கிது- அமுதத்தினும் பெருமையாயிருத்தலையுடையது. ஏ-று.

நாடனும், துரையுமென்புழி யும்மைகள் விகாரவகையாற் றெருக்கன. சிலம்பிற்றாக்குக் கவின்முலையென்புழி, சிலம்பிலேதாக்கு முலையென விசேடிப்பாரு முளர். முலையானடையென்புழி, யானென்பதனை நானெனக்கொண்டு, முலையென்புழி மூன்றாவது விரித்துப் பொருள் கூறினாலே வெனின் ; - நெஞ்சேயென்பது முன்னிலைத் தன்மையாகலின், அது பொருந்தாதென்க. பனிமொழி அன்மொழித்தொகை. அன்று அசைசிலை. அன்றென்புழி வினா வோகாரம் விரித்து நோக்கமன்றோ வெனக்கூறினு மமையும். நெஞ்சே யென்னு முன்னிலை யெச்சம் ஏகாரம் ஈற்றிசை.

முலையானடைந் தமம்மரையகற்றப் பனிமொழியினது நோக்கமமிழ்கினு தூக்கிதெனவே, அவட் பார்வையான் வேட்கையுண்டென்று குறிப்பறிந்தமை காண்க. ஆயின், தலைமகள் வேட்கையாற் பார்த்தன னாதல்வேண்டும்; ஆகவே, புணர்ச்சிக்குடன்பட்டாளென்று முடியுமன்றே, புணர்ச்சிக் குடன்பட்டாளென்பது, கைக்கிளையினிலக்கணமன்றன்றோ? ஆகலின்! குறிப்பறிந்தாளென்பது பொருந்துமோவெனின் நன்றுகடாயினும். அவள் வேட்கையாற்பார்த்தாளல்லள், மற்றென்னை யெனின் ; - அவளாகத்து இனி சிகழும் வேட்கையைப் பார்வையா னறிந்தானென்க. அஃதெக்கனமெனின் ; - பசித்து வந்தானொருவன் ஒரு தக்கானைக் கண்ணுற்றற்கால், அத்தக்கான் பசித்துவந்தானை நோக்குழியந் நோக்க மவன் பசிதீர்க்குமென்றே தீர்க்காதென்றே பொதுவாய் சிற்கும். அதுபோல அவட்பார்வையும் பொதுவாய் சின்றது. பசித்துவந்தவன் பசுவயத்தனாகலின், அத் தக்கான் பார்வையான் சோறிடுவானென் றெண்ணுவானன்றி, இடானென்றெண்ணான். அதுபோலத் தலைமகன் அவாவயத்தனாகலின், தலைமகட் பார்வையான் வேட்கையுண்டென் றறிந்தானெனக் கொள்க. ஆயின், வேட்கைகுறிப்பறிவுமுடன்படலு மற்றியாண்டையோவெனின்; “முறுவற்குறிப்புணர்தல்” “மறுத்தெதிர்கோட” வென்பனவற்றா னென்றுணர்க.

இவற்றிற் குரிய விலக்கண மனைத்தையும் விரிக்கப்புகின் வரம்பி ன்றிப் பெருகுமாகலின், ஒருபடியேசுருக்கி முடித்தாம். ஆகலின், வேண்டியவற்றிற்குத் தொல்காப்பியமுதலிய தூல்களிற் கண்டுகொள்க. இனி வகுஞ் செய்யுட்குருக்கும் அறிவணவற்றையுய்த்துணர்க.

கைக்கிளை முற்றிற்று.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

—:0:—

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

தரந்தாயினுமிகவாயடைந்தாரைத்தழுவிநித்தம்
புரந்தாதரிக்கும்பெருமான்மதுரைப்பொலஞ்சிலம்பிற்
லரந்தாம்வடிக்கணையன்னவிழியோளருந்தனங்க
னிரந்தாயினும்பெறுவாம்வருவாயினியென்னெஞ்சமே.

ரு

இரந்துபின்னினைநீற்றல்.

ஓராணையன்னவிரப்போர்க்கிலையென்றுரைக்குமுரை
சோராணையண்ணமதுரையங்கோன்றடந்தின்சிலம்பிற்
போராணையன்னவென்னுள்ளத்தைப்போழப்பொருமுலையா
டீராணையெவிநின்றூபீரீதியன்றணியேந்நிழையே.

க

முன்னிலையாக்கல்.

வாவியம்போதுகமழ்சென்னையூரன்மதுரையங்கோன்
மாவியம்போலச்சிலம்பணியீற்றுமர்மைவிழிக்குக்
காவியம்போதுபகைகாட்டிநிற்பதைக்கண்டுபின்னு
மோவியம்போலின்றீரென்னைகாரணமுள்ளத்ததே.

எ

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மாறப்படாதமொழியான்மதுரைமஞ்சார்சிலம்பின்
மீறப்படாமுலைநெகின்றதேரிடைநீர்மிதிக்கின்
மாறப்படாதுபழிவந்துநானைசொன்னேனதனா
லேறப்படாதுகண்டர்வண்டுக்ராளிவளீர்க்குமுலே.

அ

பொய்பாராட்டல்.

மலையைப்பொருவுபொற்றிண்டோண்மதுரைமன்னன்சிலம்பிற்
சிலையைப்பொருவுறுதலாய்தவத்திற்சிறந்ததனி
நிலையைப்பொருவறக்கொண்டாங்கொந்தாளினினிற்றனி
முலையைப்பொருவவன்றேமாமுளரிமுழுமுுகையே.

இடம்பெற்றுத்தழால்.

வெடிக்கின்றவிப்பிமணியேயந்தொளிதருப்பெண்ணைகையீர்
படிக்கின்றதண்டமிழ்மாறன்மதுரைப்பனிவரைவாய்ப்
பிடிக்கின்றவேல்விழிபட்டபுண்ணூறப்பிறங்கிடையை
யொடிக்கின்றகொங்கையொற்றும்பாங்கர்மாதவியொண்ணிமுலே

வழ்பாடுமறுத்தல்.

கடியேகொளுந் திண்மதிட் சென்னையூரன் கருத்தலர்க்கோ
ரிடியேயனை யவன்சீமான் மதுரையிருஞ் சிலம்பின்
முடியேயணி முலை மானாகக் கென்றுமென் முல்லைலர்க்
கொடியே பெரிதுகண்டாய் நாணமென்னுங் குலவரணே. கக

இடையறுக்கிளத்தல்.

மாலெக்கடந்த கொடையான் மதுரைமன்னன் சிலம்பி
னூலைப்புரையு மிடையணங்கே யென்னை நோக்கினைதென்
கூலைக்கடவு கருப்புவில்லான் பொருங் காலங்கண்டோ
வேலைக்கரங் கொண்டனை மால்களிறுகள் விட்டனையே. ககஉ

நீடுநினைந்தீரங்கல்.

இன்றேய் நறவ மலர்த் தொடைமார நெழின்மதுரைக்
குன்றே மணிமுடியோ வென்னுங் கொங்கையங் கொம்பரன்னீர்
நின்றேய் வடியவிழிக் கோட்பட்டேற்கவ் விடாய்தணிய
வென்றே தருவிரநறந் தொண்டைத் தீங்கனி யின்னறவே ககஉ

மறுத்தேநீர்கோடல்.

அடுக்கும் புலவரிலம் பாடுமுற்று மழியரித்தங்
கொடுக்குங் கரத்தன் பெருமான் மதுரைக் குளிர்சிலம்பி
லெடுக்கும் புகழிவர்கா மப்பெருக்குக் கிடையடைந்து
தடுக்குந் தகைமையதோ நாணமென்னு நந்தம்மனையே. ககச

வறிதுநகைதோற்றல்.

வல்லியம் போலப்பகை மாய்த்திசையை வளர்த்தவன்சீர்ச்
செல்லியம் போலக் கொடையான் மதுரைதன் றிண்சிலம்பி
லெல்லியம் போதலர்காம வெங்கோடை யொழியமுன்னோ
ரல்லியம் போதகத்தே முல்லைப்போது மலர்ந்தனவே. ககரு

முறுவற்குறிப்புணர் தல்.

கலையிற்கிடந்த மகியானெழிற் சென்னைக் காவலன்சீர்
நிலையிற்கிடந்த மதுரையென் பான்றிண் சிலம்பினியிர்
முலையிற் கிடந்தமணி வடத்தார்புன் முறுவன்மைய.
லையிற் கிடந்ததமியேற் கொரம்பியி னாயதுவே. ககசு

முயங்குதலுறுத்தல்.

ரிய னுணும்படி யளியில்
கயான்மதுரை தன்வெற்பனையா

ரண்டையங் கான்றபைங் கூழ்மழைகண்டாங் ககமகிழ்த்
தொண்டையந் தீங்கனிவா யூற்றற்றேறலைத் துய்த்தனமே. கஎ

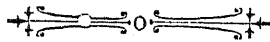
புணச்சியிளமகிழ்தல்.

கலைவாய்ப் பழகும்தி யான்றடஞ சென்னைக் காவலன் றீ
யுலைவாய்ப் பயின்றகீதிர் வேன்மதுரை யுசிதன்வெற்பின்
முலைவாய்த்தவர்தோண் முயங்க முயன்றது போன்முயன்றும்
றலைவாய்த்த சிந்தாமணியுப் பெறவோர் தடையிலையே. கஆ

புகழ்தல்.

திருவேன் மதுரைப் பெருமானுசிதன் சிலம்பிலிரு
கருவேன் மதர்விழிமாறா முகமதி கண்டதையான்
பெருவேனெனநீ நிறைவாய் நிறைந்தும் பொலிகளங்கான்
வருவேன் குறைவினென வருவாய் மகிமானலையே. கக

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

வன்புறை.

—:0:—

அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்.
கந்தார்க் ளிறனையான் வேண்மதுரைக் கவின்கிலம்பிற்
பந்தார் முலையணங்கே யஞ்சல்வாழி நின்பாங்கியர்கை
வந்தாரெனநீ யவராங் கணிவன் மணியிழையுங்
கொந்தார் குழலிலணியுந் திருத்தலைக் கோலமுமே. ௨௮

பெருநயப்புரைத்தல்.

ஏறும்புகழ்க்க எனகத்தே தனத்த நெழிலியெனத்
தேறுங் கொடைவேண் மதுரையங் கோன்சிலம் பார்மலர்க்
ஞறுந் தகைமை யறிதிவண்டே ஜொல்லெனக்குரல
முறுங் கிளிமொழிக் கூந்தலிஞறு மொருமலரே. ௨௯

நெய்வத்திறம் பேசல்.

கண்டுஞ்சுவையுங் கலந்தாங்கு ஷதய்வங் கலப்பவொன்று
யண்டுங்குணத்தேம் பிரிப்பவர் யாவரருங் கொடையில்
விண்டுந் தருவு மனையான் மதுரைவியன் சிலம்பில்
வண்டுங்கயலும் வெருவுகண்ணாய் நம்மை வையகத்தே. ௨௨

பிரியேனென்றல்,

பொன்னைப் புலவர்க்கென வளர்ப்போன் மழைபோலுதவுங்
கொன்னைப் பெறுவேற் கரத்தான் மதுரைக் குளிர்ச்சிலம்பின்

மின்னைப் பொருவுமிடை யணங்குள்ள மெலிவதென்னை
இன்னைப்பிரியேன் பிரியனும் யானவ ணிற்கலனே. ௨௩

பிரீந்துவருகென்றல்.

திரைவாய்ப் பவளமுழுத்து மொக்கோலையுஞ் சேரமணற்
கரைவாய்க் கிடக்குங்கடற் சென்னைநாடன் கவின்மதுரை
வரைவாய்த் தடம்பொழிற்புக் குங்குரின்று வரிவளையாய்
விவைவாய் வருவன் விளையாடுகின்று மீண்டிவனே ௨௪

இடமணித்தென்றல்.

ஓடக்கவிஞரிலம் பாடுகீர்த்தி யுலகமெங்கு
நீடக்கனகஞ் சொரிமான் மதுரை நெடுஞ்சிலம்பில்
வாடக் கவின்மலர்க் கொம்பரன்னாய் நீவருந்தலெம்முர்
மாடக் கொடிதண்ணிமுறநு நம்முர் மறுகினுக்கே ௨௫

வன்புறை முற்றிற்று.

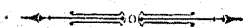
தெளிவு.

ஆறுச்சினக் கேசரிமாற் றலாக்களை யான்வளைய
மீறாக்க வள்ளன் மதுரையங்கோன் வெற்பிலெப்பொழுது
மாறாக்கதிர் திசை மாறினு மாறலர் மன்னர்கொளும்
பேறாக்க நிற்பிரிந்தாற்றே நெனுஞ்சூட் பெறுமுரையே ௨௬

தெளிவு முற்றிற்று.

—:0:—

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

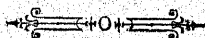

செல்லுங்கிளத்தி செலவுகண்ணோத்தோடு சொல்லல்.
கனமே யனைகொடையான் மதுரைக் கவின்சிலம்பின்
மனமேயிரு கைகுழறுகி றுங்கமணிச் சிலம்பு
தனமேதும் பாரம்பொறு திடையென்று தனியரற்ற
வினமேய கமலர்வா முன்னஞ் செல்கின்ற தின்புறவே ௨௭

பாகனோடுசொல்லல்.

உண்பா ரெவரென் றிசைக்கொடி தூக்கி யுதவுமுயர்
விண்பார்த் தெழும்விறற்கோ மான்மதுரை வியன்சிலம்பிற்
பண்பார் கொடிஞ்சியந் திண்டோர் வலவநீ பா ரெனைத்தன்
கண்பார்க்க நெஞ்சுந் கவர்ந்து செல்லாநிற்குங் காரிகையே. ௨௮

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி முற்றிற்று.

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

—:0:—

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவேன்றல்.
மனவே பயிறடஞ்சூழ் சென்னையூன் மலர்க்கரத்திற்
சினவேலெடுத்த வன்சீமான் மதுரைச் செழுஞ்சிலம்பி
லினவேய் புரையிவண்மென் றோளினை முயங்கும் முயக்கங்
கனவேயலது நனவன்று நெஞ்சொரு காலத்துமே.

உக

வாயில்பெற்றுயதல்.

பொன்னஞ் சிறந்தகீண்டோன் மாரன்சூழ் புலவர்க்குவினி
யின்னஞ்சொரியுங் கரத்தான் மதுரை யிறைவன் வெற்பின்
முன்னஞ் சிறந்தமுக மரையீதிவட கண்ணளிக
ளன்னஞ் சிறந்ததன் னுயத்திற்சார வடுத்தனளே.

நட

பண்புபாராட்டல்.

திகையார் புகழுடைக் கோமான்மதுரைச் சிலம்புறைநீர்த்
தகையார் குயிழெனி லாரம்பொறு திதழ்த்தாமரையின்
முகையாமெனின் முகைமுற்றி வைகாது புணைத்தினியெவ்
வகையா முரைப்பமிப் பூவையன்னு ரெழில்வார்முலையே

நக

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

உற்றார் கலிசொற்ற பூமான்மதுரை யுதாரிவெற்பின்
மற்றார் தருவரென் றுள்ளங்குளிர் மளர்முலைம
பொற்றா ரகலம்பொரத் தந்தணைத்தகிப்பொன்ன ணங்கைப்
பெற்றாரிருவர் மரபோடு வாழியர் பேருலகே

நட

கண்படைபெறுது கங்குறேதல்.

பூண்டுகிடக்கும் புகழோன் புலவர் கலியழியக்
கூண்டுகிடக்கு மதுரையங்கோன் வரைக்கோதைமய
னீண்டுகிடக்கு மிருள் கூரிராக்கட னீந்தநலன்
மூண்டுகிடக்குக் கொல்லோ புணைபோலு முலைக்குடமே

பிரிவுழிக்கலங்கன் முற்றிற்று.

—:0:—

இடந்தலைப்பாடு.

—:0:—

நந்ததெய்வந் தருமெனச் சேறல்.

சொன்னஞ் சொரியுங் கரத்தோன் மதுரையந் தொல்வரைவா
யன்னம் புரையுடை யுடையோண் முலைதோளமுந்தத்

தன்னந்தனியேவரவாய நீக்கிமுன்றந்ததெய்வ
மின்னந்தருநெஞ்சமேயஞ்சலவாழியெழுதியின்றே.

ந.சு

முந்துறக்காண்டல்.

படிவாய்க்குழற்கண்ணளிமொய்ப்பறுண்ணிடைபாடுறுமென்
றடிவாய்ச்சிலம்புலம்பநடநீன்றொ ராரணங்கின்
வடிவாய்த்தகையன்மதுரையங்கோன்சென்னைவான் பொழிலிற்
கடிவாய்த்தமாதவிக்கீழ்நின்றதென்னுடைசுகண்மணியே.

ந.ரு

முயங்கல்.

ஏரார்பொழிற்சென்னை யூரோன்மதுரையிருஞ்சலம்பிற்
கூரரயிற்கண்மயிலையார்முலைக்கோடமுந்தத்
தாராரகலந்தழைத்ததென்றூலிந்தத்தாரணிக்கண்
றேராராளர்நெஞ்சமேநமைப்போனலமுண்டவாரே.

ந.சு

புகழ்தல்.

தன்னார்கள்கினிகர்போமதிவரத்தாமரைகேண்
மின்னாரிதழ்களொடுக்குவைநீறிறலோன்மதுரைப்
பொன்னாரசிறைவண்டறையம்பொழில்புடைசூழ்ந்தசென்னை
யன்னார்களிமுலையார்முகம்போறலரிதுனக்கே.

ந.எ

ஆயத்தியத்தல்.

பொன்னாய்விளங்குகொடையான்மருவலர்போரழிக்கு
மின்னாயிற்கரவீரன்மதுரைவியன் கொள்சென்னை
யன்னாயணிமுலையாய்மெல்லவாங்கேயடைந்தருணி
நின்றாயநின்முகங்காணுந்தகைமையினிற்கின்றதே.

ந.அ

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கலைச்சார்தல்.

அடுப்பாரெவரையுமாதரிப்போன்சென்னை யூரநங்கன்
கொடுப்பார் தலைவன்மதுரையங்கோமான் குளிர்சிலம்பிற்
கடுப்பார்மனத்துயர்நம்பாங்கன் காணியகாட்டினம்மைத்
தடுப்பாருளர்கொன்மடமான்முலைகடமுவுதற்கே.

ந.சு

பாங்கன் தலைவனை யுற்றதுவினாநல்.

தேடியனீர்மைமதுரையங்கோன்சென்னை யூர்விளங்கக்
கடியவொண்டமிழ்வாய்துழைந்தாய்கொல்கொழநவ

மோடியறமுத்தடந்தோண்மெலிவினொளிமழுங்க
வாடியகாரணமேன்சிலம்பாவிர்தமாநிலத்தே,

சு௦

நிலைவலுற்றதுரைத்தல்

தொடைவாய்த்ததிண்டோளுசிதன்மதுரைத்தொடரளியி
னடைவாய்ப்பொறிவண்டறைபொழிற்சென்னையன்றொருவர்
புடையாய்ச்சமுலும்விழியாய்ச்சமுன்றுபொருவறுதண் [மே.
ணிடையாய்ச்சருங்கிக்குழையாய்க்குழைந்ததின்றென்னெஞ்ச

கழற்றிபாங்கன்கழறல்.

கஞ்சங்கவின்றகொடையார்சுரங்கனைக்கண்டு வெட்கி
மஞ்சங்கமார்ந்தமதுரையங்கோன்குளிர்மால்வரைச்செம்
பஞ்சங்கலந்தபொற்சீறடியேர்மடப்பா வைகண்டு
நெஞ்சங்குழைந்தனைநீதகுமோ சொன்னெடுந்தகையே,

சு௨

கீழ்வோன் கழற்றேதீர் மறுத்தல்

வண்டார்மணித்தடந்தோண்மாரனன்மதுரையங்கோன்
விண்டார்மடமயிலன் னூர்தம்பெள்ளருவிக்குவளை
யொண்டார்விழிகளையுற்றுண்பா வெனைப்போலொருவர்
கண்டாருளரோலுரையாருரைத்தவிக் கட்டுரையே,

சு௩

கீழ்வோற்பழித்தல்.

பொலிகின்றவெங்கலிமாய்க்கும்மதுரைப்பொலங்கிரிவாய்
மலிகின்றபுள்ளிச்சிறுமான் விழிப்பவரியுழுவை
நலிகின்றதென்னவொர்பேதைகைக்கண்டுநுறுந்தொடைத்தோண்
மெலிகின்றவெற்பநீனைக்கேவரொப்பரிம்மேதினிக்கே,

சு௪

கீழ்வோன் வெட்கைநாங்கற் கருமைசாற்றல்.

நஞ்சுண்டகண்டையைவாளிதொட்டாலென்னரண்பரிறப்
பஞ்சுண்டசீறடித்தோகையன்றான் விழிபார்ப்பமயன்
மிஞ்சுண்டவென்னைப்பெருமான்மதுரையியன்சிலம்பி
லஞ்சுண்டசொற்றொட்டனைநீதியன்றிவ்வகலிடத்தே,

சு௫

பாங்கன் றன்மனத்தழங்கல்.

தொட்பட்டவெற்றித்தொடையான்மதுரைத்திண்ணார்சிலம்பி
னூட்டக்கல்விநலந்தேர்பெருந்தகைகூண்பனிரு
வாட்பட்டபின்னர்மயர்ந்தாங்கொருமாதர்விழிக்
கோட்பட்டனெஞ்சமேசெய்வதென்னிக்குவலயத்தே,

சு௬

தலைவஜேடழங்கல்.

சொல்லார்தொடையன்றடந்தோண்மதுரைவிண்டோய்சிலம்பி
னல்லார்விழிப்பநண்பாநீயொருமனகையெயன்றூல்
வல்லாருளர்கொல்வருமுனைத்தேற்றக்கடல்வறனின்
செல்லார்புனல்பிழிதுண்டுக்கொல்லோவிங்குத்தேக்குதற்கே. ௪௭

எவ்விடத் தெவ்வியற்றென்றல்.

கனித்தார் கறையடிவன்னான்மதுரைக்கடவரையோ
துளித்தார்மதுவண்டறைமலர்சார்சென்னைச்சூழ்பொழிலோ
தெளித்தார்வியக்குரண்பாநின்னைவாட்டிநின்சிற்தையுட்சென்
றொளித்தார்முகிழ்த்தவிளமுலைமாதருறையிடனே. ௪௮

அவனல்தீவ்விடத் தீவ்வியற்றென்றல்.

வாரொன்றினமாமுகைமுலையோடுமொழுகமும்
பாரொன்றடிகளுடனேய்தருங்கட்பகழியுங்கொண்
டேரொன்றவாழ்க்கைமகிபன்மதுரையிருஞ்சிலம்பின்
குரொன்றிருக்குமென்றலடையென்சென்னைச்சூழ்பொழிற்கே.

பாங்கன்றைவனைத்தேற்றல்.

அலைவாய்ப்பலவுங்கருதியன்றேமுள்ளநாமுளரி
பிலைவாய்ப்புனலினினையாமன்மற்றிக்கிருசிலம்பா
கலைவாய்மதுரையங்கோன்சென்னையன்னவக்காரிகையை
மலைவாய்மலர்ப்பொழில்வாய்த்தேடியான்போய்வருமளவே. ௫௦

குறிவழிச்சேறல்.

அறைவண்டலமருந்தாமரைப்போதினிலல்லியம்போ
துறைவண்டகையொடுசீமான்மதுரையுசிதன்வெற்பி
னிறைவண்டன்றடஞ்சூழ்பூம்பொழில்வயினிற்குங்கொன்னம்
மிறைவன்றடம்புயத்தோன்கண்டகாமரிளங்கொடியே. ௫௧

ஐறைவியைக்காண்டல்.

அறிவண்டிதயத்தடக்கியநீர்மையொர்வழுள்ளோர்
செறிவன்புகழான்மதுரையங்கோன்றின்சிலம்பன்கண்ட
வெறிவண்டடர்க்கண்ணெழின்மடமானிதுதானிதுதான்
பொறிவண்டறையுந்தகவுடைச்சென்னையம்பூம்பொழிலே. ௫௨

ஓகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

முலையாமுகைகண்முகமாமதிவிளங்குடபுருவஞ்
சிலையாம்பிணக்கண்குவளைகளாஞ்செவ்வீழ்துக்கிராம்

மலையாம் புயத்தன்மதுரையங்கோன் வெற்பிலற்புதமா
மிலையா மிடையெனில் யாருருகாரிந்த வேந்திழைக்கே ௫௩

தலைவனவியத்தல்.

முடிபட்டுறுமிறையன் னான்மதுரை முகில்கொள் வெற்பிற்
கடிபட்டுலாமிவ் வரிவைதன் காமரிள முலையா
விடிபட்டு வாட்கண் னெறிபட்டுக் கண்ணியெனுங் குழற்குட்
பிடிபட்டு மீண்டவந்தா ரண்ணன்மிக்க பெரியவரே ௫௪

தலைவியை வியத்தல்.

ஒன்றா்புகழு மதுரையங்கோன் தின்னூயர் சிலம்பின்
மின்னா ரிடையிவ் வணங்கனையார் விழிதந்தவினை
மன்றா்வமிக்க வொர்ம்மம்மர் வென்றோயை வலியழித்துப்
பொன்றா கலப்பொருப்ப னைத்தீர்க்கும் புணர்முலையே ௫௫

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

பாவாய்ப் பழகிய சீமான்மதுரைப் பண்பார் சிலம்பிற்
கோவாய் முகநகைகைகால் குமிழ்மணிக் கொங்கையென்று
மேவாய் புனையும்படி யொளிர் தன் திருமேனிமுற்றும்
பூவாய்ப் பொலிவுற வுண்டெண்பாவங்கொர் பொற்கொடியே ௫௬

தலைவன்சேறல்.

தேனென்று பூம்பிணையற் றேளினன்கலி தேய்க்குமுயர்
வானென்று கையன் மதுரையங்கோன் நடமால் வராயின்
கானென்று வண்டறை பூம்பொழில் வாய்வடிக்கண்பரப்பி
மானென்று நிற்குமேனி லதுவேயென்றன் மன்னுயிரே ௫௭

தலைவியைக் காண்டல்.

அலைவார்கலிகெட்டழியச் செய்தன்னவராதரிக்குங்
கலைவார்பொரு ளிலறிநுன்மதுரையங்காவலன்றன்
மலைவாழ்ணங்கனையார்ம்மம்மர்நோய்க்குமருந் துதவு
நிலைவார்முலைச்சிமிழ்கொண்டன்று கொல்லைவணிற் கின்றதே ௫௮

கலவியின்மகிழ்தல்.

செழுந்தன்மதிமுடித்தான்மருவாரைச்செருவழிக்குங்
கொழுந்திண்ணரும்புயக்கோ மான்மதுரைக்குளிர்சிலம்பி
லெழுந்துவேற்கண்மடமானிருமுலையென்னிருதோ
ளமுந் தூந் தூந்தொறுமிக்கினிதாய்த்தழைக்கின்றதாருயிரே ௫௯

புகழ்தல்.

கலைகண்டவன் செழுங்கண்ணியந்தோளன் செல்வங்கலவு
நிலைகண்டவன் புகழ்க்கோமான் மதுரை நெடுங்கிரிவாய்த்
தலைகண்டதாமரைமொக்குகளொலமித்தடங்கண்ணிதன்
முலைகண்டபிறமையன்றோராணிவிள் ளமுறைகண்டதே

* சுய

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

கறைகழுவேற்கைமதுரையங்கோன் வெற்பிற்காரளிக
ளறையொழில்வாய்த்தனிவா லைநீயினியிங்கடையிற்
பொறைபெறுகாவிழுமாம்பலும்வா வியுட்போன்றுநின் றோ
டுறைதருபாங்கியுடனடைமோபிறையொண்ணுதலே

சு க

பாங்கிற்கூட்டல்.

பொதிகண்டீர்த்தியுடையான் மதுரைப்பொழிகர்த்து
நிதிகண்டவேழையர்நெஞ்சிற்கெழுமிக்களிமலியத்
ததிகண்டபூம்பொழில்வாயணங்கன்னிநின்றண்முகமா
மதிகண்டலாவாய்ச்சயமுடையோரையுவந்தடையே

சு ௨

பாங்கிற்கூட்ட முற்றிற்று.

பாங்கி மதியுடன்பாடு.

தோற்றத்தா லாராய்தல்.

வனையாடியகையணங்கேமதுரைமகிபன்வெற்பிற்
கினையாடியநறும்போதுகொய்தோகிளர்பந்தெயிந்து
கனையாடியோசனையாடிக்கொல்லோகமழ்வெற்பெனிகூய்
வனையாடியோரினக்குற்றதென்வாட்டத்திவ்வெற்றுமையே.

சு ௩

ஓழக்கத்தா லையந்தீர்தல்.

சிறைகமழ்வண்டறைபூம்பொழிற்சென்னைச்சீமான்புகழி
னறைகழன்மன்னனையாஞ்மதுரைமஞ்சார்சிலம்பிற்
கறைகெழுவேற்கணல்லாய்வான் மிசைக்கநீர் காலுமிந்தப்
பிறைதொழுவாரொழுவார்மடவாரிற்பெரியவரே.

சு ௪

கூனையப்புரைத்தல்.

நறுந்தொண்டைவாய்க்கீழிதழ்ச்செந்நிறங்கடைக்கண்ணினண்ண
வுறுங்கண்ணமர்வெண்ணிறமுதுவாங்கிடவொங்குகவி
தெறுங்கண்ணளியன்மதுரையங்கோன்வரைத்தேமொழிநீ
பெறுந்தண்மிகக்குடைந்தாயறைவாய்ப்பெருஞ்சனையே.

சு ௫

சுனைவியந்துரைத்தல்.

காந்துகரிக்கோட்டெழின்முலையாய்நெடுங்காசினிக்கண்
ணைந்துகனக்கும்புகழோன்மதுரையிரும்வரைவாய்ச்
சாந்துகுழைத்துத்தனிமுல்லைமாலையுந்தான் புணையிற்
போந்துகுளிப்பன்மதிநீகுளித்தவப்பூஞ்சுனையே.

சுசு

தகையணங்குறுத்தல்.

மாறானெனுங்கைமதுரைமகிபன் மணிவரைவாழ்
சேரானெனுநெடுங்கண்ணைக்கேயொருசேயிழைநின்
போறானமர்பவள்வான்சுனையாடியபோயினளிவ
வேறான்பிரிக்கும்வருங்காறுநீயிவன்மேவுகவே.

சுவு

நடுங்கநாட்டம்.

வடுமால்வாடிக்கண்மயிலையன்னாய்தமிழ்மாறனெழி
னெடுமாலநங்கனெனுங்கோன்மதுரைதன்னேரலருட்
படுமாலரியவெருவினென்னுள்ளம்பயப்படக்கோட்
டடுமால்களிதுபிளக்கக்கண்டேனக்கொராண்டகையே.

சுஅ

பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்.

வெடிக்குங்கழைமணிமுத்தமெல்லாம்வில்லுமிழ்ந்துசின்து
முடிக்கொண்டலாற்றொலிசீமான்மதுரைமுரசிவெற்பிற்
பிடிக்குப்படிமானெடுங்கண்ணிகொண்டுமுயன்றுபெறும்
படிக்கங்குக்கொள்ளுதுமான்கண்ணியாமுயிர்ப்பாங்கியையே.

சுசு

ஊர்வினுதல்.

நிணவாய்துதியயிற்கோமான்மதுரைநியிரசிலம்பின்
கணவாய்நடந்திருகால்கடுணந்தேனுண்மைகாண்மினிவ
ண்ணவாய்வகையறியேன்புதியேன்றமிண்ணினன்பான்
மணவாய்மலர்மடவீரொவன்பாதுறுவாழ்பதியே.

எ௦

பேயர்வினுதல்.

சலிக்கும்புலவர்கலிகெடச்செற்றுத்தரணிமுற்றுஞ்
சொலிக்குங்கொடையுடையோன்வேண்மதுரைதன்றெல்லரிய
செலிக்குன்றமாரும்பதிசொல்லகில்லீர்சிறையளிக
ளொலிக்குங்குழன்மடவீரொன்னபேரீருரைழிங்களே.

எக

கேடுதீவினுதல்.

நண்ணூர்வியக்குறடையுடையோன்சென்னைநாடனுயர்
கண்ணூர்களிக்கவருள்வோன்மதுரைக்கவின்சிலம்பிற்

பண்ணூர்மொழிமடப்பாவைநல்லீரொர்பகழிதைத்த
புண்ணூர்களிரென்றுபோந்ததுண்டோநும்புனத்தயலே

எஉ

ஒழிந்ததுவினாதல்.

ஆய்முத்தமிழ்வளர்ப்போன்மாறனன்னவண்ணம்மதுரை
வேய்முத்துதிர்க்குமஞ்சார்நீள்கொடுமுடிவெற்பொடெதிர்
கூய்முத்திளமுலைகாலரின்றடியன்மொய்குழலீர்
வாய்முத்துதிருமென்றேதிமந்தீரல்லீர்மாணிதழீழே

எங

யாரோயீவர்மனத்தெண்ணம் யாதெனத்தேர்தல்.

மன்னுங்கலிகெடத்தேய்க்குங்கொடையன்மதுராவெற்பிற்
புன்னுந்தினையவிப்பும்புனம்போந்துதுணிந்துமனத்
துன்னுங்கருத்தென்னையோலூர் பெயரொடுவேழம்வியைப்
பின்னும்வினவுகின்றூர்யாவரிந்தப்பெரியவரே

எச

எண்ணந்தேளிதல்.

குழும்புலவர்கலிசுதைப்போன்மதுராவவையாய்
வாமும்பதியும்பெயருங்களிற்றுலவவுமென்று
நீளுங்கதிரயிற்கையாரீவருக்குநெஞ்சிலில்லை
வீழங்கருத்தினைக்காட்டினவாய்மொழிவேறென்னவே

எடு

தலைவன்கையுறையேந்திவருதல்.

ஒன்றாகழியவொடுக்குந்திறலுடையோன்மதுரைக்
கொனரையிற்கையுடனிருக்கின்றகொழுந்தியிற்
பொன்றாசிறைவண்டறைகுழற்பேதையொர்பூவையன்ன
மின்றாரிகுளையுடனிருந்தாளவன்மேவுதுமே

எசு

தலைவனவ்வகைவினாதல்.

பெருமான்வரோதயன்மாறன்மதுரைப்பெருஞ்சிலம்பிற்
கருமானையதடங்கணல்லீர்புதியேன்கரத்தூத்
தருமாங்கணைபட்டுச்சாலவும்வாடித்தவித்துரின்ற
வொருமான்வரக்கண்டதுண்டோவுராயினிவ்வொண்புனத்தே

எதீர்மொழிகொடுத்தல்.

உலைவினையாடயிலொண்கரத்திருசிதன்மதுரை
மலைவினையாடிவளர்தினையோம்பிக்கிளிவரவேரீர்ந்
தலைவினையாகவமருங்கொடிச்சியரோமரிய
கலைவிழைமான்வரக்கண்டிலம்பாயிக்கடிப்புனத்தே

எஅ

இறைவனைநததல்.

பொருமான்மதகாரிபொற்றேண்மதுரைப்பொலங்குடுமித்
திருமால்வரையன்னசேயிழையீரிவர்செய்ததென்னாம்
வருமாண்பகழியும்வில்லுமற்றின்றிமணிக்கரத்தி
லருமாண்படத்தொட்டனராற்றழைக்கருமையோ

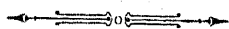
எசு

பாங்கிமதியினவரவர்மனக்கருத்துணர்நல்.

தேனலமோர்ந்துசிறையளிசூழ்செழுந்தோண்மதுரைக்
கோனலமேவுந்தடவரைச்சாரற்குளிர்முனத்தி
னேனலங்காவலிவன்மாட்டிலையிவன்மாட்டுமில்லை
மானலங்காண்டலிவர்கண்கள்காட்டுமனக்கருத்தே

அடு

பாங்கிமதியுடன்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கியிற் கூட்டம்.

—:0:—

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

மல்லுந்தடுமாரெடுக்கைக்களிறனையான்மதுரைச்
செல்லுந்தருவரைக்கொம்பரன்னீர்நுமாசீறடிக்கீ
ழல்லும்பகலுமறைதொண்டுசெய்தற்கரம்பையரா
நில்லுங்களென்றமைப்பேனென்னையாண்மினிழலளித்தே

அக

பாங்கிதலமுறைகிளத்தல்.

செழிக்குங்கழைவில்லநங்கனன்னீர் தஞ்செருவழியச்
சுழிக்குங்களிறுகடாநாமரோயெமர்சூழ்கலிமுற்
றழிக்குங்கரத்தனடன்மாமதுரைதன்னூட்டுவி
கொழிக்குமணிமுத்தொளிர்மலைச்சாரற்குறவர்களே

அஉ

தலைவன்றலைவிதன்னையுயர்ந்தல்.

மல்லாரகலமர்த்தொங்கலான்றமிழ்மாறனிசுச்
செல்லார்கரத்தன்மதுரையங்கோன்சென்னைநாடனையீர்
கொல்லார்களிறுகுழுவுதுஞ்சாரற்குலமகளை
நல்லாரெனின்மன்பிறாயாவரோயிந்தநாலிவத்தே.

அரு

பாங்கியறியாள்போன்று வினாநல்.

பொறைகெழுநெஞ்சத்தனியோன்மதுரைப்பொலஞ்சிலம்பி
லிறைசெழுக்கோட்டுமணிமுத்தெறிந்துசிலம்பெதீர்குய்
நறைகமழ்பூங்கண்ணிவேயந்தரும்பண்ணையநதுநிற்குஞ்
சிறைகள் பலருளர்யார்கண்ணதேயண்ணல்கிந்தனையே

அசு

இறையோன்றைவீத்தன்மையியம்பல்.

நோக்குங்குவளைகளாங்கண்கணூற்பகவாமருங்குல்
பூக்குங்குமுதமதாஞ்செய்யவாய்ப்புண்முலைமுடியாங்
கோக்குஞ்சரங்கடவுங்கோன்மதுரைக்கொழுந்தியந்
தேக்குந் தடநெடுஞ்சேர்ச்சென்னையன்னவத்தே மொழிக்கே. அரு

பாங்கீ தலைவியருமை சாற்றல்.

விளைக்குந்திறனெடுத்தோளண்ணலேபிறிமேவுதற்கிங்
கிளைக்குமெரியமொன்மெண்ணன்மினீரெகிர்ந்தாரைவென்று
திளைக்கும்புகழின்மதுரையங்கோன்செழுஞ்சென்னையன்னுள்
கிளைக்கும்பிறகுக்குமாலருமந்தகிளிமொழியே. அசு

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்.

கொன்றாயிற்கண்மயிலையன்னுயெழுங்கூழ்முழுதுந்
தென்றார்மழையொன்றையின்றமையாதுதுபோற்சிறந்த
பொன்றார் தலைவன்மதுரைநிதியம்பொலிந்தசென்னை
யன்றாரோருவரையின்றமையாதென்றனூயிரே. அசு

பாங்கீநீந்துறைநீயேசென்றுமையென்றல்.

நயேயெனவிரப்பாரைக்கரக்குமிவறன்மையர்
போயேகழியவளிகொண்மதுரைப்பொலங்கிரியின்
வாயேவணையகண்ணுள்வயிற்போய்நின்மணக்குறையை
நீயேயறைகறறைகமழ்திண்டோனெடுத்தகையே. அசு

பாங்கீயைத்தலைவன்பழித்தல்.

வில்லொன்றுவாணுதன்மாட்டடைந்தென்னுண்மெலிமையெல்லா
சொல்லென்றியானிற்றொடர்ந்ததென்றந்தடந்தோண்மதுரைச்
செல்லொன்றுவானியிர் பூம்பொழிற்சென்னையன்னாய்சிறிய
புல்லொன்றுகொண்டிருங்கடனீந்தப்புக்குந்ததுவே. அசு

பாங்கீபேதைமையூட்டல்.

இன்றக்கமாமலர் த்தொங்கலந்தோளிறையோன்மதுரைக்
குன்றக்குறவார்மகள்சிலைவாங்கிக்குனித்துரின்று
கன்றக்கலையுமுயலுங்கொலுங்கணையொத்தகண்ணுள்
பொன்றக்கவல்பிறர்நோயுணராதபொருளினளே. கூய

காதலன்றலைவிழதறிவுடைமைமெரழித்தல்.

கரிக்கொம்பனையமுலையாயெழுவுவங்கலிமுழுது
மெமிக்குமளியன்மதுரையங்கோன்சென்னையிர்ம்பொழில்வாய்

விரிக்குந்தழைய்தொர்மாதவிக்கீழ்வெவ்விடாய்கழியப்
பிரிக்குமிளநீரளித்தவர்க்கேதுகொல்பேதைமையே.

ககக

பாங்கீழன்னுறு புணர்ச்சிமுறையுறக்கூறல்.

நலந்தருவேற்கைநறுந்தார்மதுரைநன்கார்சிலம்பி
னுலந்தருதோளண்ணலேயிருவீருமொருதனியே
வலந்தருசென்னையம்பும்பொழில்வாயெழின்மாதவிக்கீழ்
கலந்தலிராயினென்னாலென்கொலாமினிக்காரியமே.

ககஉ

தன்னிலைநலைவன்சாற்றல்.

பொருளன்றியின்மீவ்வுலகமென்பாரதுபோன்றினியா
னுருளொன்றுமானெடுத்தோன்மதுரையுதாரிவெற்பி
லிருளன்றியொன்றும்பொருவாக்குழலியையெய்துறநின்
னருளன்றியின்முகண்டாய்பிறிதொன்றுமணியிழையே.

ககங

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

வடுவின்மியடுமிறித்தாயங்கொர்வாலுடைமந்திதழீஇக்
கடுவன்றுயில்வதுகண்டனையேகமழ்பூஞ்சிலம்பா
நடுவன்புகழாபரணன்மதுரைநற்சென்னையன்ன
நெடுவண்குழலார் தமைப்பெறுவாயினிரீவரைத்தே.

ககச

நலைமகன்மறுத்தல்.

கோனனையான்வெங்கொடுக்கலிதேய்க்குங்கொடையினுயர்
வானனையான்சிலைமாரன்மதுரைவரையனைய
தேனனைபூங்குழற்சிறடிப்பாவையின்றேமொழியை
மானனையாய்வரைவேனீயெனாருயிர்வைத்தபின்னே.

ககரு

பாங்கியஞ்சியச்சுறுத்தல்.

பனிக்குங்கதிர்குன்றப்பாய்பரியுந்திப்பகல்கரந்தான்
றனிக்குந்தகையினர்செல்லுதிர்யாங்களுந்தங்கலமா
லினிக்கும்புகழின்மதுரையங்கொன்வெற்பிலெப்பொழுதுங்
குனிக்குஞ்சிலையினரீட்டியர்காணெங்குறவர்களே.

ககசு

நலைவன்கையுறைபுகழ்தல்.

பேணர்கழியவொழிக்குந்திறம்பெருமான்மதுரைச்
சேணர்முகிலுரிஞ்சச்சுழ்நெடுமதிட்சென்னையன்னீர்
மாணர்கிளைவயினீங்கித்தவம்புரிந்துங்கண்மணிப்
பூணர்முலைகொளவந்ததுகாணிந்தப்பூந்தழையே

ககஎ

பாங்கிகையுறைமறுத்தல்.

இக்குன்றத்தென்றைக்குமில்லாவிருந்தாயிருப்பதன
லெக்குன்றத்தள்ளதென்பாடொமர்யாங்குளேலேமிளமா
னெக்கின்றசிற்றடியல்குல்கண்டா லுசிதன்மதுரை
மைக்குன்றத்தாம்பழியீர்ஞ்சிலம்பாநின்கைமாந்தழையே. கூஅ

ஆற்றெடுத்தே டவன்புலத்தல்.

இழையேயெனுமருங்கேழைபொருட்டினைவாய்னைத்துக்
குழையேயெபெறுமென்றனிரெஞ்சமேயென்கொலாமளியின்
மழையேயெனுங்கைமதுரையங்கோயான்மணிவரைவாய்த்
தழையேயெனும்பெயர்நீங்கவிதுமுன்றவஞ்செய்ததே. கூக

பாங்கியாற்றுவித்தகயிறல்.

பொற்பாரிளமுலையாளின்பொருட்டுப்புலம்பிரைந்து
நிற்பாயினியிவணிற்சுலைநீமிர்தோளரிய
வெற்பாமதுரையங்கோன்புகழென்னவிளங்குகதி
ரொற்பாடடைமதியேற்குதுமானின்கையீர்ந்தழையே. கூஊ

இரந்துதறைபெறுதுவருந்தியகீழுவோள்,

மடலேபொருளெனமதித்தல்.

உடலொன்றுயிரினுற்றாளேரிளமுலையொண்டொடியின்
கடலொன்றுகாமக்கரைபுரள்வெள்ளங்கடப்பதற்கோ
ரடலொன்றுகேசரியன்னுன்மதுரைவெற்பார்ப்பனைமா
மடலொன்றுளதுபுணையிற்கவலன்மதிநெஞ்சமே. கூக

பாங்கீக்தலகின்மேல்வைந்துணாத்தல்.

மணித்துப்பனையவங்கேழிதழ்ப்பாவைவையம்முழுதுந்
திணித்துப்படர்புகழான்வேண்மதுரைவிண்டோய்சிலம்பிற்
பிணித்துக்கவற்றும்பெருங்காமமுழுகப்பெறினினைஞர்
துணித்துப்பனைச்செங்கொழுமடலூர்த்துணிவர்களே. கூஉ

அதனைத்தன்மேல்வைத்துச்சாற்றல்.

ஒண்ணிறநீறுடலிற்பூசிப்பூனையினேடுருக்கங்
கண்ணியுஞ்சூடிமடன்மாக்கடாய்க்கிழிகைபிடித்துப்
புண்ணியவாளன்புகழ்சான்மதுரைப்பொருப்பனையீர்
நண்ணிதுஞ்சீறார்நெமுகூர்குவனானிநின்றே. கூஊ

பாங்கீதலைமகளவயத்தருமைசாற்றல்.

விண்டார்சுரத்தன்விண்மாரன்மதுரையொர்வெற்பனைய
வண்டார்விழியள்வடிவமெல்லாநீவரைகுவைதேந்

கண்டார் மொழியுங்கருங்குழைற்றமுங்கைவருமே
லொண்டார்புயத்துவெற்பாபூர் கவாழியொருமடலே. க0௪

நலைமகன்றள்ளைத்தானே புகழ்தல்,

கன்றொன்றரியசெங்காந்தளங்கையிர்கமழ்நெடுந்தோ
ணன்றொன்றுவள்ளன்மதுரையங்கோனலஞ்சார்சிலம்பின்
மன்றலம்பூங்குழற்றீரூகையன்றொளாளிர்மாமருங்கு
லின்றென்றனரதையுண்டென்றுமன்னவெழுதுவனே. க0௫

பாங்கியருளியல்களத்தல்.

சிலைவளர்கையன் றிருமான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பிற்
கலைவளர்தண்ணளியோரூரலர்கட்டழித்துக்கண்டிர்
நிலைவளர்பார்ப்பொடுமுட்டையும்போக்கிறெடியகண்ணிக்
குலைவளர்பெண்ணைக்கொழுமடலேறுபுகொற்றவரே. க0௬

கொண்டுநிலைகூறல்.

பொரும்பணையார்கரவேழமணையவன்போற்றும்பொன்றை
துரும்பணையார்மதுரைக்கோன்வவாமிசைச்சொன்முதிர்செங்
கரும்பணையாரின்குறைமுடியாரேற்கரும்பணையார்
தரும்பணையார்வெற்பநேர்த்துமுடிப்பர்தவிக்கலையே. க0௭

நலைவியளமைத்தன்மைபாங்கிநலைவந்துணர்த்தல்.

முற்றிலெடுத்தொளிர்முத்தம்புடைக்குமம்முன்நில்வைகிச்
சிற்றிலிழைத்துறுஞ்செய்குன்றுசெய்யுமெஞ்சிற்றடிநேர்
மற்றிலைவான்றருவென்பான்மதுரைமஞ்சார்சிலம்பா
கற்றிலொன்றுமவட்பொருட்டென்னீகவலுதியே. க0௮

நலைவன்றலைவிவந்தீயவண்ணமுளைத்தல்.

தாக்கக்கலைபயிலும்புலவோர்க்குத்தனங்குவிய
லாக்க்குவிக்குமதுரையங்கோன்சென்னேநாடணையாய்
நாக்க்குருளையொர்நாகமணங்கியவாறுணர்மோ
மேகக்கருங்குழலாளென்னணங்கிமெலிவித்தமீதே. க0௯

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்.

செறிபந்திகவாதளிக்குமதுரைமஞ்சார்சிலம்பிற்
பொறிவண்டறைமலர்த்தார்மொயம்பேளொமர்பூங்குழலர்
ளொறிபந்தெடுத்திலளிர்ஞ்சுனையாடிலளின்முய
ரறிபண்பறிந்திலளியானவட்கென்கொலறைகுவனே. க10

தலைவன் செவ்வியேளிமை செப்பல்.

கொடைசேர்கரத்தன்மதுரையங்கோன்குளிர்மால்வரைவாய்த்
தடைசேர்புன்றகொர்சிறுவழிகாட்டலிற்றாதுறைபூக்
தொடைசேர்குழலிக்கென்றுன்பஞ்சிறிதுநீசொல்லுவையே
னடைசேரனமனையாய்நிறமுவிநயப்பிக்குமே.

ககக

பாங்கி யென்னை மறைத்தபின் னெளிதேனநகுதல்.

வருநெடுந்தானையன்வள்ளன்மதுராமஞ்சார்சிலம்பிற்
றருநறுந்தீஞ்சுனையோலிருக்கக்கொளுந்தன்மையன்றே
யிருநெடுந்தோளண்ணலையறிவாழிமற்றென்னையன்றிக்
கருநெடுங்கண்ணிக்கழைத்தோட்புணருமக்காரியமே.

ககஉ

அந்நகைபொறுஅதவன் புலம்பல்.

பகைகொண்டெகிர்க்குநர்ப்பற்றறத்தேய்க்கும்படலையந்தோண்
மிகைகொண்டவெற்றிமதுரையங்கோமான்வியன்சிலம்பிற்
றகைகொண்டமம்மர்தனிவழல்வேளைத்தனிமொழியா
நகைகொண்டகைக்கின்றனைவிதியேகொன்னறுதுதலே.

ககங

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

கொடையானெடுங்கலிகுன்றச்செற்றேன்குளிர்மாழகத்த
னடையானுயருமதுரையங்கோன்சென்னைநாடனையா
ளடையாள்பிறவிடமடாள்பிறவொன்றுமென்னையன்றிக்
குடையாணறுஞ்சுனைகொய்யாண்மலரிக்குணத்தினளே.

ககச

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

ஏழைமடிக்குக்கொடைக்கூற்றுடையிறையோன்மதுரை
மாழைமுடித்தனதன்சீர்ச்சிலம்பதருகமணிக்
கேழைமுடிக்குங்கிளர்நகையாட்குநினக்குமுள்ள
வூழைமுடிக்குங்கருவியினுற்றநின்றெண்டழையே.

ககரு

கீழ்வோனுற்றல்.

மாலியலண்ணன்மதுரையங்கோயான்வரையணங்கா
லர்வியினையவினைத்திங்குச்சேர்ந்தவெனக்கருநீர்க்
காவிபனையகருங்கண்ணினொளிவள்கட்டுரைசஞ்
சீவியனையதென்றலென்கொல்யானினித்தேடுவதே.

ககசு

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர்பாங்கி,

இறைவிக்கவள் குறையுணர்ந்தல்.

பலகால்வருவன்பசுந்தழைநல்குவன்பாவைநல்லீர்
சிலகான்விலங்குமக்கண்டனிரோவென்பன்செல்வரிதி

யிலகார்மதுரையிறைவன்சிலம்பினம்மீரம்புனத்தை
யிலகாணணங்கனையாடுவடுவொர்விருந்தினனே

கக௭

இறைவியறியாள்போன்றுதறியாள்கூறல்.

வேலுக்குநேரெனவெவ்விடத்தோடுவிராய்க்கிடந்த
நீலுக்குநேரெருங்கூர்விழியாயிந்தநீணிலத்தீழ்
சூலுக்குநிற்சூர்நுணைமலர்க்கையன்றுமைதுரை
மாலுக்குநேரெருங்கண்டாய்நெடுஞ்சென்னைவடமலையே.

கக௮

பாங்கியிறையோற்கண்டமைபகர்தல்.

வாணையுங்கோட்டுமலர்க்கைமதுரைக்கோமான்சிலம்பிற்
காணையுங்காட்டுகெருங்குழலாயன்றுகண்டதுண்டே
யானையுங்கேட்டுப்பின்னூரையும்பேரையும்பாடுதன்றுமுன்
மானையுங்கேட்டுநெம்மீரம்புனத்தேவந்தவள்ளலையே.

கக௯

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

நாவையெடுக்குதனன்றன்றுகாண்கண்ணார்கழிய
வேவையெடுக்குமிறைவன்மதுரையிருஞ்சிலம்பின்
மாவைநகராவின்விவரும்வழிப்போக்கற்கண்டு
பாவையிணையையாய்நின்றகூறும்பழிமொழிக்கே.

க௨0

பாங்கியெண்ணை மறைப்பதென்னெனத்தழால்.

பிறைக்கின்றவன்பினனற்புலவோர்க்குநிதிய
மிறைக்கின்றவள்ளன்மதுரையங்கோன்வெற்பிடுவெண்ணையுநீ
மறைக்கின்றவாடுநெம்மலரடிபேற்றிவழுத்தலைப்
பிறைக்கென்றுமாமிணைவாணுதலாய்சற்றும்பேணலையே.

க௨௧

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்.

மணியொத்தொளிர்பிரைவாணகையாய்மிகையாம்வறுமைப்
பினியற்றொழியவருள்வோன்மதுரைப்பெருஞ்சிலம்பிற்
றணியத்தகுந்ததுகாமவெவ்வேட்கைதனிமுலையா
ரணியத்தகுந்ததுதாடுவொளிகாலைவருந்தழையே.

க௨௨

தொழுகிழவோன்றுயர்நிலைகிளத்தல்.

வானார்கரத்தன்மதுரையங்கோன்வரையார்கடுவன்
றேனார்முதிர்மாங்கனிகொண்டெழில்மந்திவாய்திணிப்பக்
காராமலர்க்குமுலையெண்ணைநோக்கிக்கரைந்துருகிப்
போடுவொருவாப்பின்வந்திலரானம்புனத்தயலே.

க௨௩

மறுத்தம் சுருமைமாட்டல்.

இருவான் காத்தன் மதுரையங்கோன் வெற்பிலெப்பொழுதந்
தருவான்றழைகண்மிகப்பலபொய்களுஞ்சாற்றினையா
நெருவாநெருதினங்காறுஞ்சிலம்பனுழல்வனின்னம
வருவான்வரினவனுக்கினிப்பொய்சொல்லவாழியே. கஉச

தலைவன் குறிப்பு வேறுக நெறிப்படக்கூறல்.

அன்பணிவான்றருவன்னுன்மதுரையரையன் வெற்பின்
முன்பணிவான்பலகாலடைந்துங்குறைமுற்றவின்றூற்
றென்பணிவான்குழலாயென்னையோதிருநீற்றுடலி
லென்பணிவான்பெரியானெனவேயண்ணலெண்ணியதே. கஉரு

தோழி தலைவியை முனிதல்.

துன்னித்திலவடமார்பன்மதுராதாவாவாய்
முன்னித்தகையிற்றெனவறியேனிமொய்சுழலா
யுன்னித்தகையினரோடேயுசாவிடும்றுதிரீ
மன்னித்தருளறையலாநென்றன்வாய்மொழியே. கஉசு

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

ஒங்கிற்றெழுந்திர்தமாரிலத்தேயுசிதன்மதுரா
வாங்கிவளர்ந்தநெடுஞ்சென்னையீரம்பொழில்வாய்மயலி
னூங்கியிருந்துபுன்மபிரியாதநொதுமலராற்
பாங்கியிரந்துநின்றென்றுகூறும்பழிமொழியே. கஉஎ

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

புலரச்சொரியுமில்ம்பாடடைந்தபுலவர்முக
மலரச்சொரியுங்கொடையான்மதுராமஞ்சார்சிலம்பிற்
குலவச்சொரியுநறையொடுகொள்ளாவிடினுவண்போ
யலரச்சொரியுமென்றற்றருவாயிவ்வருந்தழையே. கஉஅ

இறைவிகையுறை யேற்றமை பாங்கி

யிறைவந்துணர்த்தல்.

தழற்கணிலைந்தவெங்கூர்வேற்சிலம்பதரணிமுற்று
சிழற்கணிவந்தமதுரையங்கோனெடுஞ்சென்னையன்னாள்
சுழற்கணிலொத்திமுலைக்கணில்வைத்துச்சரிந்தகருங்
குழற்கணியென்னவுங்கொண்டனணீதந்தகொய்தழையே. கஉசு

பாங்கி தலைமகளுக்குக் குறியிடங்கூறல்.

துணிதிகழ்நெஞ்சத்தருஞ்சிலம்பாதொடைதூங்கிமிர்
கிணிகிழ்மொய்ம்பன்றிருமான்மதுராத்கின்னூர்சிலம்பிற்

கணிதிகழ்நூங்கரங்கார்தளின் கீழ்மயில்கண்பரப்பும்
பணிதிகழ்நூழற்பளிக்கறையாங்கள்பயிலிடமே.

கந.0

பாங்கி குறியிடத்திறைவியைக்கோண்டு சேறல்.

வினாகெழுவேங்கையுங்கொய்துங்கலாபம்விரித்துநின்ற
வினாகெழுமஞ்ஞைகளாடலுங்காண்டுநெடுமதிள்விண்
ணுனாகெழுசென்னைவளநாடுடையுசிதன்மதுரை
வனாகெழுமாரீரருவியுமாடுதும்வாமயிலே.

கந.க

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

பொருங்கண்ணணங்கணையாவேண்மதுரைப்பொருப்பினின்
கருங்கண்ணெதிர்த்துகடும்பகைகாட்டியகாவிமுற்று
மொருங்கண்மிக்கொய்திங்குறுவலிம்மாதவியொண்ணிழங்கி
முருங்கண்ணலர்த்தியிலாடலோக்கியமர்த்தருளே.

கந.உ

இறைவியிறையோனிடத் தெரிப்படுதல்.

விண்டொடுமால்வரைத்திண்டோண்டைவியன்சிலம்பிற்
றண்டொடிருமுகையோடோரலுடையதாவுயிரு
வண்டொடுதேறல்வழிதொண்டையோடிருமல்லிகைப்பூஞ்
செண்டொடுநிற்சுக்கண்டேனொருவாமத்திருவிளக்கே.

கந.ந.

புளச்சீயின் மகிழ்தல்.

விண்ணுந்தருவுமனையாரமதுரைவிண்டேய்சிலம்பிற்
பண்ணுந்தகையவிசெய்கையென்னேவிந்தப்பாவைவல்லாள்
வண்ணந்தருமொர்முதம்பொருவுசெவ்வாயமுத
முண்ணுந்தொறும்கிணிக்கின்றதாலென்னுடன்முமுதே.

கந.ச

புகழ்தல்.

திரன்மொழியிற்றுமான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பில்
வாரன்புலவுமயின்னையாய்நின்வனமுலையி
னேரன்பொடுமேறிணையாபிருப்பகையெண்ணியன்றே
மாரன்மகுடந்நவணங்காச்சென்னிவைத்ததுவே.

கந.டு

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

விண்ணிவாடுண்முவரவோர்ந்துநெஞ்சம்விழைவினெடு
கண்ணிவாடுகைகனித்தாங்குநின்றவரவுகண்டு
தண்ணிவார்முத்தடந்தோண்மதுரைத்தனிச்சிலம்பிற்
பண்ணிவாடுசொனல்லாய்களிப்பார்செல்கபாங்கியோ.

கந.சு

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையுறை காட்டல்.
இழைக்குந்தகையனிறைவன்மதுரையெழில்வரைவாய்
மழைக்கொண்டலன்னவொர் தாழ்குழலாய்நினைமைவிழிகள்
குழைக்குந்தகைத்திற்புனல்சிற்திரிற் குஞ்சுவனையிது
தழைக்கும்படித்திதுமேனியனையமாந்தண்டளிரோ.

கந௭

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

துன்னார்பகைமைதொலைக்கின்றகோன்மதுராவரையின்
மென்னார்தனியிடம்வைகற்றகைத்தன்றுசேயிழைகேண்
மன்றாரணியதொர்செய்குன்றியற்றிவரையெதிர்கூய்ப்
பொன்னார்வடத்தரல்லுசலுமாடிடப்போதுவமே.

கந௮

நீங்கித்தலைவற் கோம்படை சாற்றல்.

பண்ணங்குறவிரண்டொன்றாகவாசபடுத்துமுவ
வண்ணந்தகையனவளர்மர்ன்மதுராமஞ்சார்சிலம்பிற்
பெண்ணக்கொடியையினனொன்றொன்றுசெய்தவிப்பேதையையுன்
னெண்ணந்தனில்வைத்திருநறவேலெம்மிறையவனே.

கந௯

உலகியள் மேன்படவிரந்து விலக்கல்.

ஆயுந்தமிழுடன்மாமதுரையநங்கன்வெற்பிற்
காயுக்கதிரிலவேலிறைவாவென்கொலகாயிருவி
வேயுஞ்சிறுகுடிவவைகிறவம்வீளாமிடிபோ
டேயுக்கலைக்கறியுண்டலிற்சற்றுமிலையிதமே.

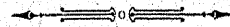
கச௦

விரந்திறை விரும்பல்.

கடியோடுலவுகவின்னொன்மதுரைக்கடவரைப்பூங்
கொடியோடிகலுமொர்சிற்திடையாய்நுங்குரம்பையின்வா
யிடயோடயிலுங்கலைமான்பொரியலிறைச்சியன்னொ
குடியோடுடனெக்கதிகொண்டுக்குமின்பக்கொழுமமுதே.

கச௧

பாங்கியிற்கூட்ட முற்றிற்று.

ஒருசார்பகற்குறி.

கிழவோள் பிரிந்துழிக்கிழந்தீ மாலையம்பொழிது

கண்டிரங்கல்.

பொன்னோடுலவுகையான்மான்மதுரைப்பொருப்பனையா
யின்னோடுலவுகறைமனைகப்பியெழிற்குவனை

தன்னோடலர் த்தியதைக் கணைக்கேள்வன்கைத்தாமரையை
பெயன்னோகுவித்திலையாலிந் தமாலையெனும்பொழுதே.

கசஉ

பாங்கி புலம்பல்.

நீலைப்பெறுமுக்கிற்கையான் மதுரைமிர்சிலம்பிற்
போலைப்பொருவுமென்றோளிபுலம்பவிருள்பரப்பிச்
சேலைப்பெறுகொடியோன்கரத்தாமரையைச்செழிக்கு
மலைப்பொழுதினுக்கென்னோவிவள் செய்தவல்வினையே.

கசந

தலைவளீடந் தலைவி வருந்தல்.

கொடைதருகையன் குணவான்மதுரைக்குளிர்சிலம்பி
லுடைதருமென்மலராவனகொய்துவெள்ளோதிமத்தின்
பெடைதருமென் னடைமேவுமென்றாயப்பெரியவெள்ள
மடைதருமுன்னரைடைதரகில்லரருந்தகையே.

கசச

தலைவியைப் பார்க்குந் தழுவல்.

பரிந்தார்வமுற்றருஞ்சுற்றந்தழுவல் தலைவியை
புரிந்தார்மதுரைப்பெருமான்குறிப்புவனையர்
பிரிந்தார்மடவியர்வண்டனையாற்பிணையற்புயத்தர்
சுரிந்தார் குழலியென்னோநிவாடித்தயர்கின்றதே.

கசரு

தலைவி முன்சிலைப் புறமொழி மொழிதல்.

நறைகமழ்கண்ணியந்தாளனல்லே ர்மகிழ்ப்புரக்கு
யிறைவன்மதுரைபென்பான் நிண்வரைமிகையிலைக்கொலாங்
கறைதருவேலொமோன்றோர்கடாய்முன்கலந்தகள்வர்
குறைபலகண்டுந்முறுமவரிற்கொடியவரே.

கசசு

பாங்கியோடு பகர்தல்.

மால்கெழுசெவ்வென்றென் மாறன்வரோ தயன்வாணன்வடி
வேல்கெழுசைன்மதுரையங்கோன் நிண்வியன்சிலம்பர்
பால்கெழுசெவ்வீட்டமிட்டளித்தாங்குமுன்பைப்பொழில்வாய்ச்
சூல்கெழுகாக்குழலாயின்பளித்தனர் துன்பமிட்டே.

கசஎ

பாங்கியச் சுறுத்தல்.

பொலந்தார்புறம்புயத்தான்மதுரைப்பொருப்பின்முனக்
கலந்தார்பொட்டுக்கவலுகியென்முக்கண்டயிர் த்து
சிலந்தான்பய் னங்காக்கப்பிறரைரிறுவிநினை
யிலந்தானிருந் செய்தியென்னோசெய்வையிர்க்குழலே

கசஅ

நீங்கற்கருமை தலைவி நனைந்திரங்கல்.

விண் ணுந் தருவுமனையான் மதுரைவியன் சிலம்பிற்
றண் ணுந் தலங்கலந்தோளருமித்தமியேனுரித்த
முண் ணும் வெண்பா கொடுநீரும்புரையவெள்ளோ துமந்தான்
பண் ணும்படிவந்ததான்முன்னரானபழவினையே கசக

தலைவிக்கவள்வாய் பாங்கி சாற்றல்.

கைநரின்றமேகத்தடைவாய்நிதிகவின்பொழிப்ப
பைநரின்றகையன்பகியாமதுரைப்பாரைவெற்பில்
வைநரின்றபூங்கணைவேளையாரின் றுவந்தனரான்
மைநரின்றநீள் குழலாய்கேட்டிமான்றேர் மணிக்குரலே கரு

சுணைப்புறமாகச் சேறிப்பறிவுறுத்தல்.

பூந்தினைக்கொய்யப்புதுந்தனராலெமர் பூவையன்னுர்
தேந்தழைக்கொய்கில்லாரினியன்பருஞ்சேயரெழின்
மார்தரினமாலையான்றமிழ்நூறன்மதுரையெனும்
வேந்தனதீர்ஞ்சுனைகல்லாடுமெழில்வெற்பகத்தே கருக

முன்னிலைப்புறமொழி மெய்நிந்தறிவுறுத்தல்.

தினைப்பொருட்டாகவுமைக்கடிந்தேயென்றுதேங்கினிகாள்
வினைப்பொருட்டாகவுறையன்மினீர்விறச்சேர் தொடைய
னனைப்பொருட்டாகநனிவண்டறைநறுந்தொண்மதுரை
தனைப்பொருட்டாம்வரையன்பர்மறந்துதரிப்பினுமே கருஉ

முன்னின்றுணர்ந்தல்.

நனைபயில்வேங்கைநறுமலர் பூத்தன் டூநாடுந்ரிப்புத்
தினைபயில்பூங்கதிர்கொய்தனர்காண்கசெறிப்பொமா
வினைபயில்வென்றிக்குடையான்மதுரைவிண்டோய்ந்தவெற்பிற்
சுனைபயில்காவிக்கொய்தலும்போயதுகுழெழும்கே கருக

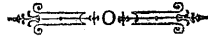
முன்னின்றுணர்ந்த யோம்படைசாற்றல்.

இரைந்தார்கடலன்னகல்வியனுற்றவெளியர்தம்மை
விரைந்தாரதரிக்குமதுரையெற்பாமறவேலெமைநீ
கரைந்தாரளிநெடுங்கூந்தனரைத்துக்கவினுடலர்
திரைந்தாலுநினையல்லாலில்லைவேறெமர் சிற்றினை கருச

கிழவோன்றஞ்சம்பேறுது நெஞ்சோடுகிளப்பல்.

மன்னிக்குடம்புரையால்வளையினவயன்முழுதுந்
தென்னித்திலந்திகழ்கோமான்மதுரையஞ்சென்னை

ளுன்னிக்கடவவாவாமுங்குறவருலுத்தர்கரப்
பொன்னிற்கரந்துவைத்தானெஞ்சமென்கொல்புரிசுவமே கருடு
ஒருசார்பகற்குறி-முற்றிற்று.

பகற்குறி யிடையீடு.

—:0:—

இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

கானக்குறவர்குழி இநின் றுகூணிக்ருயங்கரங்கொண்
டேனற்குரலரிசின்றனராலிருகோட்டொருகைத்
தானக்களிறனையான்மாமதுரைத்தடஞ்சிலம்பா
நானக்குழலியிராளிங்களை தினநண் னுறுமே கருசு

இறைவியைக் குறிவரல் விலக்கல்.

பொன்னையிரவலர்க்கார்மழையாங்குபொழிமதுரைச்
சென்னையினையனையொன்றுகேணின்றன்செவ்விகண்டு
நின்னையெவனுள் ளிக்கொல்லோவயிர்ப்புறுநீவரலை
யன்னையவளுந் தினம்வருமாலிவ்வகன்புனத்தே கருள

இறைமகளாடிட நோக்கி யழங்கல்.

கணிமுத்தமிழவளர்ப்போன்மாமதுரைக்கவின்சிலம்பு
மணிமுத்தருவியுஞ்செய்குன்றுமாநிழன்மாதவியுந்
திணிமுத்தலர்வடத்துசலுமாலினியென்செய்யுங்கொள்
னணிமுத்தமாய்ப்பிரிவார்தெரிவார்தம்மினல்லவரே கருஅ

பாங்கி யாடிடம் வீடுத்துக்கொண்டகநல்.

ஆயுங்கலைவல்லவண்ணன் மதுரையினூர்விசும்பு
தேயுஞ்சிலம்பரிவண்வருவாரிந் தத்தே தாகைநும்மேல்
வாயுமனமும்வைத்தேகினளென்றுவகுத்துரைபின்
னீயுமறவலையார்லில்லடைகுதுநீளிதனே. கருசு

பின்னொணேந்தகை குறிவயிளீடு சென்றிரங்கல்.

பயிண்காணவேள் வியன்பண்பன் மதுரைப்பாரைவெற்பின்
மயில் காண்மலரளிகாளிந்தமாதவித்தண்ணிழல்வெவ்
வெயில் காணெனையவோதமியேனைவிடுத்தரிசே
ரயில் காணிசுவிழியாரடையாதங்கமர்ந்தனரே. கசுய

வறுங்களநாடி மறுகல்.

களிகாண்மனத்தொடும்பைஞ்ஞிறத்துக்கவின்சிறைய
கிளிகாளுமக்கிவவரும்புனந்தந்தகிலேசமன்றே

யானிகாளமா முகிலன்னுன்மதுரைமஞ்சாரீசிலம்பி
லொளிகானெடுமிவ்விதனைனக்கீர் தவொரு தயவீ .

ககுக

குறுந்தொடிவாழ்நீநோக்கிமதிமயங்கல்.

நிதியையுடையவா துய்க்கும்பயனைநிதியடையா
விதியையுடையவா வேண்டுமவ்வாறு வியக்குமுயர்
மதியையுடையமதுரையங்கோமான்வவாய்நையர்
பதியையுடையவெனநாமுமுன்றுபதைப்பதுவே.

ககுக

பகற்குறியிடையீடு-முற்றிற்று.

இரவுக்குறி.

இறையோ ன்ருட்துறிவேண்டல்

வருவிருந்தேர்ப்பலறெனன்றவள் ளுவர் வாய்மொழியாற்
றிருவிருந்தென்றுமளிக்குமதுரைச்செழுஞ்சிலம்பிற்
கருவிருந்தெங்குமுனைமழைசிந்துங்கணையிருள்வா
யொருவிருந்தாய்தொடியீர் வருமோ வென்னினுங்களுக்கே.

ககுக

பாங்கீநெறியினநகுமைகூறல்.

வில்லைப்பயில்கரவேண்மாமதுரைத்திண்டெற்பனைய
மல்லைப்பமுருதனித்தேதாட்சிலம்பவரலெவன்
கொல்லைக்குறவர்கொடுமரவூர்ந்தெழில்கொண்டுகக்குங்
கல்லைக்கொடுமால்சுளிறுகடியுங்கணையிருளே.

ககுக

இறையோ னெறியினதேளிமைகூறல்.

அல்குலரவுமுலைமால்களிற்றுமருநறவம்
பில்குமுலிருளுங்கண்டெநந்தவிப்பேதைசெயன்றே
பல்குறிதிர்ப்பயிலுவோன்மதுரைப்பராவெற்பின்
மல்குவெருவுரைத்தாயுவைகண்டமயங்கலனே.

ககுக

பாங்கியவனுட் டணியியல்வினாநல்.

என்னமலர் தாழ்குமுன்மலாதேந்தழைபென்னதழை
பொன்னவிளமுலைச்சாந்தென்னசாநதுறும்பொய்தலெவண்
மன்னனையமதியான்மதுரைமஞ்சாரீசிலம்பா
வன்னமெனுநடையாரீரின்வளநாட்டரிவையர்க்கே.

ககுக

கீழ்வோன வனுட்டணி யியல்வினாநல்

பொருளாமெந்நாட்டியனீயென்னுசாவிற்பொன்னேரளிக்கு
புருளாரிரதமதுரையங்கோனுசிதன்சிலம்பி

லருளாயெனக்கணியார் தழையாடிடமான வெல்லா
யிருளார்நெடுக்குழலாயுங்கண்ட வியம்புதிசைய.

க௬௭

அவந்தூத் தன்னுட்டணியல்பாங்கிசாற்றல்.

மாந்தர்வியக்குமதியான் மதுரைமணிச்சிலம்பிற்
காந்தளம்பூவெங்கருங்குழற்பூசந்தனக்கலந்த
சாந்தமெஞ்சாந்தமெழின்மாந்தழையெந்தழையிறைவா
தேத்தளம்புன்னையநறுநிழலாடுந்திருத்தலமே.

க௬௮

ஔறைவிக்கிறையோள் துறையறிவுறுத்தல்.

கள்ளார்கருங்குழலாயின்னெழின்முகக்காண்பதற்குப்
புள்ளாடொடைசேர்ப்புயத்தான்மதுரைப்பொருப்பினின்று
தொள்ளாயிரவர்கரங்கொண்டுழற்றெரிசூட்களுக்கும்
விள்ளாசிறைநள்ளிருள்வரக்காதலர்வேண்டினரே.

க௬௯

நேராதிறைவி நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

மல்லார்புயத்தன்மதுரையங்கோன்வெற்பர்வம்மினென்று
கல்லாரசிறுநெறிசூருமுலாவருங்கண்மழுக்க
வில்லார்கரத்தினரீட்டியாரம்வனவேடரெல்லாஞ்
சொல்லாதிரியுமிருள்கண்டுமெங்கனஞ்சொல்லுவதே.

க௭0

நேரிழைபாங்கியோடுநேரிந்துரைத்தல்.

பொருளைவிரும்பியும்போற்றியும்பாராப்புகழுடையா
னருளைவிரும்புமதுரையங்கோன்வெற்பாரக்குழலா
மிருளைவிரும்பியிருப்பவராகலினென்னகொல்லோ
தெருளைவிரும்பியவர்க்கினியாமொன்றுசெப்புவதே.

க௭௧

நேரிந்தமைபாங்கிநெடுந்தகைக்குரைத்தல்.

சீருமருளுந்திகழ்கோன்மதுரைநற்சென்னையன்ன
வாருமணிவடமுஞ்சேரிளமுலைமாட்டுவைகி
யாருமலியிருள்வாய்வரநேராவவண்மனை
நேருமளவிரந்தேன்கமழ்திண்டோனெடுந்தகையே.

க௭௨

குறியிடைநீநீஐத்தாய்துயிலறிதல்.

துடித்துப்பறியப்பகைதொலைப்போல்மதுரைமுதுநூல்
படித்துப்பழகுமவனவையாய்நறும்பைந்தழை
ளொடித்துகொணருங்கறையடிவேழமங்குற்றதுகொல்
லடித்துச்சிறுகளமஞ்சுரைநரல்கின்றவாரணங்கே.

க௭௩

ஓறைவிக்கிறைவன் வரவறிவுநீதல்.

உன்னித்தனையடைந்தோரையளிக்குமுயர்புகழே
மன்னிப்பெருமாமதுரைமேதோய்வரையரிருட்கு
யின்னிக்கதிர்செய்நெடுமவேல்விளக்கின்மிகைப்பவந்தார்
கன்னிக்கருங்குழலாய்புன்னைஞாங்கர்நங்காதலரே.

கஎச

அவட்கொண்டு சேறல்.

பொருங்கண்ணிசூழ்ப்புகுமாற்றலரைப்பொருதழித்த
மருங்கண்ணிவந்தமதுரையங்கோன்வரையவினாரின்
கருங்கண்ணினின்மருவனையுங்கொய்துகதிர்நகையின்
வருங்கண்ணிமுல்லைபுஞ்சூடுவனீர்ங்குழன்மாமயிலே.

கஎடு

குறியுய்த்தகறல்.

ஹிறைநீர்மையனடன்மாவனையானல்லியலுடைய
நிறைநீர்மதுரையஞ்சென்னையன்னாய்நிரிமிர்பூம்பொழில்சேர்
சிறைநீர்த்தடம்பொய்கைவாய்விரியாம்பல்கொய்தேர்சிறக்கும்
பொறைநீர்நின்னீர்ங்குழல்வேய்வனிங்கேகிற்கபுக்குவனே.

கஎச

வண்டுறைதாரோள்வந்தேதீர்ப்படுதல்.

சீமான்விதல்சேர்கிருமான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பில்
வாமான்கதிரினைக்காணுவிக்கங்குலின்வாய்வுருமென்
னாமானளிகொல்லோவன்றேலினிப்பின்னையார்திறப்பார்
பூமாண்குழந்திருவேநின்நன்றாமரைப்போதகமே.

கஎஎ

பெருமகளாற்றினதருமைநினைந்திரங்கல்.

கழைக்கார்முகத்தினைன்னுன்மதுரைக்கவின்சிலம்பி
னுழைக்கார்தருமுருமுக்குரற்கேட்டறுகோதையினிப்
பிழைக்காவகையென்றுசூஞ்சரமோடப்பிடிமயங்கிம்
மழைக்காரிருள்வயினீர்ொங்குனாவள்ளவந்ததுவே.

கஎஅ

புரவலன்றேற்றல்.

தொடைமின்னுதிண்டோளுசிதன்பகைதொலைக்குஞ்சுடர்வாட்
படைமின்னுகையன்பதியாமதுரைப்பனிவரைமே
லுடைமின்னுமாமயிலன்னையிருள்வழிபுற்றிடக்கை
யிடைமின்னுமின்னயிலேகாட்டிவந்ததின்றென்றனக்கே.

கஎச

புணர்தல்.

பாவார்புகழ்பெறுபண்பான்மதுரைப்பனிமலைவாய்த்
தேவாயிர்தம்முண்டொள்கனித்தாங்குநறவுசின்த

மாவார் றறு பிளம்புன் னையின் கீழியலாய்மணக்கும்
பூவார் குழலிம்மடமாதரின் றுபுணர் தனமே.

கஅ0

புகழ்தல்.

கருமாமணியடைவாய்ச்சுற்றஞ்சுற்றக்கலிகெடுக்கும்
பெருமானணிரிதியாளன்மதுரைப்பெருமலைவாய்ப்
பருமாமணிபல்லிருப்பினுமென்னரவப்படங்கா
ளருமாமணியினிவளல்குல்போறலரிதுமக்கே:

கஅக

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்லிலக்கல்,

ஊருங்கொடியவரவுபல்பா லுருமுக்குலவக்
காருங்குமுறுங்கனைவிருகொங்குங்கரடிகத்தூந்
தாருந்தகலநறுந்தோண்மதுரைத்தடவரைமேற்
சூருந்திரியுந்வாரலன்பாவிந்தத்துன்னெறியே.

கஅஉ

அவனிறைவியை யில்வயின்விடுத்தல்.

நின்சாயல்கண் டிளமஞ்சைகுவாடிநெடியபுன்னை
யின்சார்கிணையிற்றுயில்கின்றவாலிறையோன்மதுரைத்
தன்சாரலம்வரைவாய்விரைநாறுதளவநகைத்
தென்சாயலஞ்சியலர்ந்தகொய்யேலிவஞ்செல்லணங்கே.

கஅங

இறைவியையெய்தீப் பாங்கிகையறைகாட்டல்.

பாவைப்பழசியநாவான் கலைகள் பயிலகத்தன்
மாவைப்பெறுமான்மதுரையங்கேகான்வரைவாய்நினமைக்
கோவைப்பழித்தங்குநின்றகருமிக்குவளையெனும்
பூவைப்பறித்துறவந்தேனறிகபொலந்தொடியே.

கஅச

இங்கொண்டேகல்.

பங்கேருகமன்ன தண்முகத்தான் பற்றலரழிக்குந்
செங்கேழயிற்காவள் ளன்மதுரைச்சிலம்பனைபா
யிங்கேயிருத்தன்முறையன்றறியாய்துயிலெழுந்தா
லெங்கேமகளென்னுமானடவாரமதில்லினுக்கே

கஅரு

பிச்சேன்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்.

துடிக்குங்கயல்விழியேழைதிறத்துப்பலதுறையும்
படிக்குந்தமிழ்பயின் மாறன்மதுரைப்பனிவரைமே
லிடிக்குங்குரலரிகூர்ங்கோட்டொருத்தலெருத்தமுந்திக்
கடிக்குங்கடநெறிவாரலன்பாவிந்தக்காரிருளே.

கஅசு

பேருமகன் மயங்கல்.

ஏவொன்றுகையனியன்மாமதுரையிறைவன்வெற்பின்
மேவொன்றுபூங்குழற்பாவையன்னுய்கேள்விரூந்தினைப்போய்
வாவென்றுகூறுவர்க்கண்மையரற்றவர்மானயின்றிப்
போவென்றுரைப்பரல்லால்வாரலென்றுபுகன்றிலரே. கஅ௮

தோழி தலைமகனெயர்கிளந்துவிடுத்தல்.

தங்குலமுற்றுந்தழி இப்பீறரின்மைதடிந்துதவு
மங்குலனையான்மதுரைவிண்டோய்வராவாய்வளங்கள்
பொங்குமுறியுடைவானியிர்தாடின் னூர்ப்புகுந்தாற்
சங்குமுறியிலம்பாதையல்வாட்டந்தகாவதற்கே. கஅ௮

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேறல்.

திரையார்கலியன்னசெந்தமிழ்மாறன்றிற்ன்மதுரை
வரைவாழ்மயிலனையாயெமதுர்போய்வழியெளிதால்
விரைநாறுபூங்குழலேரிளங்கொங்கையென்மெல்லியறன்
விரையார்ககைகண்மனத்தாடிருந்துநிலாவிடுமே. கஅ௯

இரவுக்குறி முற்றிற்று.

இரவுக்குறி யிடை யீடு.

—:0:—

இறைவீக்கிதூளையிறைவரவுணர்ந்தல்.

சூறும்பென்னவுண்டவையெல்லாங்களைந்தருள்கொண்டுநிற்கு
மியும்பன்னகிண்புயத்தான்வேண்மதுரையிருஞ்சிலம்பிற்
கறுங்கண்ணியென்னைகொல்காரணம்வராணங்கண்டனவோ
நறும்புன்னவாழ்பறவையுறங்காமனரல்கின்றவே. க௬௦

நான் துறிமருண்டமைதலைவியவட்துணர்ந்தல்.

வீறுகுறிக்குந்தொடையானடையலர்வீறெடுக்கப்
பாறுகுறிக்குங்கதிர்வேன்மதுரைப்பணிமலைவாய்
நாறுகுறிக்குங்குழலாய்கெடுகிலைநந்துநின்றேன்
வேறுகுறிக்கணவார்குறியென்றுவிடியளவே. க௬௧

பாங்கிதலைவன்றிங் கெடுத்தியம்பல்.

கன்றுகலிக்குங்கையாயிழைகேள்கமழ்பூந்தொடையற்
றுன்றுபுயத்தன்மதுரையங்கோன்றடந்தொல்லரிய.

குன்றுகளிக்கும்வகையாய்வருங்குறியொன்றிருப்ப
வொன்றுகுறித்தனராற்கொடியாரம்முடையவரே.

ககூஉ

புலந்தவன் போதல்.

சினக்குறும்பற்றமதியான்மதுமைஞ்சார்சிலம்பின்
வனக்குறும்பாதைவெளிதெரியாமழக்காரிருள்வாய்
மனக்குறும்பாய்வரப்பேதைபொருட்டுவலித்தனைநீ
யெனக்குறும்பாதகமெல்லாமடைகவினிரெஞ்சமே,

ககூட

புலர்ந்தபின் வறுங்களந்தலைவி கண்டிரங்கல்,

மாவிரிசென்னைவளநாடுடையுசிதன்மதுரைக்
காவிரிசாரற்கமழ்வவையாய்க்களித்தனையோ
தூவிரிநாற்றத்தோடீர்தழைமல்கித்துணைக்கரத்தின்
பூவிரிகாந்தளென்பாயன்பர்மலைபுனைந்துநின்றே.

ககூஈ

தலைவிதன்றுணைக்குரைத்தல்.

மையெனவோங்குகொடையோன்மதுமைஞ்சார்சிலம்பிற்
பொய்யெனவாந்துண்ணிடையணங்கேபுகழ்கொண்கர்மகிழ்ந்
துய்யெனமேவியின் காந்தண்மலரினையொண்டொடியென்
கையெனவோகொடுத்தார்கழுநீர்நறுங்கண்ணியையே,

ககூடு

தலைமகள்வலம்பாங்கிதனைத்தல்.

தேன்றிமிர்மலைக்கருங்குழலாய்கேள்கொடைசிறக்கும்
வான்றிமிர்கையன்மதுமையங்கீகான்செழுமால்வரைவாழ்
கோன்றிறலாளர்நம்மன்பரொர்காலுங்குறிபிழையார்
தோன்றியலர்நருகுகொல்லோகல்லரச்சனைமலரே,

ககூசு

இறைவன்மேய்ப்பாங்கி குறிபிழைப்பேற்றல்.

கந்தார்பனைக்கரவேழமன்னீர்நறவங்கமழுஞ்
செந்தார்தவழ்புயச்சீமான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பி
லிந்தார்திணுடைதும்மூர்வினவிவரவிருந்தீதாம்
வந்தான்மறந்திருப்பிராயினென்னென்றுவந்திலமே;

ககூசு

இறைவிமேலிறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

பொழிலாரிரெடுஞ்சென்னையண்ணன்மதுமைபொருப்பனை
வெழிலாரிளமுலையீற்றுமையானெங்நன்மறப்பேன்
விழியார்மணியின்மனக்கண்ணிருந்துநலன்வினாக்குந்
தொழிலார்மதியைமறப்பவரேவரித்தொல்புவிக்கே,

ககூசு

அவள் துறியருண்ட மையவளவங்கியம்பல்.

வீழும்வகைபிறபுள்வரவான்விதைநாறுபுள்ளை
வரமும்பறவைவரலவன்பாசின்வரவென் றெண்ணித்
தாமும்புழைமதுரையங்கோன்வரைசாலிருளைப்
போழும்பருதிவருங்காறுபின்றனள் போர்தனளே.

ககக

அவன்மொழிக்கோடுமை சென்றவளவட்கியம்பல்.

பிள்ளுமிசையன்மதுரையங்கோன்வெற்பார்பேய்க்கணங்கள்
குளிற்றுமிரவினெழுந்தெண்டுகொடுமுனைக்கோட்டுமத
களிறுதிரிவதுமெண்ணாமற்காமங்கனன்விடவான்
வெளிற்றுமளவுபின்றேனென்றணங்குவிளம்பினரே.

200

என்பிழைப்பன் நென்றிறைவீநேர்தல்.

பருளுந்தகைமையில்க்குறியாப்புள்ளைவாழ்மயில்கள்
வெருளுந்தொறுமவான்வெளிற்றுந்தொறுமயான்விழைந்துசென்
றெருளுந்தனிமனத்தான்வேண்மதுராவெற்பிற்சிகழி [நேன்
யுருளும்புயத்தன்பர் தூற்றப்படுவதென்னுழுவீனையே.

20க

நாய்துஞ்சாமை.

அறையுங்கழலுடையான்சென்னைநாடனருநிதிய
நிறையும்புகழ்மதுரைக்கோனிமிர்வகைவாய்நெடிய
கறையொன்றயில்வலத்தார்வருமாறென்சனக்குழையோ
நிறையுந்தூயினிலவானமதன்னையிருகண்களே.

20உ

நாய்துஞ்சாமை.

மால்கொண்டகையன்மதுரையங்கோன்வரைவாயொளிரும்
வேல்கொண்டவன்பரிவணடையாமல்விலக்கெடு
நீல்கொண்டவமக்குழலணங்கேபிமிராதவளை
வால்கொண்டரூளிசூழாத்தன்றுபின்றுமறிக்கின்றதே.

20ங

ஊர்துஞ்சாமை.

வாருறங்காவிளமாழலையாய்நமதன்பர்வரக்
காருறங்காவளிக்கையான்மதுரைக்கவின்சிலம்பிற்
றாருறங்காவனுகநாற்றித்தெருத்தொறுஞ்சாறியற்றி
பூருறங்காதமருங்குரைநாய்களுறங்கினுமே.

20ச

காவலர்கடுகுதல்.

படிக்கும்பத்தத்தமிழாளன்மதுரைப்பனிமலைவாய்க்
கடிக்கும்பமாழலையானையவானகர்க்காவலர்கை

யடிக்கும்பறைந்தொண்டகமன்றுகொல்லோவகன்விசம்பு
வெடிக்கும்படியதிர்ந்தன்பன்வராமல்வெருட்டுவதே. 200

நிலவு வெளிப்படுதல்.

அயிலையெடுத்தவடன்மாவணையவன்வாணைவு
மெயிலையுடைச்சென்னையூரன்மதுரையிறைவன்வெற்பின்
மயிலையிணைத்தவந்தோழிநம்மன்பர்வராதிருப்ப
வெயிலையெறிப்பதென்னோளுயிறன்னவிவ்வெண்மதியே 200

கூகைதூளுதல்.

ஓகையிருந்தலர்நெஞ்சினெனஞ்செளியோர்க்குதவு
மீகையிருந்தநெடுங்கைமதுரையெழில்வரைவாய்
வாகையிருந்ததந்தோளன்பர் தம்மைமராமரத்திற்
கூகையிருந்தன்றுகொல்வாரென்றுகுளறுவதே. 200

கோழிநூங்காட்டுதல்.

கத்தலைச்சீதரன்னன்னமதுரைக்கவின்சிலம்பா
முத்தலைச்சூலமும்தேவலும்மிடித்திவண்முன்னிவர் தால்
வித்தலைச்சேயென்றுகூங்கொடுவாளின்விளங்கெழில்வா
லித்தலைச்சேவலன்னேயின்புணமுறையெழுப்பிடுமே. 200

இரவுக்குறியிரையீடு முற்றிற்று.

வனாதல்வேட்கை.

—*—*—*—

நிலைமகளைப்பாங்கிப்பருவால்வினவல்.

காவையணையவன்கையான்மதுரைக்கவின்வரைவாய்த்
கோவையணையவென்பாலென்னவேணுங்குறையுளதோ
புவையணையநம்மன்னமுனிந்துபுகன்றனளோ
பாவையணையநல்லாயெனையேநின்பருவாரலே. 200

அருமறைசெவிலி யறிந்தமைகூறல்.

நின்மலர்வாகைச்செழுந்தோண்மதுரைச்சிறையளிகள்
பண்மலர்தோறுஞ்செய்ப்பும்பொழிற்சென்னையன்றாய்பகல்வேற
கொண்கர்வராமையின்வைகறைவாடுக்குவனையன்ன
கண்மலர்காட்டவறிந்தாளனைநங்களவினையே. 200

நிலைமகள் வருந்தோழிநகருமைசாற்றல்.

அன்னையிலவறஞானிகுறைய்ப்பவூரார்த்திருப்பத்
துன்னையுறுங்கடிப்போதைதொனிப்பத்துரைமதுரை

மண்ணை யளர்கிரிவாய்மதிகாலலுமன்குளற
வெண்ணை விழைகொண்கர்வாராமற்சேவலிராகின்றதே. ௨௧௧

தலைமகனூர்கீதுச்சேலவொருப்படுதல்.

மருவிப்பிரியுமவர்நகர்கேட்டுவழிதொடர்ந்திவ்
வருவிப்புறமிருந்தேகுவம்வாநல்லநககனென
வுருவிற்சிறந்தமதுரையங்கோனுசிதன்சிலம்பிற்
றிருவிற்சிறந்தமென்கொம்பரன்னாய்நாந்தெளிவதற்கே. ௨௧௨

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்.

அன்பற்றவாயலடைதலறிவற்றதாழ்வெனமுன்
பொன்பெற்றவாய்புகன் றுளரோபுகழோன்மதுரை
யின்பெற்றமால்வரையன்னாய்மறந்தாங்கிருக்குரைப்
பின்பற்றவேண்டுமென்றாயிதுவன்றுகொல்பெண்புத்தியே. ௨௧௩

ஔறவியிறையொன்றனைநேர்ந்தியற்படமொழிதல்.

கண்ணாற்புனலுங்கழியாவிரவுங்கவின்முலைமே
னண்ணாநிறையும்பசலையுநல்லனவல்லனவும்
விண்ணார்கரத்தன்விறலானமதுரையியன்சிலம்பி
ண்ணாதிருப்பதுதெய்வத்திறமற்றிலையிலே. ௨௧௪

கனவுநலிபுலாத்தல்.

மாணர்வியக்குமவலியான்மதுரைமஞ்சார்சிலம்பிற்
பூணரிளமுலையாபிதுநீகன்யான்றுயிலபொழுதிற
சேணரலரன்பரண்மையராவர்விழித்திறந்தாற்
காணரொன்றெண்ணைகொல்லோவென்னுள்ளங்கவற்றுவதே. ௨௧௫

கவினழிபுரைத்தல்.

[௨௧௫

உண்ணாதவர்கையினென்பொருள்போலப்புணர்ந்தித்து
நண்ணாதவரான்முலைநலன்வாடிநைந்தேன்பொழியும்
விண்ணார்கரத்தன்விறற்றேணம்மதுரையியன்சிலம்பிற்
பண்ணார்கொழியினிளநகைவாணுதற்பல்வனையே. ௨௧௬

தன்னுயர்த்தலைவழிஞ்சுணர்த்தல்வேண்டல்.

அல்லுமறலுமெனுங்குழலாயென்னருதுயரைச்
சொல்லுமவருளரோன்மிகவாழியர்தொல்லுலகிற்
புல்லம்புகழுடையோனடையாரைப்பொருதகற்றி
டுவல்லுமதுரைப்பெருமானறடவரைவெற்பருககே. ௨௧௭

துன்புறுபாங்கீசோல்லெனச்சோல்லல்.

நெரிந் தகருங்குழலாய்கலிக்கோடைநெருக்கவண்மை
கரிந் தவருக்குமழையினுற் றீரூன் கலைசூழ்மதுரை
விரிந் தபுகழ்சேர்வரைவாய்நின்வேட்கையுமற்றவைந்
தெரிந் தவர்க்கின்னுமென்றேபிற்போந் துதெரிவிப்பதே, ௨௧௮

அலர்பாரீந்துற்றவச்சக்கிளவி.

தூயலர்வாகைத்தடந்தோண்மதுரைத்தொல்சீர்வரைவாய்க்
காயலர்மாரன்கருப்புவணக்கிக்கனன்றிடவெந்
நோயலர்காலமிதாசுகவன்றிரொ துமலர்கள்
வாயலர்காலமன்றேநெஞ்சணங்குமவரிவனையே, ௨௧௯

ஆறுபாரீந்துற்றவச்சக்கிளவி.

வாட்டமுடையென்மனனாங்கேமகிபன்மதுரைச்
சேட்டவரைவளர்வள்ளல்வருநெறிதீதகல்ல
நீட்டபுலியகரடியசூரரிணமனீந்த
கோட்டகளிற்றவென்றேபிறகேதுணைகொண்டதுவே, ௨௨௦

காமமீக்ககழிபடர்கிளவி;

மறவேலொளிர் கரவண்ணன்மதுரைவளங்கொள்சென்னைப்
புறவேயலர்கன்னிக்கானலஞ்சேர்ப்பாப்புணர்ந்தகன்றூ
ரறவேமறந்தணராலென்னையென்னிரலைதொறெழுஞ்
சுறவேகருங்கடலேகழியேயொன்றுஞ்சொல்லலிரே, ௨௨௧

தன்னுட்கையாரெய்தீடுகிளவி.

இன்புற்றமாலையிருந்தேதாளுடையவிறைமதுரைப்
பொன்பெற்றசென்னைநெடுநகர்சூழ்புண்ணைப்பூந் துறைவாய்
முன்புற்றெனின்வனேமுத்தமெல்லாஞ்சிந்திக்கத்ததுதியா
லன்புறறிழந்தவருண்டோரினக்குமலைகடலே, ௨௨௨

நெறிவிலக்குவித்தல்.

கொங்கங்கமழ்கெழுக்கூந்தனல்லாய்கூறுதியெதிர்த் தார்
பங்கம்படவியற்றுங்கோண்மதுரைப்பனிவரைவாய்க்
கங்கம்பலைதருங்காரிருளல்லிற்கரிதுருவிச்
சிங்கந்திரிநெறிவாரலையென்றுசிலம்பனுக்கே, ௨௨௩

குறிவிலக்குவித்தல்.

சீர்த்தகழையின்மென்றேளியறைககலிசுதையத்
தீர்த்தகொடையன்மதுரையங்கோன்றிண்சிலம்பிலவார்

வார்த்தலைசேனெழுபூம்புன்னைவாழிளமஞ்சூயெல்லா
மார்த்தெழுந்தால்வெளியாங்களவென்றுநம்மன்பருக்கே. ௨௨௪

வேறிவிலக்குவித்தல்.

மாலெனவுற்றவடிவான்மதுமைஞ்சார்சிலம்பி
ராலெனையுற்றகிந்நோயென்றனைதானறிந்திலளாய்
வேலனைழைத்துமறிகொன்றுசெய்வெறியாட்டுவந்தாள்
பாலனைவைத்தசொல்லாய்நீயுணர்ந்தொன்றுபண்ணுதியே. ௨௨௫

பிறவிலக்குவித்தல்

பாட்டுக்குவந்தலைவன்மதுரைப்பனிமலைவாழ்
கோட்டுக்கவின்முலைக்கொம்பரன்னாய்பொற்குவாலொடில்ல
மாட்டுப்புருந்தாரநொதுமலொன்னுமிம்மாற்றமின்னே
கேட்டுப்பிரிந்திலையாலென்றனாவினிலேசமுற்றே. ௨௨௬

குரவரைவரைவேதீர்கொள்ளுவித்தல்.

வாண்கொண்டகையன்மணித்தோண்மதுமைதோய்சிலம்பிற்
காண்கொண்டகூந்தனல்லாய்நமர்மாட்டுநீகட்டுகாமோ
நாண்கொண்டகாதலுநாட்டமுமற்றுநயந்தொருவேன்
றூண்கொண்டகப்பழியாமைப்பொருட்டித்தடம்புவிக்கே. ௨௨௭

வரைவெட்கைமுற்றிற்று

வரைவகடாதல்.

வினவிய்செவிலிக்குமறைத்தமைவிளம்பல்.

மயிலாமெனுமெழிற்சாயனல்லாயிந்ருவாவிதல்சே
ரயிலார்கரத்துமதுரையங்கோனகன்சென்னையன்
டுயிலாததென்கொல்லிராமுழுதென்றனளன்னேசொன்னேன்
பயிலார்கனவுகண்டென்றுவெற்பாயாம்பயத்தினமே. ௨௨௮

அலாறிவுறுத்தல்.

மெய்யலர்நாவின்துரையங்கேரமான்வியன்சிலம்பா
மொய்யலர்கூந்தலம்பாவைக்குரீயங்குமுன்புனைந்த
பொய்யலர்கண்டொதுமலர்மாரன்பொழிந்திற்றுக்குக்
கையலர்கண்டுபின்வாயலாருட்டக்கருதினரே. ௨௨௯

நாயறிவுணர்ந்தல்.

மழையிற்றிகழுங்கொடையான்மதுமைஞ்சார்சிலம்பிற்
கழையிற்றழையுமென்றோளிக்கன்பாநீகருதிமுன்னெம்

முழையிற்பலதாரண்ணியகாலையொடித்துத்தந்த
தழையிற்களவையெல்லாமறிந்தாளன்னைசங்கைகொண்டே உரு

வெறியகீசுறுத்தல்.

நறவங்கமழ்கண்ணியொண்டோட்சிலம்பநண்ணூர்விதிர்க்குந்
திறவங்கழலிறையொத்தான்மதுரையஞ்சென்னையன்ன
நிறவங்கவிரிதழ்ப்பாவைபொருட்டுநெஞ்சுகுடுகொண்டா
நறவங்குறப்புரியும்வெறியாட்டெழுமடையவரே. உரு

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

மருக்கொண்டெழுமலர்த்தோளான்மதுமைணிச்சிலம்பா
திருக்கொண்டலங்குமுழலேரிளந்தோகைக்கவினுசுப்பை
யுருக்குங்குவிமுலைப்பாரிப்பொடும்வானுவாமதியி
னிருக்கும்முகமுங்கண்டேவர்வரையாதிருப்பவரே. உரு

வரைவெதீர்வுணர்த்தல்.

கோளாரொருகேசரியனையான்சுளிர்பூக்கமமுந்
தோளார்மதுரைத்தடஞ்சிலம்பாநீதுணிந்துதனி
வாளாவருதலொழியினிக்காண்மறைவாய்விளங்கும்
கோளாரொடுமடைவாயிகவார்களைக்கேளினரே. உரு

வரையுநாளுணர்த்தல்.

சீர்கொண்டசென்னைவளநாடுடையுசிதன்சினைக்குந்
கார்கொண்டகையன்மதுரையங்கோன்வெற்பகான்பிலிறுந்
தார்கொண்டலந்தனவேங்கையெல்லாமின்றுதண்மதிய
முர்கொண்டதுவரைநாளெனக்காட்டியெம்மொள்வளைக்கே உரு

அறிவறிவுறுத்தல்.

அற்பைக்கவினணியாக்கொண்டவாகனண்ணன்மதுரை
வெற்பைக்கடிபெறக்காக்குந்தலைவவிளங்கொளிசேர்
பொற்பைக்கொளுமேரிளமுலைப்பூவைசின்னோர்பழியைக்
கற்பைக்கருதிப்பிறவுமெனக்குக்கரந்தனளே. உரு

குறிபெயர்த்திடுதல்.

உற்றோர்பவரிக்குமினுமுறுவருள்சிறந்த
பொற்றேரிவந்தினிவாரலைநீபுகழ்செந்தமிழைக்
கற்றோர்வியக்குமதுரையங்கோன்வரைக்காரிகையை
மற்றோர்குறிகொண்டபொய்வினையாடுகமன்னவனே. உரு

பகல்வருவானையிரவுவருகேன்றல்.

நெய்யாகதிரிவேற்சிலம்பாநெடுவான்முகில்சேர்
கையார்மதுரைக்கடவரைவாய்க்கமழ்பூங்குழுவின்
பையாரசுல்குலேழைபொருட்டுப்பகல்பழியா
மையாரிரவன்றுகொன்னன்றுகாணீவருவதற்கே,

உருஎ

ஓரவுவருவானைப்பகல்வருகேன்றல்.

ஆறுதெரியுந்தனிநடைக்காமிடையையடையு
முறுதெரியும்பகலிறைவாவுறுமிக்கொடிய
வேறுதிரியுமிராவழிவாரலெளியருப்பு
மாறுதெரியுமதுரையங்கீகாமான்வசையகமே.

உருஅ

பகலினுமிரவினும்பயின்றவருகேன்றல்.

பொறைவாழகத்தினன்பூவாய்கிழியக்கரியபுட்க
ளறைவான்பொழிற்சென்னைபூரன்மதுரைவிண்ணார்சிலம்பி
னிறைநாண்மலர்க்குழலேழைபொருட்டுநிணக்கமழ்வே
லிறைவாநெருதமீநீவரல்வேண்டுமிராப்பகலே.

உருக

பகலினுமிரவினுமகலிவணைன்றல்.

செல்லையுட்வென்றகைவள்ளன்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பி
லல்லையுமஞ்சினிலக்கின்பொருட்டகழாக்கிழங்கின்
கொல்லையுமேனவுமோம்பிக்குறவர்குழீஇத்திரியு
மெல்லையுமஞ்சுகின்றோம்வரலெவ்வாழிறையவனே.

உசு0

உரவோனுழைநுங்குலனு மரபுப்புக்கழும் வாய்மையுங்கூறல்.

உலமும்பொருவறுதிண்டோண்மதுரையுதாரிவெற்பிற
றலமும்பெரியைதகையும்பெரியைதனம்பெரியை
நலமும்பெரியைபுகழொடுவாழுகர்பெரியை
குலமும்பெரியையன்பாவவாயாமைகுறைதருமே.

உசுக

ஆறுபாரீத்துற்றவச்சங்கூறல்.

தேடுபுகழுடையண்ணன்மதுரைமஞ்சார்சிகரத்
தாடுகொடியநெடுமதிட்சென்னையண்ணள்பொருட்டு
வாடுமனத்தொடன்பாவல்லிதேர்ந்துபுலிதிரியுந்
காடுகடந்துவர்ப்பாலையல்லையிக்கல்லததோ,

உசுஉ

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூறல்.

கிறக்காதலிக்குமந்தோளான்மதுரைச்சிலம்பனையா
ளுறக்காதிருக்குமழுமெழுமேங்குமுணவிறையு

மிறங்கா திருக்குமெலியுமருந் துமற்றில்லைகொல்லா
மறங்கா தலிக்குமன்பர்நீ வினாயுமளியல்லதே.

உசந்

காவன்மிகவுரைத்தல்.

வேய்தந்தமுத்தினம்விண்ணாருடுவின் விளக்குவெற்பா
வாய்தந்தகல்விமதுரையஞ்சென்னையன்னாடித்ததுத்
தாய்தந்தையாயிர்ப்பாய்வைகினரவர் தாமுறங்கிற்
காய்தந்தவேலுடைபாருறங்காருறைகாவலரே.

உசச

காமமிகவுரைத்தல்.

பிணைக்கின்றநாண்மலர்வாகண்மதுரைப்பிறங்குவுெற்பின்
மணக்கின்றசெந்நிணவேலிறைவாசிலைமாரண்மலர்
கணைக்கென்றிலக்கினுற்றேற்குமிக்கலைகண்ணொமொருநீ
யணைக்கின்றவேலியல்லாலில்லைவேறெம்மணங்கினுக்கே.

உசரு

கனவுநலிபுரைத்தல்.

நறுங்கண்ணிவாகனயஞ்சேர்மதுரைவெற்பார்ந்தநவ்வி
தெதுங்கண்ணியன்பதுயில்வுறுகாலைசிலம்பனணி
யுறுங்கண்ணிமைதிறந்தாலகன்மென்றுமுலாவெழின்மை
பெறுங்கெண்ணிணைகடிற்றத்தெழுமும்பிரமமுற்றே.

உசசு

கவினழிபுரைத்தல்.

வீராயிலக்கெழில்வேலிறைவாவிநலோன்மதுரை
யூராய்விளங்கொருசென்னையன்னாள்விழியுன்பொருட்டு
நீராய்விளங்கினவாய்நிறம்போய்ததீருமேனியுந்தான்
பிராயிலங்குறுமாவிதுதானவன்பெற்றதுவே.

உசஎ

வரைவுகடாதல்-முற்றிற்று.

—:0:—

ஒருவழி தணத்தல்

—:0:—

தன்பதிக்ககற்சிதலைவன்சாற்றல்.

தன்னேரிலாதவளியான்மதுரைத்தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்னேரிலாமுலைப்பாவைநல்லாணைப்புரந்திருநீ
மின்னையனையவெழிலிடையயினாவாய்நருவே
னின்னையடைந்துமன்னோமன்னுமாறெம்மிருநகர்க்கே

உசஅ

பாங்கிவிலக்கல்.

ஒன்றூலமன்னகலியினருய்தகவான்சுறுத்து
நின்றூலையகையான்வேண்மதுரைநெடுஞ்சிலம்பி

கன்றலழகியகாந்தளங்கையினட்காணியநீ
சென்றால்வருவைகொல்லோசிலம்பாபின்செழுநகர்க்கே. ௨௪௯

தலைவனீங்கல்வேண்டல்.

வாளியிடைந்தகண்ணாண்மறப்பேனென்றுவான்கழமென்
றோளியிடைந்தினையேனலமேவுந்துரையழியா
தாளியடைந்தவடலான்மதுரைமஞ்சார்சிலம்பின்
மீளியடைந்தடைவேனெமதுரின்வினாந்திவனே. ௨௫௦

பாங்கிவிடுத்தல்.

வாருமணிவடமுந்திகழ்கொங்கையெம்மங்கைகதயர்
கூரும்வகையீயறிந்ததன்பாகுளிர்பூந்தொடைய
லாருமுயர்நோண்மதுரையங்கோனவெற்பனையவவட்
சாருமுனம்யான்களிவரநீயிவண்சாரந்தருளே. ௨௫௧

பாங்கிதலைவிக்கவன்சேலவுணர்ந்தல்.

நன்றர்செயலினமுக்காறடைகுநர்நாவடக்கி
வென்றர்நிறத்துமதுரையங்கோன்றவெற்பர்வரிக்க
கன்றர்கரமயிலன்னபொன்னேகவலேலடையச்
சென்றர்வினாந்துறுவேனென்றவர்வாழ்திருநகர்க்கே. ௨௫௨

தலைவிநெஞ்சேரடுபுலத்தல்.

மையார்கரத்தன்மதுரையங்கோனவெற்பில்வன்னியுறு
நெய்யாமெனவுருகென்னெஞ்சமேநியிர்பூம்பொழில்வாய்
மெப்பாயுண்ப்பிரியேனென்றவர்ந்தையிமமேதினிக்ஞுப்
பொய்யாமெனவுள்ளியோவிள்ளிடாதன்பர்போனதுவே. ௨௫௩

சென்றேனீடலீயீகாமயீக்ககழிபடர்கிளவி.

காயுரைநீங்குமதுரைவாழ்சென்னைக்கழிக்ககையின்
வாயிராநேருந்குருகினங்காளிங்குவம்மினிள
வேயுரைநோளியிகமெலிந்தானென்றுநீரொருசொற்
போயுரையீர்தென்றோறுங்கானற்புலம்பருக்கே. ௨௫௪

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்.

பூண்குவம்வாநற்புதுமலர்கொய்தபொன்றாருளி
மாண்குலவும்படியாவெம்வாமயிலேபெழில்சே
ரண்குலமன்னன்மதுரையென்பான்வகைவாயடைந்து
காண்குவம்வாவின்றகன்றம்மன்பர்கழற்குவடே. ௨௫௫

தலைவன் வந்தமைபாங்கியுணர்ந்தல்.

கடைந்தார்சுழல்கருவிக்கிணையாமுலைக்காரிகைகே
ளிரடைந்தார்சுயரறத்தேய்க்குமதுரையிறைவன்வெற்பிற
குடைந்தார்சுனீர்சுனைநாண்மலர்கொய்துன்சுழற்கணிய
வடைந்தார்சுனீரைந்துவிடைகமழ்திண்டோளருந்தகையே. ௨௫௬

பாங்கிதலைவனோடுநோந்துவினாநல்.

கார்சின்சுமாறுபொன்சின்சுங்கரத்துக்கவிண்மதுரை
யேர்சின்சுதுவெற்பினிளமயிலன்னவெம்மேழையது
பீர்சின்சுமேனியுநிலல்லாமனமும்பெருவிழியி
னீர்சின்சுதுகொங்கையுங்காணுதிருந்ததென்னீயிறையே. ௨௫௭

தலைவன்பாங்கியோடுநோந்துவினாநல்.

உருப்பிறபொருவறுவேழமன்னானுசிதன்மதுரைப்
பொருப்பிற்பயிலினந்தோகைமதியம்பொழிநிலவு
நெருப்பிற்கனையகொல்லோவரங்கனெருங்கிவின்று
சுருப்பிற்பொழிமலரம்பாயினகொன்னுங்காரிகைக்கே. ௨௫௮

தலைவியையாற்றுவித்திருந்தமைசூறல்,

பொற்பாரிளமுலைப்பாவைரல்லானைப்புரந்திருநீ
யற்பாய்சினாந்துவருவேனெனுநின்னருமொழியாற்
கற்பார்வியக்குமதுரையங்கோன்பொருள்காண்டகைய
வெற்பாவிருந்தனனாலாற்றியம்மவிளங்கிழையே. ௨௫௯

ஒருவழிதணத்தல்-முற்றிற்று.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்.

—:0:—

என்பொருட்பிரிவுணர்ந்தேந்திழைக்கேன்றல்.

அருளற்றவர்க்கவ்வுலகமில்லாமையிழுமுதலாம் |
பொருளற்றவர்க்கிவ்வுலகமென்பார்புலவோர்நய
விருளற்றகூந்தனல்லாயிதைப்போய்நீயியம்புகிபாற்
றெருளற்றகல்விமதுரையங்கோன்வதைத்தேதிமொழிக்கே. ௨௬௦

நின்பொருட்பிரிவுநாயவட்கேன்றல்.

திருந்தும்குழ்சேர்நடையான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பி
லருந்துந்தனியமுதிர்கைப்புவைத்தனவன்பைபித்தம்

வருத்தும்வகைவைத்துச்செல்லுந், தகைநின் மயிலனையாள்
பொருந்துமெனினிறைவாசொல்லிச்செல்லுகபொன்னினுக்கே.

நீடேனென்றவளிங்கல்.

[உ.

ஆடும்பரியுடைமால்விறல்சேர் நறவாரலங்கல்
சூடும்புயத்துமதுரையங்கோன்வரைத்தோகையன் னாய்
நீடும்பொழுதவணிற்கலன் மாலை முன்னேரிழைதான்
வாடும்வகைசெய்வனெலெனைப்போலில்லைவனகண்ணாரே. ௨௩

பாங்கிநிலைவிசீகவள் செலவுணர்ந்தல்.

கொம்பார்களிறையான்மான்மதுரைக்குளிர்சிலம்பி
லம்பார்வடிவிழித்தோகையன்னையினையேலரிய
நம்பாற்புகழுநல்லோரகன்றார்நலஞ்சேருநின்
வம்பார்முலைவிலைதந்துன்னைநாளைவரைவதற்கே. ௨௪

நிலைவியிரங்கல்.

நாடார்புகழுடையோன்சென்னைநாட்டுநல்லோன்மதுரைப்
பீடார்டெடும்வரைவாமுந்தலைவார்பிரித்தகன்றார்
கோடார்மணிமுலைப்பீரையுஞ்சீரையுங்கூறுதற்கு
வாடாரொவருளரோவவர்மாட்டிந், தமாநிலத்திசு, ௨௫

பாங்கிகோடுஞ்சொற்சொல்லல்.

வாருநறவக்கருங்குழற்பேகையிவ்வையகத்திற்
சேருமவர்பிரியார்கொல்வடிவேற்றிறல்வனுயர்
பேருமுடையமதுரையங்கோன்வரையார்பிரிய
நேரும்வரைவிற்கன்றோநிதிதேடியநீக்கினாரே. ௨௬

நிலைவிகோடுஞ்சொற்சொல்லல்.

புள்ளநறையுட்பொலிதோண்மதுரைக்கவின்பொருட்கள்
கொள்ளுமலைவளரன்பர்செலுநெறிகூர்ங்கொடிய
முள்ளமுரம்புமெனவறிவாய்முலைமேல்விழிநீர்
தள்ளும்வகையறிவாயணங்கென்னநீசாற்றுவதியே. ௨௭

வருதுவரீமீண்டென்பாங்கிவலிந்தல்.

வான்மீளமீளுங்கொடையானறவம்வடியவெழுந்
தேன்மீளமீளுந்கொடையான்மதுரைச்செழுஞ்சிலம்பின்
மீன்மீளமீளுங்கண்ணாய்நின்வாண்முலைமேற்பசுலை
தான்மீளமீளுங்கண்டாய்நமதன்பன், தகவுளனே. ௨௮

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்,

உறைதங்குவான் முகிலார் த்தனவாடையுலா வியதஞ்
சிறைதங்குமஞ்ஞைகளாடி னபூந்தொடைசந்தியதே
னறைதங்குசின்டோண்மதுரையங்கோன்வரைவாய்நருமுன்
கறைதங்குவேலருறரென்கொல்செய்வனிக்காரினுக்கே, ௨௬௮

இதுனைவம்பென்றல்.

முல்லையவிழ்ந்ததின் வாணகைக்கஞ்சிமுன்றூர்க்கிளிகள்
சொல்லைவெருவியடங்கினவாற்றுரையாமதுரை
யெல்லையணையவவன்வரைவாயிலையாணவகொல்லாம்
வல்லைகர்முலையாய்வருங்காரிதுவம்புணரே, ௨௬௯

இறைமகன்மறுத்தல்.

கொம்பொன்றுகொங்கைப்பசலையிற் கொன்றையும்வாயவிழ்ந்த
செம்பொன்றுகார்தளங்கையாய்விரிந்தசெல்வந்திகழு
நம்பொன்றுநெஞ்சன்மதுரைவெற்பாரிந்தநல்முகில்கள்
வம்பன்றுகாலத்தவேயறிவாழிவரிவளையே, ௨௭௦

அவர் தூதாகிவந்தடைந்த தீப்போழ்தெனத்,
துணைவிசாற்றல்.

சூதாய்விளங்களமாபுலைவாணகைத்தூயமொழிக்
கோதாய்வருந்தல்வருவார்நக்கேள்வர்குளிர்தனம்
போதாய்விளங்குமதுரையங்கோமான்பொருப்பிலவர்
தூதாய்மலீந்தின்றுவந்தனவாலீந்தச்சூன்முகிலே, ௨௭௧

தலைமகளாற்றல்.

மருவாரகலவகற்றியகோன்வளர்சீர்மதுரைத்
திருவார்சிலம்பணையார்நந்தலைவர்முன்செப்பியசொல்
லொருவார்பிறழ்சிலாரமையாரங்கொருபொழுதும்
வருவாரெனநம்பியேயுயிர்வாழவலிச்சின்றதே, ௨௭௨

அவளவட்புலம்பல்.

கொழுமாலணையவன்சீமான்மதுரைக்குளிர்சிலம்பி
லழுமாலெணையுள்ளிக்கண்ணீருகுத்தநங்கன்குனிப்பத்
தொழுமாலினுமுணவெல்லாந்துறந்துகூயிறுறந்து
மெழுமாலணைவிழுமால்வளைசந்தியவென்னுயிரே, ௨௭௩

பாகனெடுசொல்லல்.

முந்திப்பொழுதமுயல்வேன்பதுரைமுதகிரிவா
யுந்திப்பொழுதபடுமுன்வலவவென்னுள்ளினுஞ்செல்

வந்திப்போழுதுவணங்குவள்வையத்துவாம்பரியைய
யந்திப்போழுதுகண்டாற்றரியாதவென்றாரணங்கே.

2.௭௪

மேகந்தொடுசொல்லல்.

ஊன்றோர்வடிவலுசினவிறலுடையோன்மதுரைத்
தேன்றோர்சிறைவண்டறைபொழிற்சென்னையன்னாள் கலங்கித்
தான்றோர்விகந்துரைவாளவள்வாழூர்தடநகர்க்கென்
மான்றோர்செலவன்றிருன்செல்லல்வாழிவளமுக்கிலே.

2.௭௫

பாங்கிவலம்பூர்கேட்டவள்வாறறிவுநீதல்.

பண்டேர்வரியளிமுசியபூங்குழற்பாசையன்ன
வொண்டேரகல்குலாய்க்கிழவாழியொன்னார்கழியும்
வண்டேர்விறலன்மதுரையங்கோன்வெற்பார்முகொடிஞ்சித்
கிண்டேர்சிலம்பிப்புருந்ததூநங்கள்செழுநகர்க்கே.

2.௭௬

வலம்பூர்கிழந்திவாழிந்தல்.

தருங்குறியுள்ளகைபாளன்மதுரைதன்கீர்த்தியென்ன
வருங்குறிகொண்டெந்நாளுட்பொலிகவரியையன்றே
பெருங்குறியேவுமென்கொண்கரிரதம்பிறங்கியின்னே
வருங்குறியீடுதன்றுமுன்வந்துசொன்னவலம்பூரியே.

2.௭௭

நிலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினூதல்.

கனைத்தகுரற்பரியண்ணன்மதுரைக்கறங்கருவிச்
சனைத்தடவெற்பமருந்தலைவாசிதிதுன்னியரீ
தினைத்தனையேனுமெண்ணுதுபிரிந்தவெஞ்சிற்றடியை
நினைத்தனையோவிலையோசொல்லுவாழிநின்றெஞ்சுகமே.

2.௭௮

நிலைவனினைத்தமைசெப்பல்.

தேனையானையமுதைபணங்கைத்திருவிளக்கை
மானையானையறந்தறியேனிந்தமாரிலத்திற
கோனையான்குணக்குன்றையான்குளிர்ந்தோன்மதுரை
வானையான்வளர்சென்னையன்னையென்வயத்தினளே.

2.௭௯

பாங்கிநிலைவியையாற்றுவித்திருந்தமைகூறல்.

ஒருவகையாம்பொருட்கோளினல்லாமலுரைபிறழ
வருவகைகின்வயினின்றென்பதேர்த்தகககவளர்ந்த
தருவகையன்னகையான்வேண்மதுரைத்தடஞ்சிலம்பா
மருவகைமேவுங்குழலானையாற்றுபுவைகினேன.

2.௮0

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்-முற்றிற்று.

வராவமுலிவு

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.

சேலார் தடங்கண்ணிகேட்கவெதிர்தார் திறனழிக்கு
மாலார்களின்றன்னைகோமான்மதுமைஞ்சார்சிலம்பர்
வேலார்கரத்தின் முகந்தளித்தார் விளங்கும் முகைகள்
போலார்முலைவிலையாமாணியின்பொலிவினையே.

உஅக

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

மல்லனைவாளிமலரினன்சாழிழிவான் கருப்பு
வில்லனையன்னமதுரையங்கோன்றடவெற்பிலொளி
ொல்லனையநீனறுந்தோளிறைவர்மணமெதிர்தா
னல்லனைமிக்கவுமன்புறுமாலினிநம்மினுமே.

உஅஉ

பாங்கிதமர்வாவெதிர்த்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்.

வேளன்னகண்ணித்திறத்தான்மதுரைவிண்டோய்சிலம்பிற்
ரோளன்னன்மேவமணியெதிர்தார் துனிதிர்பெருநங்
கேளன்னவரன்னமென்னடைச்சீறடிக்கேடிவள்ளார்
வாளன்னகண்ணிமுற்றத்திற்கறங்குமணமுரசே.

உஅங

தலைமகளுவகையாற்றுதுளத்தோடுசொல்லல்.

துன்பாய்வருந்தலைவாழிரெஞ்சேசுடரார்வடிவே
லீன்பாய்வளர்மலர்த்தீதாளான்மதுரையிருஞ்சிலம்பிற்
பொன்பாவிவியவிம்மணிமுரசன்றுகொல்லோபொருவி
லன்பாரகலநறுந்தொடைநானையளித்திடமே.

உஅச

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

பிரசையனையதன்சுற்றந்தழுவிப்பெரிதளிக்கு
மரசையனையதுரையாமதுமைஞ்சார்சிலம்பிற்
புரசையெறும்பியன்றார்மிகவாழியர்பூவைமண
முரசையொளிதரச்செய்திட்டதாலீம்முதுநிலத்தே.

உஅடு

தலைவிமணம்பொருட்டாகவணங்கைப்பராநிலகாட்டல்.

வாழ்ந்துவிளங்குகையான்வறியேயர் தங்கலியழியச்
சூழ்ந்துபுகழமுதுரையங்கோன்வரைத்தீதாகையன்
ளாழ்ந்துதுலங்குமதியிறைவாவுதுபாரணங்கைத்
தாழ்ந்துபரவுமணம்பொருட்டாகத்தனியிருந்தே.

உஅசு

பராநிலைகண்டதலைமகன்மகிழ்தல்.

மெய்வம்பலர் பிணையற்றேரூண்மதுரை விண்டோய்சிலம்பிற்
பெய்வம்பனை யவிக்கூர்ங்கண்ணிமுற்றப்பிராயத்தளாங்
கைவந்தனபிறயாண்டுக்கற்றாள் கொல்கடிமலர் னாய்த்
தொய்வம்பரவித்தனிரின் திரக்குமிச்செய்தியையே,

உஅஎ

வரைவுமலிவு-முற்றிற்று.

—:—:—:—

அறத்தொடுநிற்றல்

—:—:—:—

கையறுதொழிகண்ணீர்துடைத்தல்.

காவியினையுங்கருங்கண்ணியென்கொல்கலுழ்திகிரை
தாவியெழிலுடைவண்டல்சிறைத்தத்துகொற்றனியா
மாவியெனலின்னையுள் ளுமனையுமுனிந்தனளொ
பூவிமலர்மதுரைப்பெருமான்சென்னைப்பூந்துறைக்கே

உஅஅ

தலைமகள் கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

கலையார்மனத்துமதுரையின்சென்னைக்கடற்றுறைவாய்ச்
சிலையார்தடடுநடுநோளருஞ்சேர்ப்பார்புணர்ந்துசென்றார்
முலையார்பசலையைமுன்னேவடியுமிருவிழியி
னிலையார்புனலிற்கமுவுதியென்றென்னைநித்தலுமே.

உஅக

தலைவன்றையவங்காட்டித் தெளிப்பத் தெனிந்தகைகூறல்,

தாதவிழ்பூந்தொடைமாரன்மதுரைத்தடஞ்சிலம்பின்
மாதவியொண்ணிழலன்றிக்கரிபலவண்டுமுண்டே
சீதவிரைகமழ்கோதைநல்லாயான்றெளியவென்று
சூதவிழாமனத்தேயன்பர்சொன்னவச்சூண்மொழிக்கே.

உகூ

ஔறைவிதலைவனிகந்தமையியம்பல்.

சொல்லாற்பெறுவதினியென்கொலின்றேன்சொரிதொடைசேர்
மல்லார்புயத்தன்மதுரையங்கோன்றமால்வரைவாய்
வல்லாய்விளங்கிளவான்முலையாய்நின்மனதுகருங்
கல்லாய்விடமருந்திந்தகன்றிரில்லைக்காதலரே.

உகூக

பாங்கியிற்பழித்தல்.

மையொத்தகையன்மலர்த்தார்மதுரைவளங்கலந்த
செய்யுற்றபூம்பொழிற்சென்னையன்னாய்நிறெறிர்தன்றுதான்
பொய்யொத்தநல்லிடையாய்பிரியேனென்றவார்த்தைபொய்த்து
நையப்பிரிந்தனராலன்பர்சாலவுநல்வவரே.

உகூஉ

நிலைமகளியற்படமொழிதல்.

ஒன்னாரொடுங்கியவாந்கதிரோந்தொளிகானெடிய
கொன்றாயிற்கைமதுரையங்கோமாந்குளிர்சிலம்பின்
மின்னாரிடையணங்கேநம்பிறைவர்விருப்பிகந்த
வின்னொனினினியாரினியாரிவ்விருமபுவிக்கே.

உகூட

தேய்வம் பொறைகொளச் செல்துவமென்றல்.

ஐவம்பலரிளவான்பொழின்னாங்கர்நம்மன்பர்சொன்ன
பொய்வம்புணர்ந்தொருதீங்குஞ்செய்யாதுபொலிபலிதூய்த்
தேய்வம்பரவித்திறலோன்மதுரைச்சிலம்பினயந்
செய்வம்வருதிகருங்குழற்பாவையந்தேமொழியே.

உகூச

இல்வயிற்செறித்தமையியம்பல்.

வயலார்தடஞ்சென்னேநாட்டுமகிபன்மதுரைவெற்பி
லயலார்தமியேன்றிறத்தின்றுதூற்றுமலர்நெரிந்து
கயலார்தெடுங்கண்ணல்லாயன்னேதானிதங்காக்குமருந்
செயலார்தெருங்கவைத்தன்றுமற்றில்லிற்செயித்தனளே.

உகூடு

கனையிருளவன்வரக்கண்டமைகூறல்.

தீங்குதபுததசெயலான்கெழுமுசெல்வன்மதுரை
யோங்குமுகட்டுத்தடவரைவாய்க்கண்ணெனினிமுங்கி
யாங்குபரவியகூரிருள்யாமத்திலன்னைகண்டாள்
கோங்குமுகைமுலையாயன்பர்தம்மைக்குறியிடத்தே.

உகூள

எறிவளைவேற்றுமைக்கேதுவினாதுதல்.

பொன்னதெனுநிறம்பூண்முலைபூத்தபுனலுகுத்த
தென்னதெனும்திழியண்ணன்மதுரையஞ்சென்னையன்ன
மின்னதெனுமிடையாயின்னவேற்றுமையாண்டையகொல்
லின்னதெனவறியேன்றினைக்காவ்விருந்தவட்கே.

உகூள

பாங்கிடுவறிவிலக்கல்.

மறியொன்றுகொன்றிவள்வாணுதனீவிச்சுழல்வரவிவ்
வெறியொன்றயர்நரும்வேலவெகுளலேவளையான்
பொறியொன்றுகீர்த்திமதுரையங்கோன்மழ்பூஞ்சிலம்பன்
குறியொன்றுதோட்களுமுண்ணுங்கொல்லோரின்கொடுப்பலியே

வெறிவிலக்கியவழிசெவிலிபாங்கியைவினாதுதல்.

ஆடுமறுப்பமரும்பலிதூய்வெறியாட்டயர்வந்
தேடுமென்ப்புண்புடையான்மதுரையஞ்சென்னையன்னுட்

பாடுமொழிப்பமென்றெண்ணினம்யாமெழிற்பாவையென்றே
வாமெனத்திற்பகைந்தனை சொல்லுகமற்றதுவே. ௨௬௯

பூத்தநுபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநின்றல்.

வானூர்நெடுங்கைமகிபன் விளங்குசீமான் மதுரைத்
தேனூர்நறைகமழ்சென்னையங்கானற்செழுந் துறைவாய்ப்
போனூரொருவரவர்தடந்தோளிடெண்போதுகொண்டு
மீனூர்கருங்கண்ணியாடுதன்பாவைக்குவேய்ந்தனளே ௩௦௦

புளறநுபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநின்றல்.

தினையார்பொழுதுமறக்கலண்மாறன்றென்றார்மதுரைக்
கனையார்வரியளிசூழ்பொழிற்சென்னைக்கடற்றுறைவாய்ப்
புனையார்மணித்திசையீர்த்தாங்கொழுகவொர்பூங்கணையே
ளனையார்மருவவணைத்திவிட்டுச்செய்தவாரருளே ௩௦௧

களிறுதநுபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநின்றல்.

நகுமாலிளமுலையேழைக்கூரண்ணர்விதிர்ப்ப
வுகுமாலயிலுடையண்ணன்மதுரையுதாரிவெற்பிற
றகுமால்வளர்புனந்தேய்த்தெம்மைப்போகாவகைதகைந்து
புகுலால்களிறுகடிந்திடர்தீர்த்தபொருப்பணையே. ௩௦௨

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு நற்றிய செவிலியைவினாதல்.

ஓயாவிழிநீருக்குமுணவுமொழிந்துநிற்கு
மேயாவகைதுயினங்கியவைகுறுமென்னைகொல்லாம்
வாயார்புகழுடைவள்ளன்மதுரைவரையனையாய்.
வீயார்கருங்குமுலாளிவட்குற்றவிவ்வேற்றுமையே. ௩௦௩

செவிலி நற்றிய்க்கு முன்னிலை மொழியா லறத்தோடு நின்றல்

வினைக்கும்புகழ்பெறுமன்னன் மதுரைவிண்ணார்வவாவாய்த்
துனைக்குங்கிரயிலொத்தகண்ணன்னையான்சொல்லுவன்கைள்
வனைக்கும்பிறைறுதலன்னமன்னானைவளர்முலைகண்
முனைக்கும்பருவத்துமுன்னமொரண்ணன்முயங்கினரே. ௩௦௪

அறத்தொடுநின்றல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவந்தடன்போக்துணர்ந்தல்.

விள்ளார்வதிலிவ்வுலகமுழுதுமுலைவிலையாக்
கொள்ளாரொமர்குளிர் பூஞ்சிலம்பாகொடையானுயர்ந்த

வள்ளார்கதிரயிலண்ணன் மதுரையஞ்சென்னையன்
கள்ளார்குழலியுடன் கொண்டுபோயின் கடிநகர்க்கே.

௩௦௫

தலைமகனுடன் போக்துமறுத்தல்.

காரற்றநெஞ்சன் கலைகுழம் துரைக்கருதலர்வா
மூரற்றபாலைநிலிலையெங்குநரியுறங்கு
மேரற்றகள்ளிப்புக்கையெழும்பாதையெல்லாம்பரலா
நீரற்றகானமெவ்வாறுநடக்குமென்னேரிழையே.

௩௦௬

பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தல்

கழல்புனைவேந்தனையன்னான் மதுரைக்கதிரயிலின்
றழல்புனைகானலெனினும்பொறியளிதா மெனவே
சுழல்பெறுகண்ணிதனக்குவெற்பாவவன் றாயளியி
னிழல்புரைதன்மையதாநின்றெடேகிடுஞ்சுரமே,

௩௦௭

தலைவன் போக்துடன்படுத்தல்.

பெருக்குமகிமைநடையான் மதுரைபிறழ்பகையை
நெருக்குமடலன்னவெந்தழற்பாலைநெஞ்சங்கரைய
வுருக்குமயலாரலரொடுதாயுமுடன் றணங்கி
யிருக்குமனையிற்கொடியதன்றலென்னிளமயிற்கே.

௩௦௮

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்துணர்ந்தல்.

கடியாய்விளங்குகவின்னுடைத்தோளன் கருதலர்க்கோ
ரிடியாய்வயங்குமதுரையங்கோமானிருஞ்சிலம்பர்
வடியாய்வளருங்கொடும்பரற்பாலைவழியொளிர்பைர்
தொடியாய்நினையுமுடன் கொண்டுசெல்லத்துணர்ந்தனரே.

௩௦௯

தலைவிநாணழிவிரங்கல்.

பேணவரியனகற்றவாய்ரூம்பெரிதுவந்து
காணவருநன் மதுரையரையன் கவின்சிலம்பின்
மாணவருமயிலேயிதுகாறுமருவிநின்ற
நாணமழியவுமென் கற்புவாடவுநாளுற்றதே.

௩௧௦

கற்பின்மேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

பொறையேவளருமுளத்தான்பகைஞர்புலாலனைந்த
கறையேகெழுவடிவேலான் மதுரைக்கடவவரையாய்
நறையேகமழ்நெடுக்கூந்தனல்லாயென்றநங்கையாக்கு
நிறையேபெரிதுகண்டாய்நாண்டனினுமிந்நீணிலத்தே.

௩௧௧

தலைவியொருப்பட்டேழ்தல்.

போற்றுமரியபுகழான்மதுரைப்பொலஞ்சிலம்பி
லாற்றுமுறையொன்றெனக்கில்லையாமம்மர்நோயழியத்
தேற்றுமுறையரொருவாபின்யான்சுரஞ்செலுக்கின்றேன்
மாற்றுமயலாரலாகாண்டமுங்கவித்தொன்னகரே. ௩௩௨

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லல்.

புலரிற்கவிஞர்முசங்ககண்டலரிதிதொழித
லுலரிற்குரத்தன்மதுரையங்கோன்சென்னையூரணையாய்
புலரிற்குமுமிரின்றென்னையும்பார்த்துப்பல்லாறுகுக்கு
மலரிற்கொடியகொல்லோபாலேமேயவழற்பரலே. ௩௩௩

பாங்கி கையடை கொடுத்தல்.

கொங்கைசரியினுங்கூந்தல்வெளுப்பினுங்கொண்டமைநின்
செங்கையடைக்கலந்தந்தனனீயிகழேல்சிலம்பா
வங்கையயிலன்மதுரையங்கோன்சென்னையூரணைய
நங்கையிவனையணியினந்தோகையநவ்விபையே. ௩௩௪

பாங்கி வைகிருள் வீடுத்தல்.

மருவன்புடனிருள்ருஞ்செலுவமவ்வழிதொடர்ந்து
வருவன்புலவர்கலிகெடத்தேய்க்கும்வளர்ரிகிசேர்
திருவன்மதுரைப்பெருமான்சிலம்பிற்குற்றஞ்சினந்து
பொருவன்பகையையலாரலரைப்புருந்துணர்ந்தே. ௩௩௫

தலைமகளைத் தலைமகள் சுரத்துயித்தல்.

நணல்காண்டொறுமரநீழிலிவகிநன்கார்த்துறுவெண்
மணல்காண்டொறுமவண்டறைஇயணங்கெமெல்லவாபுகழ்சே
ரணல்காண்டகையன்மதுரையங்கோளடையார்மனத்தின்
றணல்காண்குரமெனினுங்குளிர்மானினதாட்களுக்கே. ௩௩௬

தலைமகளை நலைமகளசைவறிந் திருத்தல்.

விழியாறுளுமறியன்னாய்புலவரவெறிதழிய
மொழியாறுணைபுரிவள்ளன்மதுரைமுதுபகைமேற்
பொழியாறுதலிற்கணையினுங்குரபரல்பொலிந்த
வழியாறுதுமயராதிருப்பாபிம்மரம்பொழிலே. ௩௩௭

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மைதிட்டமாகவருண்மாமெறியர்க்குவான்பொருளைப்
பெய்திட்டவள்ளன்மதுரையங்கோன்சென்னையன்னபெண்ணே

கொய்திட்டநாண்மலர் கானகமார்நின் குழற்கணியச்
செய்திட்டபுண்ணியமென்னை கொல்லோ வென் செழுங்கைகளே.

கண்டோரயிர்த்தல்.

[௩௧௮

தேர்தமிழ்மாறன் றிருமால்வரோதயன்றே நொழுகும்
பூந்தொடைவாகன் மதுரை தன்றெவ்வர்பொலிகரத்திற்
போந்தனுமானந்தருவார் தினைவளர்பூங்குறிஞ்சி
வேந்தனும்வள்ளியுமோ விற்தமா தும்விடலையுமே.

௩௧௯

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

கானையுறவிலைவாழ்குநர்வேடர்க தீர்மறைந்தான்
வானைவிழியின னுந்தளர்ந்தான் பெருமான் மதுரைக்
கோனையுறுபவர்போஞ்சரமீதெங்குறும்படைக
நானையகலுகநீள்வழியாமினிகள் ளிரவே

௩௨௦

கண்டோர் தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

குன்றாப்புயத்துமதுரையங்கோமான் கொடும்பகையி
னின் னூர்சாமி துகானைகண்டாயினிரீயெதிரே
மன்றார்கொடிநினை மாடப்பறங்கிமலைகடந்து
சென்றால்வருமண்டபச்சாலைச்சோலையுஞ்சென்னையுமே.

௩௨௧

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிகீதுணர்த்தல்.

வாலையிதுவெனுங்கொங்கைமின்னேமண்டபத்துநெடுநு
சாலையதுமதுரைப்பெருமான் றிருத்தண்ணளிசூழ்
சோலையிதுபிறகும்மவன் வாங்கியசோலையது
வேலையது தெரிவாயிது சென்னைவியனகரே.

௩௨௨

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்தகொளவை.

செவிலி பாங்கியை வினுதல்.

செய்கின்றகுன்றும்பொன் னூசலுஞ்சோலையுஞ்சிறி றிலுந்தேன்
பெய்கின்றபுக்களுநீயுமொர்யானும்பெரி துநின்றே
யெய்கின்றகீர்த்தியின்கோமான்மதுரையிரும்பகையி
னைகின்றதென்னணங்கெயாண்டையளென்ன றுறுதலை.

௩௨௩

பாங்கி செவிலிகீதுணர்த்தல்.

உகந்தா நொருவனூரகமுமிழ்ந்தவொண் மாமணிகள்
முகந்தான்வொயுமுலைவியை கரமர்முனிவி

னிகர் தான் மதுரைப்பெருமான் வரையிலிருப்பதினுஞ்
சுகந் தான் சரமென்றவனை நின்யாது தொடர்த்தனளே.

ந.உ.ச

சேவிலி தேற்றுமோர்க் கெதிரழிந்து மொழிதல்.

நலம்பார் முழுதும் வினைக்குமதுரை நல்லோன் சிலம்பிற்
புலம்பா திருவெனத்தேற்றி நிற்பீடுனைப்போலவொரு
பொலம்பாவையைவளர்த்தின் முலை யூட்டிப்பின்போக்குவிரோ
லுலம்பா திருப்பதுமேனவுந்தோன்று முட்களுக்கே.

ந.உ.டு

சேவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

மடிமிசைவிழ்ந்தென்வறுமுலைமோந்து மணிக்குழங்கை
நெசடிமிசைவைத்ததெதல்லாமறியேனன்று நூலுணர்ந்து
கடிமிசைவைகுமதுரையங்கோன்பகைபோலுங்கள் ளிச்
செடிமிசை வெந்தீப்புக்கையெழும்பாலையிற் செல்லியவே,

ந.உ.சு

சேவிலி தெய்வம் வாழித்தல்.

நாட்டமுடையவர்மீதணியோங்கநலம்புரியுந்
தேட்டமுடையமதுரையங்கோன் செழுந்திண்சிலம்பிற்
கேட்டவரங்கடருந்தெய்வமேயென்கிளிமொழியைக்
காட்டவரவழைக்கப்பலிபோடு துங்கைகுவித்தே

ந.உ.எ

சேவிலி நற்றுய்க் கறத்தோடு நிற்பல்.

நல்லாய்தெரிகவொருவற்றொடர்ந்து நுகருமீனைய
வல்லாய்விளங்குமுலையுடைநின்மகள்வான்வளர்ந்த
செல்லாய்வருங்கைமதுரைதன்சேரலர்நெஞ்சன்னகூர்ந்
கல்லாய்நிழலறுவெஞ்சுரஞ்சென்றனள் காதுவற்றே.

ந.உ.அ

நற்றுய் பாங்கிதன்னோடு புலம்பல்.

சொன்னஞ்சொரியுங்கரத்தான்மதுரைதுரைவராவா
யன்னம்புரையுடையுடையாளியலத்தனையு
முன்னம்புகன்றனையேன்மகளேமணமுற்றுறுமிச்
சின்னஞ்சிறியவயதிற்குரவழிசெல்லலளே.

ந.உ.க

பாங்கியர் தம்மோடுபுலம்பல்.

வழுவிற்புகமுடையண்ணன்மதுரைமஞ்சார்வராவாய்த்
தழுவிப்பிரியகில்லாததகையவெள்ளோதிமத்தின்
குழுவிற்கெழுமுதுமீமோடுகுலாயவரசவன்ன
கழுவிப்பிரிந்ததுகோமடவீரினிரைந்துறவே.

ந.ந.0

அயலார் தம்மோடு புலம்பல்.

பொற்றாரும்புயப்போதன்மதுரைப்பொலங்கிரிவா
யுற்றார் தவஞ்செய்துடலம்வருந்தியென்போலிருந்து
பெற்றார் திவரல்லான்மகள் போனபெருந்துயரை
மற்றார் திவரயலீருரைமீனிவ்வையகத்தே.

நூ.நக

பயிலிடநீ தம்மோடு புலம்பல்.

ஆன்றவர் ச்காதரஞ்செய்யுமதுரையநங்கன்வெற்பிற
மேன்றகைக்கான்மலர்வான் பொழிலேயொளிர்செய்குன்றமே.
நான்றகைக்குஞ்சாமன்றாற்றொடர் துநடக்கையிலிவ்
வீன்றவட்கேதுமுண்டோ சொல்லிப்போயினதென்மகளே

நூ.நக

நீமிநீ தம் போற்றல்.

ஒருங்கா கரன்மைமுற்றுமீட்டுமவள்ளலொள்வாண்மதுரை
யிருங்கா கதுண்டமலிவரையன்னவெழின்மகளென்
மருங்கா கவேண்டிநறும்பலியிட்டிவழுத்துவல்யான்
கருங்கா கமேகரைவாய்விராவாய்மதுகண்முன்னமே.

நூ.நக

சுரநீ தனிவிந்தல்.

வரமேபடைத்துயர்மாறன்வளமைவளர்மதுரைப்
புரமேயெனுநெடுஞ்சென்னைநன்னாட்டிற்றொலிதிகண்டாய்
சுரமேசடலைபரன்மலராக்குக்கொல்லினன்யா
னரமேபொருமவடிக்கண்மகள்வைக்குமடிகளுக்கே.

நூ.நக

தன்மகண்மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கல்.

நாவிற்பழகியசெந்தமிழ்மாறனல்லோருறவை
மேவிற்பிரியகில்லான்மாமதுரைவெற்பாரனிச்சப்
பூவிற்பதைக்கின்றமெல்லடிதீயிற்றொலிபரலிற்
பாவிற்பதைக்குமன்றோயான்பயந்தவப்பலவளைக்கே.

நூ.நக

இளமைத்தன்மைக் துளமெலிந்திரங்கல்.

வென்றிகமழும்வடிவேன்மதுரையிறைவெறுத்து
நின்றிகழும்பகையோர் தம்மகத்தினெருப்பனைய
வன்றிரலம்பரற்பாலைவழியெங்நனங்கடக்கு
முன்றிலளவுங்கடந்தயிராதவென்மொய்குழலே.

நூ.நக

அச்சுத்தன்மைக் கச்சுழிற் றிரங்கல்.

அருகக்கலிகுறைக்குங்கோன்மதுரையடையலரி
னுருகப்பயிலுஞ்செறியழற்பாலையிலுற்றபல்ல

விருகக்குழுவிரிவானிரைதேடியவேங்கைகரின்று
பெருகக்குழுறிடினென்செய்யுமாவென் பிறைநு தலே. ௨௩௭

கண்டோரிர்க்கம்.

விம்மநையாமிசவேங்குகரையும்விழுமெழும்பின்
னம்மணையாக்கெனுமந்தோநன்னாவலர் தாம்வியக்குஞ்
செம்மணையாவண்மையாளன் மதுரையஞ்சென்னையன்னு
ளம்மணையோடுபொன்னுசலுங்காண்டொறுமம்மணையே. ௩௩௮

சேவிலியாற்றுந் தாயைத்தேய்றல்.

மின்னேநகுமயிற்கையான்மதுரைவியன்சிலம்பிற்
பொன்னையணையமகடனைப்போகாவிடமெனிணு
மென்னையமுற்றனைகேட்டியுலைந்துமெக்குந்தருவி
யின்னையருள்வனிணையாமனியிங்கிருந்தருளே. ௩௩௯

ஆற்றிடைழக்கோற்பகவரைவினுதல்.

நீறெழுமேனியினூர்குடைநீழினெருப்புக்கு
மாறெழுகானல்வருகின்றவந்தணிர்கண்டனிரோ
தேறெழுகல்வியறிவான்மதுரையஞ்சென்னையன்னுள்
வீறெழுகானைதொடர்ந்தனள்வந்தனள் விள் ளுதிரோ, ௩௪௦

மீக்கோரோதுக்காட்டல்.

கற்றூர்க்குதவுமதுரையங்கோன்வரைக்காழனுக்க
முற்றூர்க்குதவுமல்லாலதற்காங்கொல்லுறவிழையு
மற்றூர்க்குதவுதரன்வழக்காமினையேன்மடவார்
பெற்றூர்க்குதவுவரோதிரைசூழ்ந்தபெருநிலத்தே ௩௪௧

சேவிலியெயிற்றியொடு புலம்பல்.

பொன்மகளேயமர்முன்றின்மதுரைபொருதகற்று
முன்மகளேயமர்வெந்தழற்பாலையின்முள் ளுறுத்த
வென்மகளேதிலொர்கானைபின்வந்தனளாலெயின்
மன்மகளேயுரையாயவள்சென்றவழியெனக்கே, ௩௪௨

சேவிலி தரவோடு புலம்பல்.

குழைவளர்மாதவஞ்செய்தனைவாழிசூரவுகண்டாய்
மழைவளர்கையன்மதுரையங்கோன்சென்னைநாட்டின்மன்னோர்
விழைவளர்பாவையந்திங்நனமெலிந்தேன்மெலியாய்
தழைவளர்பாவையலவும்பயந்தித்தடம்புவிக்கே. ௩௪௩

சுவடுகண் டிரங்கல்.

சேயிற்புகழுடையண்ணன்மதுரையஞ்சென்னையன்
வேயிற்புணையுமென்றேரளிதளிரினிம்மெல்லடிபூம்
பாயிற்படக்கொப்புளங்கொள்ளுமேயிப்பரல்கொதிக்குந்
தியிற்படவெங்நன்மப்பொறுத்தோவைத்துச்சென்றதுவே. ௩௩௪௪

சேவிலிகலந்துடன் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல்.
துடிவளர்பேரொலிவிம்முறக்கேட்டுத்தொடருமுள்ளிச்
செடிவளர்தீயவதர்வருவிடொற்குச்செப்புதிராற்
படிவளர்பாலையிற்கண்டனிரோற்பதியாமதுரைக்
கடிவளர்பூம்பொழிற்சென்னையன்னொருமொர்கானையுமே. ௩௩௪௫

அவர் புலம்பறேற்றல்.
வாடலைமீள் கவன்றையெதிர்காண்டமடமயிலு
நீடலைவேற்கைவிடையுஞ்சேர்வாநிலம்விளங்கும்
பாடலையேற்றநல்லண்ணன்மதுரைபகலெனவா
முாடலையார்க்குமொலிகெழுசென்னையகனகரே, ௩௩௪௬

சேவிலி புதல்வியைக்காணுது கவலைசுரீதல்.
தெவ்வழிவேவ்வலங்கொண்டோன்மதுரைதன்சேரலர்வா
ழிவ்வழிமாமயில்காண்கிலனின்னுந்தமிழுருவி
யெவ்வழிபோவனயலலர்க்கென்கொல்லியற்றுவன்பின்
னவ்வழிநைந்தமராய்க்குப்பிறவென்னறைகுவனே. ௩௩௪௭

கற்பொடுபுணர்ந்தகளைவை-முற்றிற்று.

மீட்சி.

—:0:—

தலவிசேணகன்றமை சேவிலிதாய்க்குணர்ந்தீதல்.
சீறுங்கதக்களிற்றன்னமதுரைதன்சேரலர்வாழ்
பாறுங்கழுமறுகுறும்பாலைவழிகடந்து
வீறுங்கமழ்கண்ணியுஞ்சூழ்புயத்தொர்விடலைபின்னே
நாறுங்கருங்குழற்பேதையன்னாப்சேண்டர்தனளே. ௩௩௪௮

தலைவன் நம்முள்சார்ந்தமை சாற்றல்.
இதுமலர்நீபறிக்கும்பொழிலாமிதுநீகுடையும்
புதுமலர்மேவுஞ்சுனைகாண்கநீபுனைவண்டலிதா
நொதுமலர்யாராயுமாதரிக்கின்றனூலோன்மதுரை
யதுமலர்வெற்பினம்மூரிதுவாகுமணியிழையே. ௩௩௪௯

தலை விழன்செல்வோர் தம்மோடு தான் வரல்

பாங்கியர்க்குணர்த்தி வந்தீந் தல்.

மாமலிவள்ளன் மதுரையக்கோன்றிருமா ல்வரைவாய்
வீமலிசோலையெழுமூர்புகுவீரொரு வெற்படுவெடுந்
தீமலிபாலையிற்சென்றவளவந்தன ளென்பிர் திகழ்
தூமலிதொண்டையந்தேங்கனிவாயினென்றோழியர்க்கே. ௩௫௦

முன்சென்றோர் பாங்கியர் துணர்த்தல்.

வீக்கித்திரண்டமற்றோள்வயவேடர்கொடுமரங்கள்
வாங்கித்திரிசின்றபாலையிலேவரக்கண்டனம்பாந்
தீங்கிற்றகையநங்கன்மதுரையஞ்சென்னையன்னுள்
பாங்கிற் பிரிவினொர் காளை தொடர் தரப்பாவையோ. ௩௫௧

பாங்கியர்கேட்டு நற்றுய்க்குணர்த்தல்.

பொறிவளர் தீய வெம்பாலையிற் போன வெர்ருமகளுந்
வெறிவளர் கண்ணியந்தோளன் மதுரைவிண்ணூர் கொடிசேர்
சறிவளர் சாரன் மலையினம்மூர்வரக்கண்டனரா
மறிவளர் கண்ணினன் னுப்வழிபோந்தமடவியோ. ௩௫௨

நற்றுய்கேட்டவனுளங் கோள்வேலனை வினுதல்.

பொன்மனைமேவுமதுரையங்கோமா ன்பொருதுவென்ற
பன்மனைபோலுஞ்சரம்போம்விடலைபல்லோர் விழையு
மென்மனைமேவவருளுங்கொல்லோ சொல்லுவேலவின் றெற்
றன்மனைமேவியுறவுய்க்குமோ மற்றத்தையலையே. ௩௫௩

மீட்சி-முற்றிற்று.

தன்மனை வரைதல்.

—:0:—

நற்றுய்மணையர்வேட்கையிற் செவிலியை வினுதல்.

மைகெழுமான் பொழிற் சென்னைநன்னாட்டு மகிபனுயர்
மெய்கெழுநாவின் மதுரையக்கோன்றிரு வெற்பணையாய்
நெய்கெழு கோதையணம்மில்வரை தாரேருங்கொல்லோ
கைகெழுவேலினசகாளை யீன்றகனங்குழையே. ௩௫௪

செவிலிக் கிதுளைவரைந்தமையுணர்த்தல்.

கொற்றுக்கலையியல்வண் கரக்காளைநங்கோதையக்கொண்
டுற்றுக்கெழின் மணஞ்செய்தமை தூதுவரோ தினராற்

கற்றுகிசைபெறுமண்ணன் மதுரைக்கவின் சிலம்பிற்
பெற்றுகிருப்பவட்டுகன்னைகொல்லோவண்ணைபேசுவதே. ௩௫௫

வரைந்தமை செவிலி நிறிய்கீதுணர்ந்தல்.

வாகையைபென்றும்புணரெடுந்தோளன்வளஞ்சிறக்கு
மீகையைபென்றும்மதுரையங்கோனிநுந்தண்சிலம்பி
லோகையையென்றுமொர்காணையன்றாந்முழுளங்குலவுந்
தோகையையென்றுமணஞ்செய்ததோதினர்தூதுவரே. ௩௫௬
தலைவன் பாங்கிக்கியாள்வரைந்தமை துமர்க்கியம்பு சென்றென்றல்.

மாலன்னவார்வடிவாளன்மதுரைமையேதாய்வராவாய்ச்
சேலன்னகண்ணியைவேயன்னதோளிபைச்சிற்றடியை
நீலன்னபூங்குழலானைவரைந்தன்னீபினந்த
தூலன்னதுண்ணிடையாய்சென்றுகூறுதுமர்க்கினியே. ௩௫௭

பாங்கிதானதுமுன்னே சாற்றிய துரைத்தல்.

கடங்கெழுமால்களிற்றன் னுன்மதுரைக்கவின் சிலம்பி
னுடங்கெழுதீர்த்தியின்வைவேற்கரத்திறைவாவொருநீ
மடங்கெழுபூங்குழற்பாவையன்னானைவரைந்தமைதான்
றிடங்கெழுமாரவளன்னையமுன்சென்றுசெய்பினனெ. ௩௫௮

தன்மனை வரைதல்-முற்றிற்று.

—————:0:—————

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங் கிழத்திபாங்கியர்தமக்கூத்தன் செலவுணர்ந்திவிடீத்தல்.

நறவார்தொடைபுரொண்டோண்மதுரைல்லோன்சிலம்பி
லுறவார்வெறுப்பினுறுமெவ்வநீத்தொருகாதலர்பின்
புறவார்கொடுஞ்சரம்போயினனென்றெனைப்போயுறையீ
ரறவார்வழியிப்பிறைதுதற்பாங்கியராமவர்க்கே. ௩௫௯

நலைமகடன்செலவீன்றுட்குணர்ந்தி விடீத்தல்.

கொந்தலர்பூங்குழனிந்மகளேதிலொர்காணையின்னை
டெவந்தழனிள்சரம்போயினனென்றுயிசுபகைகமே
லுந்தழல்வேவலனண்ணன்மதுரையுயர்கொள்சென்னை
யந்தணிரநீவிருரைமின்பயந்தவனையவட்டுகே. ௩௬௦

நற்றய்யக் கந்தணர் மொழிதல்.

அன்பாலளிகொளும்வள்ளன்மதுரைவரையனையா
யின்பாலொருவற்றொடர்ந்தனைக்கோதுமினென்றுரைத்துத்
துன்பாலிலமுந்தமருந்திறந்துபருந்துலவும்
வன்பாலடைந்தனள்காண்பயந்தமடவரலே.

நகுக

நற்றயறத்தோடு நிற்பலிற்றமர் பிள்சேறலைத்
தலைவிகண்டு தலைவற் குணர்த்தல்.

மீமொய்த்தமங்குலனையான்மதுரைமேவார்வழங்குந்
தீமொய்த்தபாலையினேயுறுங்காலசெறுத்தெழுந்து
வீமொய்த்தமலைவிறலெமரன்பவிறுலதனை
யீமொய்த்தவண்ணம்வனார் தனர்பார்நம்மிரதத்தையே.

நகுகஉ

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

இரும்பேய்க்குயவினிப்பாலைமறவரெனியிலாற்
பெரும்பேய்க்குரவைபெழுப்புவனீண்டின்னுபின்னிதிவேன்
சுரும்பேய்க்குமைவிழியாய்நின்றமரெனிற்சுழ்குநர்நீ
தீரும்பேய்க்குமாரன்மதுரையங்கோமான்செழுமலைக்கே.

நகுகந

தமருடன் செல்பவளவன்புறநோக்கிக் கவன்றாற்றல்.

சீர்நனிமேயமதுரையங்கோனெதீர்சேரலர்வா.
முந்நனியாருஞ்சரவழிநோக்கியுடன்முன்னிப்
போர்நனிமேவுமெமர்வரக்கண்டுபுறந்தருயித்
தேந்நனிவாழிபின்வாழியித்தேரின் றிறற்பரியே.

நகுகச

உடன்போக்கிடையீடுமுற்றிற்று

—:—:—:—

வரைதல்

சென்றேன் மீண்டு வந்தந்தணரையுத்
சான்றேரையுமுன்னிட்டு வரைந்துகோண்
டுழிக்கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறல்.

திரையார்கடற்சென்னைநாடன்புகழ்செறியுந்திறனிற்
குரையார்கழலிறையன்னமதுரைக்குளிர்புகில்சூழ்
வரையார்கமமுமொருமாயினர்நாண்மலர்சோ
விரையார்குழலியொருகொடியாகிவிளங்கினளே.

நகுகரு

வரைதல் முற்றிற்று.

களையன் முடிந்தது.

—:—:—:—

கற்பியல்.

—:0:—

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் நலைவிழன் பாங்கியைப்புநழ்தல்.

மலைமிசைக்காணுமொர் தீபமன்னுன்மதுரைச்சிறந்து
நிலைமிசைக்காணுநெடுமதிட்சென்னையன்னையெனகைத்
தலைமிசைக்காணுமிப்பூந் தொடையேந் துமித்தையனல்லாண்
முலைமிசைக்காணுமளவுநொந்தாய்நீமுறையினையே. நடசூக

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

உள்ளிக்கணின்தமதுரையங்கோன் வெற்பரின் னுடனிப்
பள்ளிக்கணின்தமடவரல்கண்டுகளிபயந்தே
நள்ளிக்கணின்தவின் சொல்லிக்கணின்தவிந்நாண்முருகன்
வள்ளிக்கணின்தவொர்மங்கலநாணி னும்வாழியவே. நடசூக

பாங்கிதலைவியை வரையுநாளளவும் வருந்தா

தீருந்தமையுரையா யென்றல்.

இவ்விதமென்றுசொலற்கரும்வண்மைமிக்கேந்தியெதிர்
தெவ்விதம்போக்குமதுரையங்கோன் றிருச்சென்னையன்னாய்
குவ்விதம்பேசுநம்மன்பர் தம்மாலேகொளுடளவு
மெவ்விதந்தான்பொறுத்தே தாவிருந்தாய்நீயினவின்றியே. நடசூக

பெருமகளுரைத்தல்.

ஆர்ந்தனை யொற்கத்தவர்களியெய்தவரும்பரிவு
கூர்ந்தழைத்தாதரிக்குங்கோன்மதுரையஞ்சென்னையன்னாய்
தேர்ந்தனை கல்விமதியினங்காதலர்செங்கைதந்த
வீர்ந்தனையேதுணைகொண்டாற்றியம்மவிருந்தனனே. நடசூக

தலைவனைப் பாங்கிவரையுநாளளவு நிலைபெறவாற்றிய

நிலமை வினதல்

குணஞ்செய்மலர்க்கணைவேளிற்பொருத்துப்பகைகுறைக்கு
நிணஞ்செய்கதிர்வேன்மதுரையங்கோனெடுஞ்சென்னையன்ன
பணஞ்செய்யகலல்குலேரிளிந்தே தாகையம்பா வையைநீர்
மணஞ்செய்வரையும்பொருத்ததெவ்வாறுகொன்மன்னவரோ நடஎ0

மன்றன் மனைவருசெவிலிக்கீக்துளை யன்புறவுணரீத்தல்

எண்ணும்புகழுடையேந்தன்மதுரையெழிற்சென்னையி
னண்ணும்பிறைறுதலோர்முலையானறுந்தோண்ரும்க்கிப்

பண்ணுந்தரியசெவ்வாயிதழுறற்பகருமன்னு
யுண்ணும்படியென்றருத்தலினூரணுவப்புறுமே.

ந.௭௧

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்னென்று செவிலிக் குணரீத்தல்.

பல்வாழ்க்கையுள்ளபு பெருநூற்புலவர்பகரருஞ்சி
ரில்வாழ்க்கைகநன்றென்றியம்பியதோர்ந்தெதிர்த் தார்விதிர்க்கு
மல்வாழ்க்கையம்புயவல்லன்மதுரையஞ்சென்னையன்னாய்
நல்வாழ்க்கையூரன்கிழத்தியொடோம்பநடக்கின்றதே.

ந.௭௨

மணமனைசென்றுவந்த செவிலி பொற்றொடிகம்பிய
னற்றுயிக் குணரீத்தல்.

தனஞ்சூழ்வளத்தன்மதுரையங்கோன்றிருத்தாமராயி
லனஞ்சூழ்நெடுமபண்ணையார் தருஞ்சென்னையன்னாயறிமோ
கனஞ்சூழ்சூழலினின்பேதைதன்கற்பைக்கருதியன்றே
சினஞ்சூழ்புலியுலவும்வனம்போந்தனள்சீதைபுமே.

ந.௭௩

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணரீத்தல்.

வாளுமருந்தும்பியும்மானுகண்ணன்னகேட்டியெந்த
நாளுமவளங்குலவுந்நெடுஞ்சென்னையல்லோன்மதுரைத்
தோளுமநந்தொடையும்போன்மருவியுறுந்துணையாம்
வேளுந்விருந்துமயின்றலயிலும்விளங்கிழையே.

ந.௭௪

செவிலி நற்றுயிக் கிருவர்காதலையு மறிவித்தல்.

நூலைவரவருத்துங்கோன்மதுரையோற்றஞ்சென்னையூர்ச்
சேலைவரவருத்துங்கண்ணிசீர்மனைவைசூதலால்
வேலைவரவென்னவேவரும்வெம்பகைமேற்செலினு
மலைவரவருமாலன்பருந்துவிமானமகே.

ந.௭௫

இல்வாழ்க்கை-முற்றிற்று.

—:0:—

பரத்தையிற் பிரிவு,

—o—o—o—

காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர்புலவிக் கேதுவிதாமவ்
விறைவிக் கேன்றல்.

பூரணமாமதியுள்ளோன்மதுரைப்புக்கழ்கொள்சென்னைக்
தோரணவிகியில்யாழுமுழுவந்தொனியெழுப்பி
வாரணமாமுலையாரூரன்மேவிவளைந்தனராற்
காரணம் தன்றுவேறில்லையுடியகாதலிக்கே.

ந.௭௬

நனித்துழி யிறைவி துனித்தழி தீரங்கல்

புண்ணீர் கமழ்வடிவேலான் மதுரைப்புசுச்சிறந்த
தெண்ணீர் வளமுலவுஞ்சென்னை யூராமனந்திருகி
யுண்ணீர் மையின்றித்தணந்தமைநதாரொருவேன்மறுகிக்
கண்ணீர் விடுத்தெழிற்றுண்டமுஞ்சீறிக்கலுழியவே.

ந.எள

நங்கிது வென்னெனப் பாங்கி வினுநல்.

கேளானவர் க்கும்பிறர்க்குமொராங்கருள்கிளர
மூளாமதுரைவளர்சென்னை யூரமுழுவனைய
தோளானிணையுந்துயிலத்தயிற்றித்தனையிருப்ப
வாளாவருந்தினையா லென்னையேநீமடவரலே.

ந.எஅ

இறைமகள் புறத்தொழுகீ கிறைமகளுணர்ந்தல்,

கதத்தகளிரென்றுவள்ளன்மதுரைக்கவின்கொள்சென்னை
விதத்தவிளமுலைப்பாவைநல்லாய்விளங்குஞ்சுவையி
னிதத்தவெனத்தன்னருகிறழைந்தகழையிகழிந்து
மிதத்தவளறுபடியுஞ்செருந்தியின்மேய்கின்றதே.

ந.எக

நலைவியைப்பாங்கி கழறல்.

நல்லாளெனும்பெயர் பெற்றனையின் நமுநல்லறஞ்செய்
யில்லாளெனவுமிருந்தனைவாழியெழின்மதுரை
வல்லானநங்கனன்னுன்வளர்சென்னை யன்னாய்வெறுத்த
சொல்லாளெனநின்மகிழ்நற்குறை தரற்றாயதன்றே.

ந.அ0

நலைவிசெல்வணியனிந்து சேடியை விடுப்புழி
யவ்வணியுழையர் கண்டழங்கிக்கூறல்.

நல்லாதரவுடையானரொடையார்நறுந்தோன்மதுரைச்
செல்லாறுயர்மதிள்குழுகிடக்குஞ்சென்னையம்பதியீ
ரல்லார்களைநறுங்கோதையரோநூலொர்சிறற்றும்பு
மில்லாதலர்தொடுப்பாராசுல்லைகாணுறினென்செய்வரே.

ந.அக

பரந்தையர் கண்டு பழித்தல்.

பூகோளமெங்கும்பொலிதரத்தன்றிருப்பேர்நிறுவி
மாகோளுடையமதுரையங்கோன்சென்னைவாழ்நகரில்
வீகோள்வகைபிறவுமும்முளவாகவிவ்வெட்சிகொண்டா
ராகோள் கருதினரோதெரியேமிவ்வரிவையரே.

ந.அஉ

பரந்தைய நலகியலெக்கி விடுத்தலிற் றலைவன்
வரவுகண்டு வந்து வாயில்கண்மொழிதல்.

வீரர்வியக்கும்விறலோன்மதுரை விளங்ககலாச்
சீரர்மலிந்ததகைபெருஞ்சென்னையன்னுள் விடுத்த
வேரரெனுமுயர்சேடியர்க்கண்டுஞ்சம்மிரங்கி
பூர்புருந்தனரா விவ்வுலகியலோம்பியவே.

நட அரு

நலைமகன் வரவு பாங்கி நலைவிக்குணர்ந்தல்.

நண்ணர்மதிக்குமதுரையங்கோன்சென்னைநாட்டமைந்த
பண்ணார்பொழில்வயினிற்சிரியேனென்றபண்புரையை
பெண்ணைதகன்மனராயினுமுரரின் நெண்ணியுற்றார்
கண்ணுதையெதிர்போந்தழைவாழிகனங்குழையே.

நட அசு

நலைவனைத் தலைவியெதிர்கோண்டுபணிதல்.

பணந்தாழகலல்குலேரிளந்தோகைபகையினர் தந்
நிணந்தான்கமழ்வீவன்மதுரையஞ்சென்னைநல்லூராரின்று
மணந்தான்மகிழ்வெய்துவந்துயரொய்திமறுகுவமாற்
றணந்தாலெவண்வருமோபிண்ணையூடறமியமுக்கே.

நட அரு

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

கலையாற்சிறந்தமதியான்மதுரைக்ககனுயருந்
துலையாற்பெருமதிட்சென்னைநல்லூரான்றுய்த்துக்களிப்பக்
கொலையாற்பரந்தனிழிமடமாதர்குவியுமிள
முலையாற்கடைந்தளித்தாளவன்றோளமுதந்தனையே

நட அசு

வேள்ளணியணிந்து விடுத்துமிழ்த் தலைமகன் வாயில்
வேண்டல்.

தேமகிழ்மலைமதுரையங்கோன்றடஞ்சென்னைமன்னு
நாமகன்போலநறுநுதலார்சிலர்நண்ணினரற்
றாமகிழ்கொண்டுதமியேன்களிப்பச்சினந்தணித்துப்
பூமகளன்னவன்பாலென்னையாவர்பொருத்துவரே

நட அசு

நலைவி நெய்யாடியதிருளை சாற்றல்.

உலம்புரிதோளன்மதுரையங்கோன்சென்னைபூரநெடு
நிலம்புரியும்விழைவோடுமகிழொய்யாடினார
னலம்புரிபாலற்பயந்தமுத்தீன்றகரல்கெழுமொர்
வலம்புரிபோலவறிமகிளின்மன்வரிவளையே.

நட அசு

தலைவன் நன்மனத்துவகை கூர்நல்.

தேன்றன் கமழ்மலர் த்தாரான் மதுரையஞ்சென்னை யன்றான்
 ளீன்றொளொருமகளைன் னுமிச்சொல்லென்னிருசெவிக்கு
 ளுன்றருதுழையுழிச்சிந்தாமணியுடைத்தாயினது
 போன்றலினியென்னவோநாம்விழையும்பொருள்பிறவே. ௩௮௯

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

செருவுந்தியவெழின்மாவின் ன்றீக்கலியைச்சிதைக்குந்
 திருவுந்தகைபலவுஞ்சேர்மதுரையஞ்சென்னை யன்றான்
 யொருவும்படியின்றொரர்விரும்பியொண்டோள்களிக்க
 மருவும்படியடைந்தார்மலர்வீழ்தகைவண்டெனவே. ௩௯௦

தலைவியுணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தல்.

சையப்படர்வலிசேர்தோன்மதுரைவன் டுந்தமிழை
 யுய்யப்படவருஞ்சென்னை சூழ்வய லூரரின் கை
 பையப்படினுமொர்பாலற்பயந்தவென்பச்சுடல
 கையப்படுமின்று தீண்டலைபோலிநற்காமே. ௩௯௧

தலைவிவாயின் மறுத்தல்.

தரைவளர்கீர்த்திமதுரையங்கோன் சென்னை தன்னின் வந்த
 சிரைவளர்யாமுடைப்பாணநிலை செல்கசெல்கபல்
 விரைவளர் பூம்புன லூரர்நினை யிங்குவிட்டனர் கொல்
 லிரைவளர் தூண்டிலின் கன்னஞ்சிதை யுமினியறிபே. ௩௯௨

விருந்தொடுவந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டிறையோன்
 மகிழ்தல்.

பற்றலவைவென்றெழுக்கேசரியனையான்பலசீர்
 பெற்றமதுரைபிறங்கும்புகழ்பெருஞ்சென்னை யன்றான்
 செற்றமுடையமயிலனையாள் விழிச்சேப்பொழிப்ப
 வுற்றவிருந்திதுபோலில்லைமற்றிவ்வுலகிடத்தீ. ௩௯௩

விருந்துகண் டொளித்தலுடல் வெளிப்பட நோக்கிச்
 * சீறேலென்றவள் சீறடிநொழ்தல்.

செறுத்தாரகற்றுமதுரையங்கோன் றிருச்சென்னை யன்றான்
 கறுத்தாவினியெவன் செய்வன் குறள் சொல்க்கண்டிலையோ
 வெறுத்தார்க்கொருநினத்தினபமுண்டாமிவ்வுலகிடத்தீ
 பொறுத்தார் தமக்கொன்று மாம்பொன்றளவும்புகழென்பதே.

இஃதேங்கையர் காணினன்றன் மென்றல்.

கைம்மர்வனையமதுரையங்கோன்றன்கழனிதொறும்
கிம்மாவலம்புரியூர்ப்புன லூரவிருப்பினைபோ
லிம்மாகினைசெயலெங்கையர்காணிற் பொல்லாதிணக்கச்
சும்மாவெனவறியார்தணியார் தஞ்சனிகிணையே.

15கூடு

அங்கவர் யாராயுறியேனென்றல்.

மலிபசிநீக்குமலர்க்கரவேலினுக்கனருத்தி
நலிபசிநீக்குமதுரையஞ்சென்னைநன் னூடனையாய்
பொலிபசிநீக்கியவேணடியிரந்தும்பொறுத்திலையென்
புலிபசியாயினுந்தின்னாதுணர்கழிபுல்லினையே.

15கூசு

காமக்கிழந்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

வெற்றிலருக்கருள் செல்வன்மதுரைவியன்சென்னைவாய்ச்
சிற்றிலழித்துச்செழுமுன் தினின்மகிறுவற்புல்லும்
பொற்றிலதத்தொர்மடவாள்விளித்துன்புதல்வனுவன்
மற்றிலமுன் னிலம்வாவெனப்போயினன்மாணெங்கையே.

15கூஎ

தலைவியைப் பாங்கிதனித்தல்.

உய்யும்பலன்கொண்மதுரையங்கோன்சென்னையூரணையாய்
செய்யும்பிழைபொறுப்பார்தாமடைந்துநின்சிறடியுந்
கையுமெனவிருந்தாரினியென்கொலலிக்காசினியி
னையும்பிழைபொறுப்பார்வேண்டியமிகநல்லவரே.

15கூஅ

தலைமகன்புலவிதணியாளாகத்தலைமகனூடல்.

சமுனிற்றெஞ்சமுணரிவளார்க்குஞ்சடர்கெழுமுந்
கழனிற்றமன்னனையான்மதுரைக்கருதலர்போ
நிழனிற்றயாதகொடியபரனிற்றையும்புகைகு
முழனிற்றபாலைக்கொருதுணையானவணங்கல்லளே.

15கூக

பாங்கியன்பிலைகொடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்.

தேற்றியவண்மைமதுரையங்கோன்சிறக்கும்புகழே
யாற்றியசென்னைவளவய லூரமுன்னப்பொழுது
தூற்றியசெய்யினும்போற்றுதலாநின்னைத்தோகைதழிஇப்
போற்றியசெய்யினுந்தூற்றுதலாமிப்பொழுதுனக்கே.

சு00

ஆயிழைமைத்தனுமாற்றமையும் வாயில்களாகவரவேதீர்கோடல்.

தஞ்சங்குலவுதடந்தோண்மதுரைத்தனிகொள்சென்னை
மஞ்சங்குலவியவான்பொழில்குழுவய லூரவண்டர்

கஞ்சக் குல வியெருக்கையுமன் னைகரு துவபோ
 நெஞ்சங்குலையா தெனையுற்ற தென்னுடைநீடவமே. ௪௦௧

மணந்தவன் போயபின் வந்தபாங்கியோடிணங்கிய மைந்தனை
 யினிதிப்புக்கழ்தல்.

பொன்வாய்விநிந்தின நலநூற்றலங்கல்புரள் புயத்து
 மின்வாயயிலன் மதுரையங்கோன் வியன் சென்னையன்னாய்
 தென்வாயலரும்பரத்தையர்சேரிசெல்லா துநந்த
 முன்வாயலிற்றகைந் தானன்பர் தேரென்முதன்மகனே. ௪௦௨

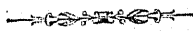
தலை விதலை வனைப்புக்கழ்தல்.

அள்வாயயிலுடையண்ணன் மதுரையநங்கன் சென்னைக்
 கள்வாய்விநிந்துகுக்கும்பும்பொழிலிற் கலந்தமுன்னம்
 வள்வார கள் விழியாய்நின்னைமேவியுண்மைவழங்கி
 யொள்வாயமுதுண்டகாதலர் நன்றியொழியலரே. ௪௦௩

பாங்கிமனைவியைப்புக்கழ்தல்.

மின்னேவணங்கிப்பரத்தையர் பாற்செவின்பேர்ந்துவரின்
 முன்னேவணங்கிமுறைசெய்ததாலிந்தமொய்குழலாண்
 மன்னேவணங்குமதுரையஞ்சென்னையன்னாவயங்கு
 மின்னேவணங்குமெழிற்கற்புருக்கொண்டமேன்மையனே. ௪௦௪

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

ஒதற்பிரிவு.

கல்விக்குப் பிரிவு தலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தல்.

பொற்றூர்புர னுப்புயமுடையோன் களிபொன்றியவே
 செற்றூர்மதுரைப்பெருமான் குளிர் பொழிற்சென்னையன்னாய்
 யுற்றூர்பொருண்மிக்கெனினுமென்றமுயரொண்பலதூற்
 கற்றூர்பெரியொன்றே சொல்லிப்போயினர் காதலரே. ௪௦௫

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

தடக்கயலன்ன விழியாயென் செய்வன்றமிழ்க்கடலைக்
 கடக்கவகன்றவர்கண்டிலராற்கனமார்மதுரைத்
 திடக்கரமென்னுங்கருமுகிலார் ததுமின்னிச்செறிந்
 திடக்கவெழுந்தனவான் மிசைச்சூழ்தரக்கேவலமே. ௪௦௬

பாங்கியாற்றுவித்தல்.

பொன்னின் வருமதுரைப்பெருமான் பொழில்சூழ்ந்தசென்னை
தன்னின் வருமுல்லைக்கானகநாடர் தமிழ்பருகி
யின்னின் வருமழையாங்கவிபெய்திங்கிசைவளர்ப்ப
வென்னின் வருவொன்றேவந்ததாவிவ்விருமுகிலே.

சு0௭

ஒதற்பிரிவு-முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

—:0:—

தலைமகனுணர்ந்ததோழிதலைவிக்குணர்ந்தல்.

கரும்பாதுசாற்றின் கவிபொழிநாவலர்க்குக்கலியைத்
திரும்பாதுசெற்றமதுரையங்கோன்றடஞ்சென்னையன்றாய்
விரும்பாதுவைகலமனன்றுசென்றுவிசாரஞ்செய்யும்
பெரும்பாதுதானறனென்றுசென்றார்நம்பெரியவரே.

சு0௮

தலைமகள்சுதிர்ப்பநுவங்கண்டு வருந்தல்.

ஏடைதருமலர்த்தாரான்மதுரையிரும்பதினெண்
பாடைமலிசென்னையம்பதிபோலப்பறவையெல்லா
மோடைமகிழ்கொள்ளவென்னுடலம்மொடுங்கக் குளிரின்
வாடையெழுத்ததவாரலரன்பர்வயங்கிழையே.

சு0௯

தோழியாற்றுவித்தல்.

அக்காலமேமுதலாமடவார்தம்மையாடவாக
ளெக்காலமுப்பிரியார்கொல்லிணையலைகோன்மதுரை
மிக்காலமேவளரும்பொழிற்சென்னையன்றாய்விரும்பி
யிக்காலமேவருவாரண்போனவிறையவரே.

சு10

காவற்பிரிவு-முற்றிற்று.

தூதிற்பிரிவு.

—:0:—

தலைமகனுணர்ந்ததோழிதலைவிக்குணர்ந்தல்.

மருவார்வியக்குமதுரையங்கோன்வளச்சென்னையன்ன
திருவார்சூழலியகன்றனர்காணத்திறல்வரின்று
பருவார்கரத்துக்களிறன்னவுள்ளம்பகைத்துடன்று
பொருவார்தமக்கிடைநின்றதகைந்துபொருத்துதற்கே.

சு11

நிலைமகண் முன்பனிப்பருவங் கண்டுவருந்தல்.

இழைமுதிர்வெம்பகையாற்றியிருவர் தம்மைப்பொருத்தும்
விழைமுதிர்ச்சுந் தின்குறும்பொறைநாடர் விளங்கிலர்கொன்
மழைமுதிர்கையன்மதுரையங்கோன்முல்லைவேலிமன் னுங்
கழைமுதிர்காலநம்மேழைரைவாளென் னுங்காரியமே.

சுகட

தோழியாற்றுவித்தல்.

பந்தாகிவந்தபணிமுலையாய்பகைப்பற்றறுக்குந்
தந்தாகிவந்தநம்மூரர்வருவதுதான்றெரிப்ப
வந்தாகிவந்தவிக்கொண்டன்மதுரைமன் னுட்டிருந்து
சந்தாகிவந்ததுமன்னேகவலைதவீர்மதியே.

சுகட

துதிற்பிரிவு-முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழி நிலைமகட்துணர்த்தல்.

ஒட்டார்வியக்குமதுரையங்கோன்சென்னையூரணை
மட்டார்சூழலிமகிழ்ந்தனர்போயினர்மாணகலந்
கட்டார்புரளுமொர்காவலரோடுமிக்காசினிக்கு
நட்டாரிலக்கணங்காட்டியவேண்டிநந்நாயககோ.

சுகச

நிலைமகள் பின்பனிப்பருவங் கண்டுவருந்தல்.

மூசியுலவுவியலன்மதுரைமுதநகராம்
பேசியுலவுநெடுஞ்சென்னையன்னபெண்ணையிறைவ
ராசியுலவுதுணைபெரிதென்னவழிந்திலர்பார்
வீசியுலவைபுறவுமகிழ்கின் றவீழ்பனியே.

சுகடு

தோழியாற்றுவித்தல்.

பிறைக்குத்துணையெனுட்வாணுதல்வாடலைபேசியநின்
சுறைக்குத்துணைசெய்யவந்தனாகாண்குளிர் பூந்தொடைய
னறைக்குத்துணையெனுமொண்டோண்மதுரைநன் னுட்டமரு
மிறைக்குத்துணையென்னவேநம்மகன்றவிருந்தகையே.

சுகச

துணைவயிற்பிரிவு-முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

தலைமகனுணர்ந்த தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

கற்றனவல்லம துரையங்கோன் சென்னைக்கானகராட்
 டெற்றநம்மண்ணலகன்றனர்வான் பிறையொண்ணுதலாய்
 பொற்றனநம்மிலிருப்பவுணர்ந் தும்பொருந் திலர்கொன்
 நற்றனமற்றனவேண்டியபாலைநடுவழியே.

சுகள

தலைமகண் முதிர்வேனிற் பருவங்கண்டு வருந்தல்.

பெறுங்கோடையண்ணன் மதுரைப்பகைபிறழ் த்துஞ்சினத்தின்
 நெறுங்கோடைமல்கிப்பின் கானலெழுந்ததுதீமலிய
 வுறும்பாலைபோயினரன்பொன்றேயென்னுளமறுக
 நறுங்கோதையாயகன்றாரின்னமெண்ணிலர்நண்ணிலரே.

சுகஅ

தோழியாற்றுவித்தல்.

வேரித்தடந்தொக்கலான்வேண்மதுரைவியுன்சென்னைசூழ்
 பாரித்தகண்ணடையூர்நிதியம்படைத்துவந்தார்
 பூரித்தமென்முலையாயுரோலப்புணரியுண்டு
 பூரித்தகையொடுவான்மீயெழுந்தமுக்கிலென்னலே.

சுகக

பொருள் வயிற் பிரிவு-முற்றிற்று.

தலைமகனோடிருந்த தலைமகன் இளவேனிற் பருவங்கண்டு

மகிழ்ந்து கூறல்.

நாவலர்செய்ததுறையொருநா னூற்றிருபதந்தோண்
 மாவலர்வள்ளன்மதுரையங்கோன்சென்னைவான்பதியின்
 காவலர்சென்றல்கனங்குழையே' டிகலந்தன்னயான்
 மேவலர்மானலைதண்ணளிசெய்துவிளங்குகவே.

சுகஉ0

மதுரைக்கோவை-முற்றிற்று.

To

M. R. Ry.

Pandit Gulham Khadir Avergal,

OF NAGORE.

Sir,

On perusing your *Kovei* on Mr. P. M. MADOORAY PILLAY of Rangoon, I was obliged to call to mind the several *Koveis*, I have read which enabled me to master one of the Pancha Ilakkanams of Tamil, to which this species of poems belongs, and the happy coincidence of the qualities that characterize the hero you have so aptly chosen. I must thank you for the way in which you have emulated me in honouring such a worthy gentleman by your invaluable poem supplementing the honour I have, for part, done to him by my poem entitled

“Mumni malei,” or “The Garland
of The Gems,”

Madras 24th November, 1888.

I remain, Sir,

Yours faithfully,

(Signed) P. T. SAIYAPPA MUDELIAR,
Tamil Pandit, St. Mary's College,
Madras, and Editor of the Tamil
“Vetty Kodeyon,” or the
“Standard Bearer.”

10th December 1888, Court House, High Court.

To

M. P. S. A.

Ghulam Kadir Navalar Avergal,

Sir,

*I have perused your “Madooray Kovei” with
much pleasure. I thank you much for your having sent
it to me.*

*The book is got up very well indeed. The style,
choice of expressions, words and figures are all very judi-
cious. And I may add that you have successfully follow-
ed the track laid down by our ancient poets. I return
you the book with my thanks.*

I am, Sir,

Yours faithfully,

(Signed) P. C. KRISHNASAWMI Aiyar,

Additional Tamil Translator, High Courts, Madras,
and one of the students of

The late P. Ashtavadanam SABAPATHI MOODELIAR
Avergal.

To

M. R. Ry.,

Shulam Kadir Navalar Avergal,

OF NAGORE.

SIR,

I have perused your Madooray-Kovei with greatest pleasure, composed in honour of your and my particular friend **P. M. Madooray Pillay Esquire**, Ship Dubash and Municipal Commissioner of Rangoon, the worthy hero of your invaluable poem, who most enviably deserves all your worthy encomiums. You have no doubt selected the *Kovei* as the species of poem by which you can best portray your right appreciation of his worth and the constant tender feelings you and all his true friends have for him who is a model of an enterprising gentleman of a most amiable disposition. I say you have best selected the *Kovei*, because, of the five parts of Tamil Grammar, Orthography (எழுத்து இலக்கணம்), Etymology (சொல்லிலக்கணம்), Prosody (யாப்பிலக்கணம்), the part that treats of Rhetorical figures or Ornaments of thought and words (அணியிலக்கணம்), and the *de rebus seu amplificacione* of the Rev J. Beschi, or that which treats of the properties or qualities of things (பொருளிலக்கணம்), *Kovei* belongs to one of the two parts into which the last mentioned is divided; viz., அகப்பொருள், in which rules are laid down for composing amatory poems; the other being புறப்பொருள், which contains rules for composing war-chants or moral verses; and it reflects great credit on you, as you have ventured very successfully, in these days when vernaculars are wantonly neglected by a majority of educated natives and when there is no Chola or Pandyan rajahs to patronize Tamil poets, to compose *Kovei*, which is generally forgotten or not practised at all, even by eminent pandits. Your treatment and annotations of கைக்கிளை, ஒருதலைக்காமம், or, களவு, theft, i. e. the chapter on "clandestine intercourse with intention

to marry at a more convenient time," are very amusing and instructive. You have handled very beautifully the Torais of *Kovei* and the several adjuncts of the states termed களவு and கற்பு, such as டுணர்ந்தல் (union), பிரிதல் (separation, when the parties separate for a time), இருத்தல் (when they live apart while separated), ஊடல், (difference or quarrel which originates from love or jealousy) and இரக்கல் (weeping and lamentation occasioned by reluctant separation); and your description of the five different qualities and products of the different soils, குறிஞ்சி (hilly ground), பாலை (barren ground), மூலை (wood-lands), மருதம் (cultivated lands) and நெய்தல் (salt ground), respectively, in accordance with the principles of *Kovei*, merits all commendation. I need not dwell more on your style and diction than heartily endorse the opinions expressed by my learned friends Messrs. T. Balasundara Mudelliar and P. C. Krishnaswami Aiyar. I wish you every success.

I am, Sir,

Yours ever sincerely

MADRAS, } (Signed) C. DEVARAJA PILLAY, B. A.
 3rd December, 1888. } *of the Madras High Court.*

I have perused with an ever increasing pleasure the able work designated "**Madooray Kovei**" the author of which is no other than the celebrated **Gulam Kathur Navalar of Nagore**. To speak at length on the intrinsic worth of the excellent work will be as ridiculous an excess as.

"To gild refine gold, to paint the lily, to add another hue unto the rainbow, and with taper light to seek the beautiful eye of heaven to garnish." Yet as the human mind is so constituted that it does not rest contented unless its conceptions find expression in some form or other, I say a few words as the outpourings of my mind on the subject.

My candid opinion is that the elaborate word in question is really a valuable addition to the Poetic Literature of the Tamilians, whose language—Tamil, has been admitted by many an eminently accomplished orientalist to be “one of the most copious, refined and polished languages” in the world. The author’s flights of imagination into the sublime regions of Poesy and Rhetoric are admirably lofty and his verses teem with

“Thoughts that breathe and words that burn.” No doubt some of his verses wear the garb of fiction and may not as such be palatable to a scientific mind; but withal I must add that they are songs in the right sense of the word; for,

“Song is but the eloquence of Truth.” Unlike some of the author’s contemporaries who arrogate to themselves all the serene dignity of a poet by merely learning to produce a jingle of syllables without the true element of Poetry which, as what Gray says of her, is.

“Truth severe in fairy fiction drest,” he aspires to the sublime, elevates the thoughts and refines the sentiments of the reader, which I believe, is the only aim of Poetry.

I am glad to hear that the hero of the author’s verse is no other than **M. R. Ry. Madooray Pillay Avergal of Rangoon**—a gentleman in the true sense of the word, who, I am given to understand, is born only to patronize poets and falsify with his never ceasing liberality the maxim that Poetry is synonymous with Poverty. May the Almighty bless such a Patron of poets with long life and prosperity!

I will say no more, for, I have said no less.

(Signed) T. BALASUNDARA MOODELLIAR,
Assistant Moonshee to Tamil Translator

MADRAS,

to Government

19th November, 1888. }

and

Editor of the Tamil “Janavinodini.”

"Madras Mail" 22nd Nov. 1886.

A FAREWELL ENTERTAINMENT.—On Saturday night, a farewell entertainment was given at 51, Pursewalkum High Road, in honor of Mr. P. M. Madooray Pillay, Ship Dubash &c., Rangoon, by Mr. T. P. Dorasawmy Iyer of Tanjore and others. The hall and grounds were handsomely illuminated, and there were upwards of 1,000 persons present. Among others there were the First Prince of Arcot, Hon : Justice Mr. H.H. Shephard, Devan Bahadur P. Ramasawmy Chettier, Mr. J. Carr, Dr. N. Jesudasen Pillay, and Sir. H. C. King. Proceedings commenced at 9 o'clock, by the reading of an address by Mr. Devarajam Pillay, of the High Court, during the course of which he referred to the deterioration of the study of Tamil literature at the present day, and thanked Mr. Madooray Pillay for the efforts he had been making lately towards impressing upon Hindu students the importance of a study of the leading vernacular of Southern India. He then read a series of acrostics composed in honor of the guest, after which a selection of Carnatic music was sung. A Tamil Pandit of Madras next read Tamil poems composed by some of the leading Pandits of Southern India. A Tanjore dance followed, to the great delight of those present. The guests were next treated to a selection of Hindustani and English music. The proceedings concluded at 4-30 A.M., with the distribution of garlands of flowers. Refreshments were provided for the visitors. The acrostics and poems were engrossed in gold on vellum, and were handed to Mr. Madooray Pillay by the Pandit who was then presented with gold bracelets, Cashmere shawls, &c. Mr. Madooray Pillay was honored with a similar entertainment at Tanjore, on the 8th instant.

"Madras Times" 22nd Nov. 1886.

A RECEPTION.—On Saturday evening last, an entertainment on a somewhat unusually extensive scale, was given by Mr. T. P. Dorasawmy Iyer, of Tanjore, at Pursewalkum in honor of Mr. P. M. Madooray Pillay, Rangoon. Mr. Madooray Pillay was, by a large majority, elected one of the members of the Viceroy's Reception Committee on the occasion of H. E.'s visit to Rangoon *en route* to Mandalay in the early part of the present year. At the entertainment, there were present about 1,500 guests, among whom were His Highness The Rai Bahadur Jamboolinga Moodr. C. I. E. Prince of Arcot, M. R. Ry., Ramasawmy Chettier, Devan Bahadur Acting Municipal President, Dr. N. Jesudasen Pillay, M. A., M. D. Health Officer, Madras, Sir

H. C. King, Hon. Justice Mr. H. H. Shephard, Mr. James Carr, Mr. Gowdie, Dr. Rajagopaul Mr. R. A. Harman, and others. Proceedings opened at 9 p.m. by an address, in English by Mr. Devaraja Pillai, of the High Court Madras, who kindly read certain acrostics complimentary to the host. A fine selection of Carnatic music was succeeded by poems again in honor of the host by Pandits of Negapatam, Nagore, Chingleput and Tanjore respectively. Tanjore damsels followed; Velayuda Pulavar explained certain poems composed in honor of the guest's arrival followed again by the Tamil Pandit of St. Mary's College Madras. The entertainment, which commenced at 9 P. M. on Saturday did not conclude until past 4 A. M. yesterday morning.

—:O:—

An enterprising Gentleman.—Mr. P. M. Madooray Pillay, a trader and Municipal Commissioner of Rangoon, a Madrasī by birth we believe, is travelling in Germany at present. He intends after visiting the principal countries of the continent of Europe, to spend sometime in England and Scotland studying manners and customs and channels of trade and industry there. It would be well for Madras and India, if we had a few more men of his stamp. People go to England—and stay there. They forget that the "continent" too has many things, many most important things, to teach them. We have eyes and we see not, we have ears and we hear not.

(HINDU PATRIOT.)

“(Rangoon Times.)” 21st November.—An entertainment, unprecedented for success in point of attendance, was given last evening, by the leading representatives of the Hindu community at Pursewakum, Madras to and in honor of P. M. Madooray Pillay of Rangoon. The guests consisted of fifteen hundred chief representatives of the Brahmīns, Chetty, and Sowcar communities, and also in addition many of the elite of the European society were present; also His Highness the First Prince of Arcot. The entertainment commenced at 9 o'clock and concluded after 4 o'clock this morning.

வித்வாநந்த சிறப்பு.

—:O:—

தஞ்சை சமஸ்தானம் ஸ்ரீ P. T. துரைசாமி ஐயரவர்களுடன் மற்று கனவான்களும் ஒருங்குகூடி இரங்கோன் கப்பல் துவிபாஷியும், ஏஜெண்டுமாகிய ஸ்ரீ P. M. மதுரைப் பிள்ளையவர்கள் பங்களாவிற் கடந்த சனிவார மிரவு நடத்தின சிறப்பாதிக்களைக் காண யானு மென்னையொத்த நண்பர்களாகிய பலரும் பேரவாவுடன் போனவிடத்தில் நிகழ்ந்த வித்வாநந்த சிறப்புகளையும் கச்சேரிகளையும் குறித்தெம்போலியருக் குண்டான அபிப்பிராயத்தைச் சுருக்கமாகவே யெழுதுகின்றேன். இப்பத்திரிகையின் எழுந்தராவர்கள் தம்மை யிப்பத்திரிகையின் கண்வியந்து பேசா ராதலா லெமது நிருபத்தை வெளிபிட மாத்திரம் பிரார்த்திக்கின்றனன். சுமார ஒன்பதமைமணிக்கு நோட்டேசு அறிக்கைப் பததிரத்திற் குறித்திருந்ததுபோலவே கனம் பொருந்திய ஸ்ரீ T. இராமசுருஷ்ண பிள்ளை B. A. அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாக வாசனம் பெற்றார். அதற்குமேல் சென்னை ஐகோர்ட்டு மதுரகவி ஸ்ரீ செவ்வம் தேவராஜம் பிள்ளை B. A. ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளையவர்களை தமிழை வளர்க்குந் தாதா வென்பதை யங்கிலேயபாஷையில் மாதூரியமாக விளக்கிக்காட்டியதற்குமேல் தாமியற்றியுள்ள சித்திரக்கவிபோன்ற மூன்று செய்யுளை யங்கிலேய பாஷையில் அச்சிட்டவாறு வாசித்த காலத்தில் கனம் ஜஸ்டிஸ் ஷெப்பெர்ட், சார்கிங் மாட்சிமை பொருந்திய ஆற்காட்டு நபர்ப்பு, அவர்களின் சோதரர், முனிசிபல், ஆக்டிங் பிரசிடெண்டு ஸ்ரீ திவான்பாதூர் இராமசுவாமி செட்டியார் சென்னை எல்த் ஆபிசராகிய டாக்டர் ஏசுதாசன் பிள்ளை M. A. M. D. அவர்கள், மெஸ்டர் பட்டன் B. A. பாரிஸ்டர் அவர்கள் இன்னும் எண்ணிறந்த B. A. பட்டம் பெற்ற வித்வப் பெருமான் கள் யாவரும் அகமகிழ்ந்து ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் சாரத்தை யுணர்ந்து பேராநந்த மாகக் கைக்கொட்டிக் கைக்கொட்டி மகிழ்ந்தனர் அந்நகுமேல் வெளியூரி விருந்து வித்து

வச்சிங்கங்கள் அதுப்பினகவியின் பொருளைச் சொல்ல வந்தவ ராகிய தஞ்சை ஷட்டாவ தானம் வைரக்கண் வேலாயுதப் புலவ ரவர்கள் அக்கவிகளுக்குப் பொருட்சொல்லி செந்தமிழ் நாவ லராகிய நமது எடிற்றரவர்கள் இயற்றின மும்மணி மாலையின் கவித்திறத்தை வியந்து மகா வித்துவாம்ஸர்கொடுத்துள்ள சா து கவிகளின் தலைப்பி லிருக்கிற பெயர்களைக்கூறி யன்றோர்கள் பெருமையை மாத்திரஞ் சங்கீத நடையில் நெடிது பிரசங்கித் தார். இதிலு லங்கிலேயருக்கு வியப்பிராசென்றுணர்ந்தவர் கள் தஞ்சைமா நகரிலேருந்து வந்த சங்கீத மங்கையை யழைத்த மாத்திரத்தில் எல்லோரும் பெண்பாலின் இன்னிசையைக் கேட்க எதிர் நோக்கி யிருந்தவாறே கின்னரி போன்ற குரற் றொனியை யும் சங்கீத மார்க்க துட்பத்திட்பத்தையும் இம்மங்கையி னிடத் திலேயே கற்க வேண்டு மென்று புகழ்ந்து பேசாதவர்க ளில்லை. இந்துஸ்தான் மாதர்களின் கச்சேரியும் வெகு உச்சாகமாகவே நட ந்தது; இதற்குள்ளாக மணியொன்றாகவே துணைமக்களுக்கு நித் தினைப் பங்கக்கூடா தென்று அவர்கள் சமுதத்தில் விதவ ரத்தின ங்களுக்குப் பரிசரிக்க வேண்டு மென அக்கிராசனாதிபதி யபிப்பி ராயப்படவே கற்பனை யலங்காரமாக மும்மணி மலை யியற்றின வித்துப் பெருமானாகிய செந்தமிழ் நாவலர் ஸ்ரீ பு. த. செய்யப்ப முதலியா ரவர்களை வாவழைத்தார்கள். அவ்விதவ ரத்தினம் வந்து நின்ற மாத்திரத்தி லெடுத்துச் சொன்ன அவையடக்கத் தின் மேற்கோள்களையும் அவர் வசன பாகத்தையும் “ வாக்கு நயத்தாலறிக கற்றவரை” யென்பதுபோலறிந்து கொண்ட எனை ப்போன்ற B, A, பட்டம்பெற்றவர்களுஞ், மேலான பட்டம் பெ ற்றவர்களுஞ் சபாசென்று மெச்சும்படி யாயிற்று. இந்த விதவ ரத்தினஞ் சபாரசூசிதமாகவும் மகா வீர கெம்பிரமாதவனுஞ் சொற் சோர்வு படாமல் அண்ட கோளங்க ளதிரும்படிக்குச் சண்டமா ருதம் போல் வருஷித்த பிரசங்கத்தை யின்னும் வியக்கப் புகுந் தால் விரிவாகும், மாதரியமாகவும், சாதூர்யமாகவுஞ் சபையிற் பேசாத லெவருக்கு மியல்பன்று நமது எடிற்ற ரவர்களுக் கிடில்

யாதொரு அநுபோகக் குறைவுமில்லை இதுநிற்க, அக்கிராசனாதிபதி சபையை நோக்கி யிப்பொழுது நடக்கப்போகின்ற வித்வர்பரிசைக் கண்டு களிகூரும்படிக்குச் சபையைக் கேட்டுக் கொண்டார். அங்கிலேய பிரபுக்களும், ஏனைய கெம்பீரர்களும் அப்படியே யாநந்தித்து விடுதிக்கேக வினார்தவர்கள் விரும்பி நின்றார்கள். ஸ்ரீ P. M. மதுரைப் பிள்ளையவர்கள் மும்மணிமாலே இயற்றின வித்வரத்தினத்துக்கு முதன்முதல் ஆர்ஷாப்பில் சித்திர வெழுத்தில் தம்முடைய பெயரும், செந்தமிழ் நாவலர்பு. த. செய்யப்ப முதலியார் பெயருஞ் செதுக்கப்பட்டிருந்த இரண்டு பொற்காப்பை அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணம் பிள்ளையவர்கள் கரத்தளித்தார் அவர் வித்வரத்தினத்துக் கிட்டார் அதற்குமேல் விலையுயர்ந்த சாலுவையை மேற்போர்வையிட்டார். இரண்டாவது மதுரகவி ஸ்ரீ தேவராஜம் பிள்ளைக்கு விலையேறப்பெற்ற சருகையுருமாலும், ரத்தினமிழைத்த மோதிரமும், பொற்கிடியாமுக் கொடுத்தார். மூன்றாவது தஞ்சை ஷட்டாவதானம் வைரக்கண் வேலாயுதப்புலவருக்குச் சருகைத் தலைக்குட்டையும், சீல்மோதிரமும், சால்வையும், சொர்ணப்புடமுக் கொடுத்தார். இதைக்கண்டவர்களுள் ஒருவராகிலுங் கைக் கொட்டி மகிழாதிருக்கவில்லை, அதற்குமேல் இங்கிலீஷ் வாத்தியமும், சித்திரப்பதுமைகள் கூத்து நடந்தன வெகுபேர் தஞ்சை நகர் கிஞ்சகத்தை மீளவுமழைக்க லாகாதாவென்ற மாத்திரத்திலழைக்கவே காலமறிந்து லாவணி, காம்போதிபதங்களைப்பாடவே மகா சுகமாயிருந்தது. இந்துஸ்தான் நங்கைய ரிருவரதற்கு மேலொரு கச்சேரி செய்தார்கள். மும்மணிமாலையின் சிறப்புப் பாயிரத்தின் ஆக்கியோனாகிய தஞ்சை ஷட்டாவதானப் புலவர் அச்சிறப்புப் பாயிரத்தை வியாக்கியானஞ் செய்யாமல் விளங்கவாசித்துவிட்டார். அதற்குமேல் மும்மணிமாலையின் ஆசிரியராகிய செந்தமிழ்நாவலர் செய்யப்ப முதலியாரையழைத்து நிறுத்தின மாத்திரத்தில் நித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்தவர்க ளெல்லாந் திடுக்கிட்டெழுந்து குந்திக் கேட்கப் புகுந்தார்கள் நாவலர்

கடவுள் வணக்க முதல் மூன்று செய்யுளுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்வதற்குள்ளாக உதயகிரிக் கொள்ளியோன் வருவதற்கோலையதப்பினது போலிருந்தது. மும்மணி மாலையில் ஒவ்வொரு கவியும் ஆழ்ந்தபொருளோ டமைந்திருப்பதினாலொவ்வொரு கவியை யொவ்வொரு இரத்திரி முழுதிலு மேற்கோளுடன் சொல்ல வல்லவராகிய நாவலரை வினாத்து முடிக்க யாங்கள் தூண்டிவிட்டமையினால் மூன்று செய்யுளுக்கே பொருட்டுசொன்னார், இத்தகைய பிரசங்கங்களுக்குப் பிரத்தியேகமான காலமாக விருக்கவேண்டும், பல சிறப்பிவிதுவு மொன்றாகவிருப்பதினால்திருப்திகரமுண்டு, எம்போலியருக்கு மும்மணி மாலையின் முப்பது செய்யுள்களையும் அதையாக்கியோன் தமது பத்திரிகை மார்க்கத்தில் வாரத்துக்கொரு செய்யுளை விளக்கிக்காட்டுவாரென்கின்ற நம்பிக்கை பிறந்திருக்கின்றது, இல்லாவிடிற் பல கவிஞர்க்கு பொருள் விளங்காமல் எமக்கு மயக்கமுண்டாகலாமே, இதுநிற்க அதற்குமேல் தஞ்சை ஷட்டாவதானி சண்மணிகட்டளைக் கலீப்பாக்களைப்பாடி வாழ்த்தினார். நாவலருடைய மாணுக்கரும் கத்தீடர்ல் கலாசாலை யுபாத்தியாயருமாகிய ஸ்ரீ பு. அ. சவேரிமுத்தாப்பிள்ளை இந்திரசபா மெட்டிற் பாடியுள்ள கண்ணிகளை வெகு நயமாகப் பாடினார், அதற்குமேல் ஸ்ரீ பேறை தசாவதானம் ஜெகநாதம் பிள்ளையவர்கள் கவியும், நாகூர் ஸ்ரீ குலாம்காதிநாவலர் இயற்றின மதுரைக்கோவையின் ஒருபாகமும் இரத்தினவியாபாரம், நாகூர் நாவலர் இ. வு. கிதுரு முகம்மதுமொக்காயர் இயற்றின கவிஞரும், ம-ா-ர-ஸ்ரீ வித்வான் அல்ஷி மொக்காயர் இயற்றின யமகவந்தாதியும் வேறு சிலகவிஞரும் தஞ்சை ஷட்டாவதானி யவர்களா லரங்கேற்ற லாகின ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளை யவர்களுடைய உதாரத்துவத்தை கண்டுகளிக்க வந்திருந்த ஸ்ரீ குலாம்காதிநாவலரும், நாகூர், சுல்தான் மகதூம்மாலுமியவர்களும், நாகூர் திருச்சந்திரகுரு அம்ஜாசாகிப்பவர்களும், நாகூர் தருகா நாட்டாண்மை வா. செய்யுறு முகம்மது கவி பாசாயபு அவர்களும், இன்னும்பலரும் பேராந்தம் கொள்ளத்

தக்க மரியாதைகள் சகல உபசாரத்துடன் நடந்தன. வித்வக்குழாங்களிவ்வாறு பிரபுக்கள் மீது பாடிப் பரிசுபெற்ற காலம் நெடுநாளாயிற்றென்று கருதியிருந்தவர்கள் கண்ணாற்கண்டு களிக்க நமது நகருக்கு நற்பாடங் கற்பித்த ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளை கீழி வாழ்கவென்றிதனை முடிக்கிறேன்.

எமதுநேசர் ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளை வருகை.

இரங்கோனில் கப்பல் துவிபாஷியாகவும், ஐரோப்பா வர்த்தகரின் ஏஜெண்டாகவும், விளங்கும் ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளையவர்கள் சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார். இவர் நற்கீர்த்தியை நன்குணர்ந்த தஞ்சை சமஸ்தானம் ஸ்ரீ துரைசாமி ஐயரவர்கள் வித்துவப்புருடர்களைக் கொண்டொரு பாமாலை யியற்று விக்கிறார். அம்மாலையைப் பற்றி வருகிற வரத்திய பத்திரிகை தெரிவிக்கும் இன்று காலே தஞ்சை சமஸ்தான சுவிகாரப் பிள்ளையுடையவும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ சக்காராம் சாய்பு அவர்களின் பேட்டிக்கும் பிரயாணமாகிவிட்டார். அடுத்த வாரஞ் ஞாயிற்றுக் கிழமை திரும்புவார்போலும் இவர் பெருமையை யினிவரும் நமது பத்திரிகை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வரும். (வேற்றிக்கொடியோன்.)

நாகூர்.

(ஒருநேசனொழிதியது.)

இரங்கோன் கப்பல் துவிபாஷியும், விடாபாரிபுமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ P. M. மதுரைப்பிள்ளை யிங்கு வந்தவிடத்தில் கனவாண்களாகிய மகமதிய பிரபுக்கள் பலர் இந்துக்கள் பலர் அவருக்கு நல்ல மரியாதை செய்தார்கள். தஞ்சையில் ராஜகுலப் பெருமான்கள் வரப்பெற்று பெருங்கண்ணியஞ் செய் ததற்பின் செய்தியை முற்றி லு மெழுதின லுமது பத்திரிகையி லிடம் போதாதெ

ன்று சுருக்கமாகவே ராஜபூஜித மரியாதைகள் நடந்ததாகச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

எமது கண்பர்.

—:0:—

தமிழ் வளர்க்குந் தாதா வெனுங் காரணப் பெயர் பூண்ட எமது நண்பரும் பல்லோர்க்கு ஆப்த சகாயருமாகிய ஸ்ரீ P. M, மதுரைப்பிள்ளை யவர்கள் இன்று காலை ஐரோப்பியா தேசங்களைச் சுற்றி பம்பாய் மார்க்கமாய் சென்னை சென்டிரல் ஸ்டேஷன் வந்திறங்குவா ரென்பதாக அவருடைய ஏஜெண்டவர்களால் தெரியவந்து பலவித வுபசார வருகைக் கோர்ப்பாடாகியிருக்கின்றன.

(வி. தூ.)

நாகை

ம-நா-நா-ஸ்ரீ நாகூர் தநகா டிரஸ்டியும் முனிசிபல் வயில் சேர் மாலுமாகிய வா. சின்னமரைக்காயர் மாலுமியார் அவர்களாலும், ம-நா-நா-ஸ்ரீ ம. கணபதிபிள்ளை யவர்களாலும், ம-நா-நா-ஸ்ரீ மா உது மான்லேவை மரைக்காயர் அவர்களாலும், ம-நா-நா-ஸ்ரீ முகம்து கௌஸ் மரைக்காயர் அவர்களாலும் ம-நா-நா-ஸ்ரீ காரைக்கால் இசுமாயில் தம்பி மரைக்காயர் அவர்களாலும் ம-நா-நா-ஸ்ரீ ஜெய்நுலாபதீன் மீயான் அவர்களாலும், ம-நா-நா-ஸ்ரீ ஆண்டாபிள்ளை சேட்டியார் அவர்களாலும், தாது சீனிவாச ஐயங்கார் அவர்களாலும், வக்கீல் ம-நா-நா-ஸ்ரீ சுயம்புவையர் அவர்களாலும், வேது விமரிசையுடன் ம-நா-நா-ஸ்ரீ மதுரைப்பிள்ளை யவர்களை முகமன் கூறி வரவழைக்கப்பட்டன.

(வே. கோ)